

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HØRNING SOGNS HISTORIE

SAMLET OG
AFSLUTTET 1934
AF Rasmus Mariager

HØRNING SOGNS HISTORIE

SAMLET OG
AFSLUTTET 1934
AF *Asmus Mariager*

Trykkeriet: AABA, Ingerslevsgade 124, København V.

En stor Del af de Oplysninger, som var nødvendig for at samle Sognets Historie, har jeg maattet søge paa forskellige Steder, hvor jeg overalt har medt Forstaaelse og Velvillie.

I Pantebøgerne paa Dommerkontoret og Amtets Arkiv i Randers, Egnens Kirkebøger, Rigsarkivet og Matrikulkontoret i København, men dog mest i Landsarkivet i Viborg. Trods dette findes der dog flere "Huller", som maa fyldes med et "sandsynlig" eller "muligvis".

R. Mariager.

<u>Indhold:</u>	<u>Mtkr.</u>	<u>Side</u>
	<u>Nr.</u>	
Indledning, Hørring By		1
Hørrings Byes Beboere 1688		3
Hørrings Byes Beboere 1837		3
Udskiftningen		4
Kirken		7
Præster siden Reformationen		8
Hospitalet, den hørringske Stiftelse		9
Skolen	1	12
Marius Lauer sen	2	14
Jens Ludvigsen	3	15
Ejnar Krarup	4	16
Niels Peter Nielsen	5	17
Søren Møller	6	18
Maler Mariager	7	19
Jacob Rasmussen	8	"
Anton Rasmussen	9	20
Forhen Søren Hornbech	10	22
Chr. Sørensens Enke	11	23
Organist Knudsen	12	25
Jens Jensen	13	26
Anders P. Andersen	14	27
Bygninger nedbrudte	15	"
Chr. Pedersen Lorents	16	28
Peder Rasmussen Grosen	17	29
Bent Jensen	18	"
Karstmager Thaa sti	19	30
P. Vinter	20	32
Clausen	21 a	"
nedbrudt Hus, Grunden Anker Laur sen	22	33
Rasmus Rasmussen Grosen	23	"
Anders Peter Andersen	24	"
Maler Mariager	25	34
Marinus Jørgensen	26	"
Anton Andersen	27	35
Hus nedbrudt, Grunden P. Vinter	28	"
Hus nedbrudt, Grunden M. Lauer sen	29	38
Helge Sørensen	30	"
Martin Poulsen	31 a	"
Troelsen	31 b	39
N. Lauer sen	32	"
Jens Marius Christensen, Snildmosehuset	33	"
Peter Nielsen	34	41
Skomager Nicolaj Nielsen	35	"
Bager Frandsen	36	42
Peder Grosen, ubeboet Hus	37	43
Hus nedbrudt, Grunden R. Kruse	38	"
Det gamle Hospitals Grund	39	"
Bager Hansen	49 b	"
Granslev	49 a	"
	49 d	44
Skræder Pedersen	49 e	45
Rasmus Norsker	49 f	"
Ingeborg Skriver	49 g	"
Jens Amorsen	49 n	46
Evald Kruse	49 i	"
Alfride Busk	49 k	"
Severin Rasmussen	49 l	"
Fattighuset		"
Jørgen Jensen	51	47
Smed Sørensens Enke	52	"
Johan Jensen	53	"

	Mtkr.Nr.	Side.
Brugsforeningen	54	48
Tømrer Rudolph Kruse	9 b	"
Pogeskolen	9 d	"
Anton Rasmussen	9 e	"
Karen Hornbech	10 a	"
Anker Lauersen	10 e	"
Kirsten Rasmussen	10 f	49
Kirstine Jensen	11 b	"
Niels P. Nielsen	5 b	"
Greve Knuth, Thustrup	1	"
Gunnestrup By		52
Forstander Høj, Pindsminde	1	53
Niels Møller	2	54
Ravnholt, Chr. Kudahl	3	55
Nedlagt Gaard, Jordan til Pindsminde	4	56
Niels Møller, et Hus	5	"
Nedlagt Hus, Grunden til Pindsminde	6	57
P. Rasmussen	7	"
Skjødt	8	"
Chr. Simonsen	12	58
Arbejderhuse under Pindsminde		"
Lund By		"
Jens Jensen	1	60
Lauers Lauersen	2	"
Niels Jensen	3	61
Knud Thomsen	3 b	62
Niels Pagter	4	"
Chr. Bøjes Enke	5	63
F. Jørgensen Stampen, Huset nedbrudt	6	64
Sølund, Knud Thomsen		65
Krogsager By		"
Chr. Cilleborg	1	"
Peder L. Jensen	2	66
Ingvard Helle s	3	"
E. Thomsen	4	67
Nedlagt, Grunden ejes af Cilleborg	5	68
Hus, Chr. Cilleborg	6	"
Moeskjær By		"
Chr. Nielsen	1	"
Chr. Jul	2	69
Søren Møller	3	"
Blach	4	70
Meton Søby	5	"
Theodor Simonsen	6	"
Møller Peder Pedersen	6 b	71
Chr. Ryom	7	"
Marinus Rasmussen	3 b	"
Søren Nielsen	3 c	72
Anders Møller	2 b	"
Dorthe Alexandersen	8 n	"
Ane Nielsen	8 g	"
Chr. Christensen Sejersen	4 d	"
Fattighus	8 k	"
Karoline Christensen	8 b	"
Peder Møller	8 e	73
Niels Jul	8 n	"
Fløjstrup By		"
Kirkegaard, Virring Sogn, N. Jensen	1	74
Pouli Møller	2	"
Sofus Rasmussen	3	75
Søren Lauersen	4	76

	Mtkr.-Nr.	Side
Gaarden nedbrudt, Grunden Nr. 7	6	77
Rasmus Søby	7	"
Anders P. Andersen	8	"
Rasmus P. Andersen	9	78
Elgaardsminde, Knud Rasmussen	5	"
Gadejord, gamle Skole	10	"
Lauers Velling	11	79
Et Hus		"
Røvebro, Jens Jensen	13	"
Smeden	16	80
	16 b	"
Knud Andersen	9 b	"
Et Hus	3 c	"
Et Hus	3 e	81
Rasmus Hedegaard	3 d	"
Jens Jørgen Jensen	3 e	"
Bakkegaarden, Rasmus Søby	3 k	"
Frederik Espensen	6 e	"
Peter Hansen	4 e	82
Chr. Christensen	7 f	"
Skolen	8 b	"
Anders Peter Eriksen	8 b	"
Martin Astrup	9 a	"
Chr. Andersen	2 e	"
Peter Ditlev	8 e	83
Peder Jensen	9 a, 5 a	"
Et Hus	1 n	"
Et Hus	1 g	"
Raaballe		"
Raaballegaard, Undahl Behrens	1	"
Dyrholm, Alfred Nielsen	2	84
Carlos Koch, Moeskjær Mark	6 d	73
Andreas Andersen, Tistrup Mark	6 n	"
Niols Mourits Nielsen do.	6 g	"
Chr. Christensen do.	6 a	"

3 Kort bag i Bogen.

I N D L E D N I N G.

Kolindsund med sine stærkt forgrenede Indskøringer har ved sine inderste Bredder, hvor Vandets Saltholdighed gav Ophold for flere Skaldyr, Østers, Muslinger og Snegle, sikkert været nogle af de første Steder i Jylland, hvor der er opstaaet faste Bopladser for Befolkningen, hvad de mange store Køkkenmøddinger, Fannerup, Thorsager og Dyrholmshundene paaviser.

Deres Indhold var foruden Skaller og Rester fra Jagtvildt, blandet med Knogler af Tamdyr, hvilket viser, at Agerbruget var begyndt. Ved Slutningen af den yngre Stenalder fandt en betydelig Hævning Sted paa denne Del af Jylland, hvilket havde til Følge, at Vandet fik Ferskvandskarakter og Bløddyrene forsvandt.

Med et Agerbrug saa primitivt og saa lidet stabilt har det dog haft Forudsætninger for at erobre Landet, i Særdeleshed hvor Skove eller gamle Heder ikke lagde Hindringer i Vejen.

At de Landsbyer, som opstod efter at Bopladserne blev forladt, hører til de allerældste, tyder deres Navnes Endestavelser paa (=ing, =sun, =lev regnes til de ældste). De findes paa Højdedragene over Sundet. Kolind, Gjesing, Auning, Fausing, Vurring, Mygind, Skjerring, Alling og Hørning.

Det er sandsynligt, at sidstnævnte er flyttet fra Dyrholmen, som den nærmeste Boplads.

Herrederne er den ældste Betegnelse for en nærmere betegnende Sammenlutning, sikkert opstaaet som et Værnething ved Retsstridigheder og et Punkt inden for Herredets Tingsted var Stedet, hvor Samlingen fandt Sted. Halle Herred, senere Sønderhald Herred, det ældste Navn, som findes, og som bestaar endnu, ganske vist meget vekselende i Omfang. 1660 bestod det af de nuværende Sogne med Undtagelse af Hvilsager, men derimod hørte baade Nimtofte, Mesballe, Halling og Hornbæk dertil, eftersom Birkene opstod under Godesne, blev Omraadet meget mindre. Hørning, Gemmestrup og Thustrup har hørt derunder den næste Tid, men da Essenbæk efter Reformationen overgik til Kronen, og nævnte Byer var underlagt denne. Essenbæk ejede i Hørning By 9 Gaarde og 11 Huse, altsaa hele Byen med Undtagelse af Stiftelsens Ejendom. Essenbæk blev henlagt under Dronningborg Lehn, og Hørning havde sit Rets- og Værnething der, indtil H. Fris købte Essenbæk. Efter den Tid blev dens Høveri lagt under Thustrup, dette havde ingen Birkeret. Tinget var indtil 1687 holdt under aaben Himmel i Nærheden af 7 Veje, men blev nævnte Aar flyttet til Ovstrupgaardens ved Ø.Alling og her hørte altsaa Hørning under, men det voldte undertiden Vanskeligheder, da nævnte Gaard hørte under Gl. Estrup Birk. Det blev saa 1733 flyttet til gl. Oustrup ved Sjellebro. Forvalteren paa Tirstrup havde foreslaaet at flytte det til et lidet ensomt Sted straks ved Limne og formaa Fæsteren af lille Oustrup, der hørte under Thirstrup Gods, og som skal være en skikkelig og ædruelig Mand, at rette sig derefter, indtil det nye Tinghus vorder bygget. Det blev imidlertid aldrig bygget, men blev overført til Randers 1795 helt uden for Jurisdiktionen.

Herrederne blev indenfor et større Omraade inddelt i Sysler. Hørning ligger i Aabosyssol, som strækker sig fra Hørsens Fjord langs Gudenaas til Randers Fjord, hvor Ommerussel begynder. Senere gik disse over til Betegnelsen Amter, og Hørning gik ind under Callø Amt, opstaaet efter Enevælden 1662, det bestod indtil først i forrige Aarhundrede, da det gik under Randers Amt og fik en meget større Udstrækning.

Fra Tiden i det 11te Aarh., da Stenkirkerne blev bygget, og Torperne, Udmarkerne, altsaa de mindre Byer omkring Hovedbyen opstod, i det lange Tiderum inden Udskiftningen fandt Sted, foregik der sikkert kun smaa og faa Forandringer med Byens Udseende. Omkring Aar 1500 fandtes 9 Gaarde og 11 Boelsteder, det samme Antal fandtes ved Udskiftningen 1785, samt 3 Gadehuse og en Smedie, og indtil 1875 og 100 Aar efter har Byen ganske det samme Udseende.

Siden den Tid er den helt bleven forandret baade hvad Antal Ejendomme angaar samt disses Pladser, hvor de før har staaet.

De 2 nedlagte Gaarde er fordelt paa andre Gaarde, som derved er bleven større, af Boelsstederne er 6 helt udslettede, de 2 endog med Bygninger, 3 er bleven betydelig større, men ikke en eneste har beholdt sin oprindelige Størrelse, 4 Skp. 2 Fdk. Hartk.. Et Par er udflyttede. Husenes Antal er støget betydeligt, trods det at 6 gamle Mtkr.Nr. er helt udslettede, alle Husene, fra Smieden og op mod Vest, er opførte siden 1840. Paa den Plads, hvor Skolen, Forsamlingshuset og Pogeskolen nu ligger, var en stor aaben Plads, Byens Samlingssted (Plantelandet kaldet), og modsat denne, nord for Vejen, hvor den nuværende Brugsforening og Telefonstation ligger, samt en større Have nu er, en anden stor Plads, Gadedammen, der som Regel om Vinteren var vandfyldt, af Smaadamme fandtes der 9, iblandt dem Gadedammen, Molsgraven, Hjorddammen, Katdammen samt Kjældammen, den eneste, der havde nogen Betydning med Vandindhold, desforuden et Par mindre Sige, Sjøspjald og Sivekjærsg.

I gamle Arkiver nævnes et Par Kirkestævner i Hørning, men derudover findes intet før Hospitalet, den hørningske Stiftelse, bygges 1697 og siden, da Hørning efter Grundloven bliver udlagt som Valgsted for Randers Amts 3die Valgkreds.

De første Valg holdtes i Sognefoged R. Mariagers Gaard, men fandt kun liden Tilslutning, der var heller ikke Plads til mange, da Møddingen indtog den største Plads i den i forvejen ikke store Gaardsplads. Ved det første Valg 2452 Vælgere, blev afgivet 450 Stemmer paa 4 Kandidater. Gaardfører Jens Christensen Voldum blev valgt med 262 St., afgivet ialt 18,7 %. Den mindste Deltagelse viste sig ved Valget 5/6 56, der var 2 Kandidater, hvoraf den ene blev valgt med 176 St., den anden fik 46, ialt 252 = 7,5 % Stemmeafgivning. Den største Tilslutning fandt Sted ved Valget den 20/4 1892, sidste Gang der var Valg i Hørning, Neergaard fik 1144, P. Bjerre 1999, 59 % af 3747 Vælgere. I 1888 oprettedes Birkehøj Andelsmøjeri, hvortil alle Landbrugere i Hørning sluttede sig. Brugsforeningen 1890, hvori saa godt som alle indmeldte sig. En Del Aar blev Hørning kendt langt ud over Landet som Midtpunkt for Hesteavlforeningen "Hørning" med de 2 kendte Hingste Høvding og Duks. Et Særkende for Hørning var dets dybe Brønde, indtil 50 Alens Dybde, o. 32 Meter gennem Kalk helt fra Overfladen, omgivet med solidt Bolværk, mærkeligt at ingen Mennesker eller Dyr faldt derned, enten ved at Manden har lænet sig for langt ud ved at tage Spanden eller ved Nedhejsning, som ofte maatte foretages, eller at f. Eks. løbske Heste ternede mod Bolværket. Det var ikke altid behageligt med at faa Vandet op, naar vi kom fra Mark eller Mose om Sommeren, hvilken dengang ikke skete før Solnedgang, og der holdt et Kobbel Køer, som en lang halv Dag havde gaaet og pillet efter det Græs, som ikke var, der kastede sig over Vandtrugtet med den første Spand Vand, der var borte straks, den blev hældt i, kan det forstaaes, at det var besværligt at tilfredsstille saadan en fortrukken Flok. Det var pudsigt at se fremmede nærme sig Brønden meget forsigtigt, som Regel med Kasketten i Haanden, og undrende trække sig tilbage med en eller anden afskrækkende Bemærkning.

Randers=Ebeltoft Landevej førte gennem Hørning indtil 1856, Beboerne bad om at faa den ført uden om Byen, maaske har de hjemfærende Randersbesøgende været noget støjende, men de fortred det ret hurtigt, da de saa, hvor solidt den var bleven anlagt.

Der er 3 Gange givet Anledning til Ejendomshandeler i Hørning, første Gang da Anders Sørensen Møller køber Halvdelen af Thustrup, næste Gang da Anton Ludvigsen Nr. 2 udstykker sin Gaard 1875 - og sidst efter en Brand 1896, da Søren Hornbæchs Gaard Nr. 10 bliver udstykket. Hørning har været hjemmøgt af Brande med korte Mellemlum. 1896 opstod der Brand i Anders Kjærsgaards Gaard ved Berns Leg med Tændstikker, hvor Søren Hornbæchs og Jørgen Glavinds Gaarde ogsaa brændte alle til Grunden. 1902 brændte 3 tæt sammenliggende Gaarde, Jens Ludvigsen Nr. 3, Peder Laurson Nr. 6 og

Chr. Sørensens Nr. 11, alle til Grunden. 1903 P. Nielsens Gaard Nr. 5, alt var den Gang straatakt. 1930 brændte et gl. Boelssted Nr. 20, sammenbygget med et lille Hus Nr. 28, tilhørende Jens Christensen.

3 gamle Landsbyhaandværk er nu omtrent forsvundne, nemlig Vævere, hvoraf Hørring havde 5, Bødkeren og Tøkkemanden. I Stedet for er opstaaet 4 ny Stillinger, nemlig: Brugsforeningsuddeleren, Kontrolassistenten, Mejeristen og Bilchaufføren. En anden ny Form for Erhverv er ogsaa opstaaet nemlig: Statshusmandsbrugene. Hørring Sogn har i Forhold til andre kun mærket lidt til disse, idet der paa Hørring Mark kun er opstaaet 3. Nogle andre gl. Institutioner er forlængst ophørt: Bysmeden, Bytyren og Trommen, den sidste bruges vist endnu ved Ildbrand, men ikke til at sammenkalde Bymændene. Den ældste Smedie har ligget i Nr. 35, der hver nu Nicolaj (Skomagere) bor, men senere laa den, hvor det nuværende Smedehus er, med Bopæl og Plads til en Ko, ovre i Huset ved Lergravens Nr. 49 a, en ny Smedie, samt Bopæl, som ogsaa rummede Dansesaal, til Lege-stuerne blev opført af Bymændene 1873. 1886 ophørte "Bysmeden".

Hørring Gaardes Beboere 1688 under Generalmajor Rantzav, Thustrup

	Hartkorn			
	Td.	Skp.	Fdk.	Alb.
1. Mogens Pedersen	9	3	1	1
2. Søren Madsen	10	7	1	1
3. Jens Jensen	5	0	0	2
4. Niels Gravosen	11	7	3	2
5. Anders Madsen	9	4	1	0
6. Søren Christensen	9	6	3	0
7. Christen Andersen	8	6	1	2
8. Chresten Poulsen	6	6	1	1
9. Anders Rasmussen Bertelsen	7	3	1	0
10. Therkild Sørensen, en Gaard henlagt til Vin og Brød Husmand:	1	7	0	2
1. Anders Thomasen	1	3	1	
2. Jens Pedersen	1	2	1	
3. Micael Rasmussen	2	2	1	
4. Peter Jensen	1	3	2	
5. Thomas Mortensen	1	1	1	
6. Niels Rasmussen	1	1	2	
7. Jens Jensen	1	2	1	
8. Anders Andersen	1	0	1	
9. Rasmus Pedersen	1	2	1	
10. Søren Pedersen	1	3	0	
11. Peder Nielsen, halve Hus beboes af Degnen Et Hus med Jord Jacob Christensen, for det er han bevilget for at passe Klokken.	2	0	2	
			3	0

Selvejere i Hørring By 1837.

4. Ole Jensens Enke	7	7	2	2
5. Rasmus Jensen	8	4	3	2
9. Johan Hornbech	7	5	3	1
8. Søren Sørensen (Skrædder)	6	6	0	4
3. Søren Balle	7	6	2	$\frac{1}{2}$
2. Rasmus Mariager	7	7	2	2
6. Niels Villumsen	5	6	3	2
24. N. Bagers Enke samt 9 Gunnestrup	1	1		
14. Niels Mogenssens Enke	1	1	2	
11. Lærer Sørensen	3	6	3	2
18. Jens Pedersen Skriver		5	2	$\frac{1}{2}$
36. Peder Nielsen Houlbjergs Enke		5	0	$2\frac{1}{2}$
16. Andreas Johanson, Møllebygger		4	2	2

	Td.	Skp.	Fdk.	Alb.
20. Niels Nielsen Housk		4	2	2
12. Anders Ring, Hospitalsforstander	6	0	0	$\frac{1}{2}$
10. Rasmus Frandsen	5	2	1	1
23. Morten Poulsen		5	2	1
25. Niels Pedersen Houbjerg	1	6	1	1
13. Rasmus Nielsen Holbger	1	2	0	1
19. Niels Bech	4	2		
15. Søren Jocusen Dolberg		7	2	2
34. P. Jensen, Damaskværver		5	0	$\frac{1}{2}$
33. Jørgen Aarslevs Enke	1	1	1	0
17. Frands Jensen	1	1	1	2
21. Niels Clemensen		4	2	
26. Frederiksen, Pens. Lærer		2	1	1
Jocum Jocusen		1	0	0
Enken Sjellobro		1	0	0
32. Rasmus Mors		1	0	2
37. Johannes Jensen			1	2
30b. Chr. Smedemark		3	0	0
31a. Mogens Busk		1	2	
31b. Jørgen Mogensen Busk		1	2	
22. Rasmus Mielcelsens Enke		2	$\frac{1}{2}$	
Parcel. Rasmus Mogensen Stampen	1	2	3	1
Byens Gader		3	4	
Vandingssteder		4		
Fællesjorden bestaar endnu med en Oustrupeng, Byjorden samt en saakaldt Tyreeng, Nr. 60 Aarslev, beliggende ved Aarslev Mølle.				
Kirkegaarden				4
Dette Fællesjord forvolder nange Ulemper, idet at for hver Parcel, som bliver solgt, saa indhentes alle Byens Lodscjeres Tilladelse.				

U D S K I F T N I N G E N .

Da Fællesskabet ved Forordning af 1781 ophævedes, og Udskiftning i Henhold til samme kunde finde Sted, blev Hørring Jorder ogsaa udskiftede, idet Grev J. Bæk-Fries 1782 fik Lov til at nedlægge Stamhuset, som bestod af Hevringholm, Essenbæk og Thustrup, og solgte de 2 sidstnævnte til Auditor Chr. Calager fra Møjlby 1784, som straks begyndte Salget af Bøndergods og foretog for Hørring By Udskiftningen. Den 26. September 1785 blev efter Landinspektør Haars Begæring afholdt paa Aastedet i Hørring By, Calle Amt, til Udskiftning af Byens Fællesmarker efter Fællesskabets Ophævelse. Landvæsenkommissionen bestod af Kammerherre Gersdorff, Justitsraad Birkedommer Müller Mygindgaard, og nærværende var Thustrup Fogeden Chr. Egebjerg, for Hospitalet Præsten Hvid fra Aarslev, for Kirkejorderne, som laa paa Lund, Krogsager og Moeskjær Byens Marker mødte Forvaltor Mønster gl. Estrup samt Landinspektør Haar Randers og Landinspektør Lindemann Aarhus. Byen blev udstykket i Toft, Indmark og Udmærk (Sandlodderne). Heden samt Byens Husmandslodder blev ikke udstykket før 1794. Heden blev liggende uopdyrket til Fællesdrift, det var kun Gaardene samt de under Stiftelsen hørende Jorder og Degneboligen, som det gjaldt.

Efterfølgende Delingsplan bliver med Referation af den Hørringske Stiftelses formentlige Ejendomsret til Kirkejorderne, for saa vidt det benificerede Gøds angaar, hermed approberet.

Aarhus den 10. Oktb. 1785

Høegh Guldberg.

Ved Udskiftningen var der foruden Hospitalsgaarden, 9 Helgaarde, hvoraf Nr. 6 (Søren Møllers) var den mindste. Nr. 10 Rasmus Mielisen (S. Hornbech) fik inddelt sin Indlod af de saakaldte Synskjærblokke, af Sjøspaldsblokkene i den nordre Ende af Gydeland, den største Del af Kølager, det meste: af Husmandenes Jord med Svobaksblokkene og et Hjørne af Jens Olsens Toft, beholder den ved sin Gaard beliggende Toft.

Jens Davidsen Nr. 8 (Jacob Rasmussen) faar sin Indlod i yderste Brunsager, Møgelhøjsblok og østre Haardeagre samt nordre Ende af Balager og et Hjørne af Rivskind.

Nr. 6. Søren Siverson (Søren Møller) beholdt det meste af sin Toft og faar som Indmarkslod den inderste og yderste Brunsager, samt yderste Agre af Tornager og østre Haardeager og Præstesigsfald.

Nr. 9. Chr. Nielsen (Anton Rasmussen) faar af Anders Rings og Søren Thriges Tofter samt Kirkebloks vestre Agre, Koppelager, sidste Haardeager, Præstesigsager og Laadenhøjsfald indtil Guldbjerg.

Nr. 5. Peder Rasmussen (Niels P. Nielsen) faar sin Indmark ud for sin Gaard, beholder noget af sin Toft, Bredeagre, Gydeland, Laadenhøjsfald indtil Guldbjerg.

Nr. 4. Jens Olsen (Ejner Krarup) beholder det meste af sin Toft og faar det meste af Peder Rasmussens Toft, samt af Brunsager, Kølager, Gydeland ud til Krogsager Mark, begge tillægges den saakaldte Kirkejord, som af Krogsager maatte afgives. Den Del af samme, som Lund By maatte afgive, tillægges Rasmus Mielisen.

Nr. 2. Niels Jensen (nuværende Ejer Marius Lauersen) tillægges de 3 nord for beliggende Tofter og faar mod Vest sin Indmark i Kjeldsager og Rodstensager.

Nr. 3. Søren Pedersen Thrige (Jens Ludvigsen) beholder sin Toft, faar mod Vest Resten af Rodstensager, det halve af det andet Fald Saxen-agre.

Nr. 11. Søren Andersen Møller (Chr. Sørensen) beholder sin Toft og faar sin Indmark i Saxen og lille Saxenagre.

Sidstnævnte 3 Mænd faar ialt 10 Td. Land mindre end de øvrige 6, saa anses det for billigt, at de faar de nærmeste Udmærkslodder, saaledes at Niels Jensen faar sin Udlod i Tversigskind og østre Rivskind, Pølaagre, Jøgersfald samt østre Søderugjord, hvad Eng og Kær, der syd for hans Land tilstøder, tillægges med denne Jordudlod.

Nr. 3. Søren Thrige tillægges Udlodden med Balagre, Søderugsjorden.

Nr. 11. Søren Møller faar Udlod østen for denne, deres Eng og Kjør-lodder udlægges i samme Orden øst for Niels Jensens.

De øvrige 6 Mænd, som skal have hver ungefær 1/6 mindre i Udlodder af Resten indtil Moeskjær Skjel, alle lige store.

Nr. 12. Organistgaarden (Anders Ring) tildeles 5/6 Dele af det ham tilhørende Agerland, hans Lod begynder ved hans Gaard og strækker sig over Kirkeblokkene, Kappelagre, Gydeland, Mellensigsagre og Laadenhøjsagre til Guldbjerg. (Laadenhøjs) Landevejen gaar over hele Lodden med 12 Alens Bredde = 9 Meter. Udkørselen til hans Toft bliver som hidtil mellen hans Agre og Degnens Have. Hans Udlod bliver øst for Søren Møllers Udled med 1/6 mindre i Balagre fra Hovedskellet. Hans Kjør og Eng skal tillægges ham for Enden af hans Udled. I Heden og det i demnes drevne Agerland beholder han mod Byen Fællesskab og Fællesdrift.

Nr. 1. Degnen Jens Bang tildeles 3 Skp. Land sønden for hans Have af Chr. Nielsens Toft, inod at han mister Kær og Eng, men Fællesskab gives ham i Agerjord.

Nr. 13. Hospitalsbonde Peder Rasmussen, som staaer for Hartkorn 2 Skp. og 1 1/2 Albus, udlægges hans Andel som forhen han har haft, men paa et Sted samlede i nedre Balle.

Kondelserne gik nogenlunde let, kun Kirkejorderne gav Anledning til Drøftelse, som ordnedes, og 10. Oktb. samme Aar kom Svaret fra Bispekn-toret som foran bemærket.

Aanc 1794 den 27. Marts blev efter Landinspektør Haars Begæring et

Aastedsnøde foretaget i Hørning for at bestemme Delingsplanen til bemeldte Bys Fællessjorders Udskiftning af Fællesskabet, hvor der mødte paa Kammerherre og Amtmand Gerdorps Vegne i hans Lovlige Forfald, Justitsraad og Borgmester Carre fra Randers med de i Calø Amt anmodede Landvæsens=Comissærer, Birkedommer Nielsen fra Petersborg og Birkedommer Müller fra Mygindgaard. Landinspektør Haar fra Aarhus var nærværende tilligemed Sognepræst S. T. H. Hvid fra Aarslev paa den hørningske Stiftelses Vegne, og samtlige Beboere i Hørning, som alle var Selvejere og passerede da saaledes som følger:

Landinspektøren foreslog Hedens Deling saaledes:

Husmændene tildeles deres Hedepart vesten for deres Agerlodder, udi deres Hedelodder indfattes den Del, som Degnen Bang skal have for 3 Skpr. udi Hede og Udmærkslodder, dernæst den Del, som Chr. Revsbech skal have af Heden for de 2 Fdk. Land, han har købt af Søren Sivertsen. Turen for Lodderne herude bliver fra sender saaledes:

- a) P. Rasmussen Alnisse for 2 Skp. Hartkorn,
- b) Degnen for de 3 Skp. Land beneficeret Hartk. og for de 4 Skp. 2 Fdk. 2 $\frac{5}{8}$ Alb. udsat.
- c) Anders Højholdt og fremdeles og fremdeles i samme Orden, som deres Agerland var udskilt. Og fandtes at Chr. Revsbech indsættes i sin Hedelod 2 Fdk. Mark, han har købt ved Siden af sin Hede til Huset.

I Heden tager Peder Rasmussen Nr. 5 næst Husene, dernæst Nr. 4 Jens Olsen og i følgende Orden Nr. 10 Rasmus Mielisen, Nr. 12 Hrr. Ring, Nr. 11 Søren Møller, Nr. 3 Søren Thrige, Nr. 2 Niels Jensen, Nr. 8 Jens Davidsen, Nr. 6 Søren Sivertsen og Nr. 9 Chr. Nielsen.

I Udmærksagerjorden tager de 3 sidste Nr.re Østens saaledes: at Chr. Nielsen tager først og faar derved sin Ager og Hede paa et Sted, dernæst Nr. 6, 8, 5, 4, 12, 11, 10, 3 og Nr. 2 ved Ejstrup Skjel. Lodderne skal gaa sønder og nord fra Landevejen til Gummestrup Skjel. Den Vej, som de Gummestrup Mænd har havt til sine Enge ved den østre Side af Custrup Vejfeld, og fradrages med aate Alens Bredde, som godtgøres Johan Mortensen udi hans Udmærksagerlod.

Lund Byes Kirkevej forlægges mellem Husmændenes og Gaardmændenes Lodder og afsættes med 12 Alens Bredde. Og da ingen af de mødte havde noget at erindre mod Landinspektørens proponerede Delingsplan, erklærede de sig for nøjede. Saa blev Forretningen sluttet. At indsende til Stiftamtmanden og Biskoppen til Ratification, for saa vidt det benefice-rede angaar.

Husmændene tager foruden deres Lodder i Allerballe vest for Damsøvejen deres Lodder paa Guldbjerg, Præstevang og Bakager, udi samme faar disse 11 Husmænd, Smeden og Degnen iberegnet, hver ligestore Lodder og disse skal paa Guldbjerg gaa i Sønder og Nord og paa Ballerne i øster og vest.

Datum it supra

Carøe. R. Nielsen. R. Müller. Haar. S. T. H. Hvid.

A. Ring. Jens Olsen. Søren Møller. Rasmus Mielisen. Niels Jensen. Søren Sivertsen. Johan Mortensen.

Husmændene: Peder Jenssen. Chr. Revsbech. Niels Nielsen. Frands Rasmussen. Peder Jensen. Mads Jepsen. Anders Højholt. Miel Smed. Peter Sørensen. Peder Smed. (Peder Sørensen). N. Houlberg. Søren Rasmussen.

Feranstaående approberedes for det beneficeerede Gods.

Høegh Guldbjerg.

K I R K E N .

Var oprindelig en Trækirke, hvoraf der endnu bevarer en udskaaen Træbjælke, som var benyttet som Overligger, indsendt til Nationalmuseet i København, den eneste Levning af Trækirker, som fandtes her i Landet.

Den er kunstfærdigt tildannet. Et slangeagtigt Baand slynger sig ottotalformig paa langs, malet med rød Nakketop og Tunge, rødt Øje, Slangen er gul paa sort Bund. Baandet er rødt med gule Striber, alt paa Ydersiden. Paa Indersiden en Gengivelse af den antikke Eggestav paa malet en Vinranke, rødt og hvidt paa blaa Bund i Barokstil, ved en Restauration 1887 fandtes indmurede i Korset nogle Lydpotter, om de var tilstede før at forstærke Lyden vides ikke, de Sagkyndige er uenige herom. Trækirken var bygget som Stavkirke, bestod af Klævede Stammer, som fastholdtes af en spids Ende i Jorden. Efter Skøn af den fundne Overliggers Tappor og Huller synes denne Kirke solidt konstrueret.

Det varede kun omkring 100 Aar inden disse Kirker, som muligvis er rejst paa gamle Offerpladser eller "Gudehov" er opførte kort efter Christendommens endelige Indførelse omkring ved Aar 1040, blev afløste af Stenkirker midt i det 12te Aarh. Tiden før de fleste Stenkirker i Jylland, dog uden Taarn og Vaabenhus. Omkring ved Aar 1500 blev disse opførte ved Høring Kirke, og ved den Tid er Indgangsdøren flyttet fra den nordre Side. Den nordre Korsarm er tilbygget af Oberst Hans Fog og muligvis ogsaa den sydlige, som saa kunde afgive Plads til Orglet, som er skænket af ham.

Oberst Hans Fris født paa Kragerup, var sikkert en oplyst Mand, der paa sine Rejser i Udlandet havde erhvervet sig en Del Kundskaber, 1649 blev han gift med Hedevig Marsvin til Clausholm, og derved Ejer af denne, ludsagede Grev Valdemar Kristian paa hans store Rejse i Rusland og Frankrig 1645, tjente under Turinier, Vicomte og Marchal af Frankrig, fulgte som Gesant Corfitz Ulfeldt til Sverrig. Efter sin Hjemkomst deltog han som Oberst i Slaget ved Nyborg, hvor han blev beskyldt for Fejagtighed, men næske uden Grund, han var ihvert Fald en af de 8 Oberster, som bar Trohmilten ved Arvehyldningen (Enevælden). Efter Hedvig Marsvins Død blev han gift med Dorthea Broxendorph. Eneste Barn i første Egteskab, en Datter, blev gift med Brigador Johan Rantzav, hun var i Mødrenearv tilkrevet 40.400 Rdl., som Fris havde laant af Storkansler Grev Conrad Reventlov. De de forfaldt til Udbetaling, kunde han ikke skaffe dem og ved deres Inddrivelse maatte han forlade Clausholm, som derved overgik til Reventlov.

Allerede 1657 tilskædede Frederik 3. ham Bondebyen Thustrup, sandsynligvis sammen med Esserbæk og dette Bøndergods, han samlede alle 5 Gaarde i en Gaard og underlagde det Gods, som han ved Sviger sønnens Overtagelse havde forbeholdt sig, iblandt andet 6 Gaarde i Aarslev.

Den nordlige tilbyggede Korsarm tjener alene som Gravkapel for H. Fris og Familie (han lod det kunstnerisk udsmykke med Relieffigurer i Mandshøjde i Stuk), Hvelvingerne skilt fra Kirken med et stort smukt Smedejærngitter i Kapellet et af Quilinis udført Epitafium over Hans Fris med hans knælende Billede af hvidt Marmor. I Kapellet hviler hans 2 Hustruer og en Datter, over dem er Basrelieffer.

Kirken har en stor Malmysestage, Døbefont af Smedejern fra 1649. Prædikostol i Renaissancestil fra 1641. Da der paa denne Tid ikke fandtes særlig Herskab eller Patroner, er det muligt at disse er skænkede af Mikkel Rasmussen og Hustru, Gummestrupgaard, paa den Tid den største Gaard i Sognet. Deres Navn staar paa Prædikostolen.

En særskilt Herskabsstol lod Hans Fris opsette, den kaldtes indtil Kirkens Restauration 1887, da den blev nedrevet og lange Siden hensat nede paa Gulvet i Kirken "Oberstens Stol". En Trappegang langs Muren førte derop. Den lignede en af Datidens Karosser, naar Hjulene var taget bort, med saame Vinduer fremad og til Siden, der var mørkt og skummelt i Kirkestolens nedenunder denne, og hvem der ikke under de kirkelige Handlinger tog det særligt højtideligt, tyede derind. Jeg husker engang under

en kirkelig Handling eller Prædiken, at en tom Lysstage faldt ned paa Hovedet af en Karl, som vistnok mer af Overtaskelse end af Smerte gav et Hyl eller Udraab, som just ikke forhøjede den Alvor, som kan ventes under en Prædiken.

Taarnet, hvis hvalvede Uderrum er 8 kantet gennembrudt Spir 102 Fod højt = 32 Meter, hvornaar dette er opført vides ikke, men en Restauration har fundet Sted omkring ved 1826, hvilket Tal staar paa Sandstensportalen om Hovedindgangen. Hvalvingerne er sikkert opført sammen med Kirkens Korsarm, men først udstyrede 1826 med legemsstore Relieffigurer i Stuk. Taarnet er maaske undergaaet en Omforandring samtidig, da det før er nævnt med 2 Kupler. Man læser i "Hofmands Fundetzer" følgende: "Os bekjendt er Herning Kirke en Sognekirke med et Taarn og 2 Coupler, en Ziirlig Korskirke, Hvalvingerne indvendig betrukne med ziirlig Gibs, og rare Prydelser, og paa Væggen originale Skildrier af Christi Lidelser. Fnten af Jern, som hviler paa 3 Drager, bekostet af Biskop i Lund P. Vinter, Kannik i Aarhus. I den nordl. Fløj et prægtigt Epitafium over Hans Fris, i den sydl. Fløj opført et Orgel skænket af samme og en lille Altertavle, der siges at være brugt af ham i Felten.

1887 - 88 gennemgik Kirken en betydelig Restauration. Den indre Mur og Hvalvinger bibeholdtes, det øvrige blev nedbrudt, Taarn og Spir blev fornyede, en ny Gavt paa den sydlige Korsarm med Indgangsdør for at lette Indgangen til Orgelet, samt til Fyrrummet, som blev opført i denne Fløjs Kælder, der før var fyldt, eller rettere overfyldt med Kister fra de tidligere Begravelser, hvortil Nedgangen omkring 1860 var tilmuret. Kisterne stod her som under baade Koret (og nordre Fløj) i flere Lag over hinanden, sammensunken paa flere Støder, der er senere indlagt Elektrisk Belysning. 2 norske Stuktaaror var tilstede for at restaurere Figurerne, hvorefter nogle havde mistet baade Fingre og Tær. Samtidig med at Kirken blev opvarmet, maatte der anskaffes et stort Tæppe for at møde Gennemtrækken fra Kapellet, det kunde dog ikke møde tilstrækkeligt, det blev nedtaget 1930 og erstattet med Trarammer udfyldt med Glas, hvorved baade Gitter og Baggrund kom til sin Ret, fremfor det skumle Tæppe.

Sommeren 1930 slog Lynet ned i Taarnet uden tilsyneladende at gøre nogen Skade, uden nogle løsrevne Blyplader, men ved nærmere Eftersyn viste det sig, at den 1888 opførte Trækonstruktion (Bygningsinspektør Valther) ikke var solid nok.

Den store Klokke støbtes i København 1792, den mellemste er skænket af Hans Fris, den lille er fra 1669, sandsynligvis den oneste den Gang. Ved Siden af den rige og smukke indre Udstyrelse er den ydre som den ligger mellem høje Trær, med dens smukke Taarn, meget imponerende. Det er muligt, at de Sagkyndige ikke kan henføre den til en bestemt Stil, men den er en Pryd for Byen, hvad ogsaa gav sig til Kende, da Lynnedslaget, som lidt overdrevent blev gengivet i Landets Blade, ogsaa naaede en ung Pige fra Herning, som paa den Tid var borte fra sit Hjem, skrev "Hvad er Herning uden Kirke".

Fremst ansatte ved Kirken efter Reformationen 1536:

Peder Linden	fra 1536	til 1547	= 11 Aar,
For Matzen Brun	fra 1547	til 1590	= 43 Aar.
Hans Pedersen	" 1590	" 1628	38 "
Jørgen Nielson	" 1628	" 1650	22 "
Chr. Ollesen	" 1650	" 1671	21 "
Søren Jensen Vinter	" 1671	" 1682	11 "
Provst Olle Pedersen Øje	fra 1682	til 1724	= 42 Aar
Hans Jacobsen Buch	" 1724	" 1726	2 "
Niels Jønsen Buch } Brødre	" 1726	" 1731	5 "
Foul Sass	" 1731	" 1753	32 "
Laurits Nielson Brun	" 1754	" 1782	18 "
Frederik Friis	" 1815	" 1830	15 "
Niels Jacob Skou	" 1830	" 1850	20 "
Frederik Chr. Hvåd	" 1783	" 1814	31 "

Sofus Viberg	fra 1850	til 1858	= 8 Aar
Niels Bertelsen Gjolby	" 1858	" 1880	22 "
Strodtmann	" 1880	" 1898	18 "
Provst Lauesen	" 1898	" 1931	33 "
Gadebjerg	" 1931		

H O S P I T A L E T, den hørningske Stiftelse.

Hans Fris oprettede et Hospital i Voldum, men da han blev frakendt Clausholm 1686, blev denne Anstalt ophævet, og de daværende Lemmer flyttede til Hørning, hvor de opholdt sig i et Gadehus, indtil et nyt Hospital blev bygget.

Jeg Oberst Hans Fris til Kragerup, Clausholm, Hevringholm, Thustrup og Essenbæk, Befalingsmand paa Silkeborg, giver bemeldte Tilladelse i alle dens Punkter og Clausuler allernaadigst conformeret og stadfæstet, haver jeg i Jesu Navn den store Gud over Himmel og Jord til ydmygt Ære og Tak, og hans fattige Lemmer her i Verden til Trøst, testamenteret fra mig og mine Arvinger, til fattige, Kirken, Skolen og Hospitalet, at oprette et saadant i Hørning By for 14 fattige Lemmer og Skolebørn, som og til deres samt Skoleholder og Bestyrelses Underhold, item Orgel og Sejerværks, bevarelse udi Hørning Kirke.

- 1) En Kapital paa loco R., hvoraf Renten anvendes.
- 2) udi Skjæring By, udi Anders Pedersens Gaard, som haves Part 3 Lp 16 Mk. Smør, 18 Mark Fød- og Nødspenge, 1 Ost og 1 Rigsdalers Arbejds- penge.
- 3) Udi Selling, Rasmus Rasmussen, 4 Daler Arbejdspenge, 9 Mark for 10 Læs Ved, 20 Sk. Brødbagning, 12 Sk. Baadsmandspenge, 12 Sk. for 12 Td. Kul. 8 Sk. Leding, 4 Sk. for en Mark Garn, 4 Sk. for Spindepnge, 5 Fd. Malt og 4 Skp. Havre.
- 4) Udi Ødum 6 Mark Galtpenge, 3 Sk. Lodmark, 3 Skp. 1 Fdk. Rug, 4 Skp. Byg, 7 Skp. Havre, 1/3 Skp. Gryn, 3 Lp. 8 Mark Smør, 2 1/2 Stob Honning, 1/4 Skp. Malt, 1/2 Faar, 1/2 Lam, 1/2 Gaas og 1 Høne.
- 5) Udi Henge, Anders Lassens Gaard, 7 Td, 4 Skp. Byg, 7 Skp. Havre, 1/3 Skp. Gryn, 1 Fjerdings Smør, et Svin, 1 Lam, 1 Mark Lysegarn, 9 Sk. Penge, 4 Daler Arbejdspenge.
- 6) Lindbjerggaard, 3 Td. 6 Skp. Rug, 7 Td, 7 Sk. Byg, 7 Td. 4 Skp. Havre, 1 Svin, 1 Lam, 2 Mark og 10 Sk. 2 Album (et Album er = 1/2 Sk. = 1 Hvid) 4 Rigsd. Arbejdspenge.
- 7) Udi Hørning By og Sogn, Jens Skomager 1 Td. og 7 Skp. Rug, 3 Td. Byg, 1 Fød-nød, et brændt Svin, et Lam, 20 Sk. Penge, Kirkens Korn til Vin og Brød.
- 8) Kirkebolet ibd.: Therkild Sørensen, 1 Ørte Rug, 1 Ørte Byg, 12 Sk. til Kirkens Vin og Brød.
- 9) Peder Nielsen af et Haveded, 1 brændt Svin, i hans Hud (formodentlig den gamle Skole i Hørning) boede de fattige, mens Hospitalet blev bygget, Terkild Sørensen yderligere 3 Skp. Rug, 3 Skp. Byg, 3 Sk. Penge, 1 Gaas, 2 Daler Arbejdspenge.
- 10) Hørning Bys Konge og Kirketiende og Aarslev Kristrup, samt Vivild-Vejlby do.
- 11) Chr. Pedersen, 3 Sk. Penge, 3 Skp. Byg, 1 Gaas, 2 Daler Arbejdspenge.
- 12) Meel Mølle, 32 Td. Meel, Mygind Mølle 25 Td. Meel, Volk Mølle 18 Td. Meel, desuden Randers Hospital 22 Td. 4 Skp. halvt Rug og halvt Byg, 12 Td. 4 Skp. Havre samt Matrikulsskat, Studskat, Kirkeskat og Visitatspenge, ialt Penge Indtægt:

1284 Rigsd. 2 Mk. 14 Sk. 435 Td. Korn Rug og Byg
24 Td. Havre og 4 Skp. $\frac{1}{3}$ Skp. Gryn, $2\frac{1}{2}$ Stob Honning,
13 Lp. og 12 Mark Smør 2 Fødned, 4 Svin, 4 Ost $\frac{1}{2}$ Lp.
Salt 1 Mark Garn, 4 Gas og 1 Heme.

Indtægten af Gaarden i Skjærring henlægges til Aarhus Bispestol.

do af Gaarden i Selling til Sognepræsten i Aarslev Hr. Oluf samt Tiende af Thustrups ene Bondegaard samt den indgreftede Jord, Kjarvig, 8 Tdr. 3 Sk. Land iligemaade den Kirkeskat, som laa i ibd. Jens Mogensens Gaard, Thustrup 5 Td. samt beliggende ved Aarslef Mølle "Mølleengen" kaldet paa 20 Læs Ha. Istedet for Penge, Gaarden i Selling afløst 1754 Provst, Organist, Skoleholder Bogholder Ludolph Menniche nyder Landgilde for alle Herlighederne i Lindbjerg-gaarde, desforuden Bopæl og Avl fra Jens Skomagers Gaard i Horning maa udrede Kgl. Majestæts Skatter, samt Ægt og Kørsel, og derfor Morgen og Aften Chor med Lemmerne og Børnene i Kirken at holde, og lege paa Orgel-Værket om Formid: "min Sjæl nu lover Herren" og om Aftenen "Fra Menesker haver jeg venit min Hu", for dette nyder han Herlighederne af Anders Lassens og Søren Nielsens Gaarde, og maa han ikke foregaa Tjenessten under 8 Sk. Mulkt i Guds Kiste hver Gang det sker. Hvis han ikke alle Beskæftigelser uden Hjælp kan overkomme, hammen bevilget at holde en dygtig Karl til Hjælp, for dette maa han nyde 8 Daler 6 Tdr. halvt Rug og Byg, foruden Løn for fremmede Skolebørn, Degnen i Horning Begravelser og Kirkegaard at holde samt Sejer-Værket at stille, Indtægt fra Peder Nielsens Havested. Endelig nyder Hospitalsbonde Niels Rasmussen et Hus cyit og frit, uden Landgilde, Ægt eller Arbejde, for de fattige at betjene og Skolen at renholde, Skarnet bort 2 Gange om Ugen at bort køre, desuden at køre dels fornødne Vand og Ildebrand til, og iblandt et Læs Enebar at ryge i Hospitalet med, saa at de trænges eller ere syge, at fly dem et passende Bud paa en Mils Vej eller 2 til deres Slægt her i Egnen, og ellers som Tjener, og en sand Christen at gøre alt mulig Hjælp under 8 Sk. Mulkt i Guds Kiste, hver Gang han noget forsømmer eller er opsætsig mod Bogholderen. Hans Kone skal og rede under de slet sengeliggende, naar det behøves, saa og holde Skolebørnenes Linned og Hoved rent, og deres Klæder bode, alt under Tilsyn af Bogholderen. Der skal altid være 14 Lemmer og Skolebørn, at der 14 nummererede Logier derudi findes, og skal have hver Maaned Suul og Kost, $2\frac{1}{2}$ Skp. Malt, $2\frac{1}{2}$ Skp. Mel og til Klæder hver Juleaften 8 Alen godt graa Vadmel a 12 Sk. Alen til en Kiold, og gjort efter som det nu forefindes. 6 Alen godt Blaargarnslærred a 7 Sk. til en Skjorte, 4 Mark til et Par Sko, 1 Mark til et Par Strømper og 6 Sk. til Syuløn, som lige delt paa alle 14 bliver 35 Rigsdaler.

Udenfor Møllerens Levering, som er 105 Td., yder Mølleren hver 11 Decem-ber Meel Mølle 13 Td. Mygind Mølle 12 Td. 4 Skp. Volk Mølle 4 Td. 4 Skp., ialt 30 Td., som betales af Stiftningen, men leveres af Møllerne. Deres Ydelse leveres late i hver Maaned, dog ikke ud over den 3die, hvis ikke en Helligdag indtræder. Det skal ydes i godt rent Mel og fuldt Maal efter Kgl. Majestæts brændt Skjæppe, under Bogholderens og tvende Mænds Nærvarolse, naar Præsten ikke selv er tilstede, under 1 Mark Mulkt til Guds Kiste, hvis det befindes at omgaaes falskeligen enten med Maal eller Vahrenne, skal de fattige betales straks med rede Penge efter Capitelstaksten og desforuden Mulkt i Guds Kiste, 1.Gang 1 Mark, 2den Gang 2 Mark og 3die Gang Vahrenne helt forbrudt, og leever andet og bedre.

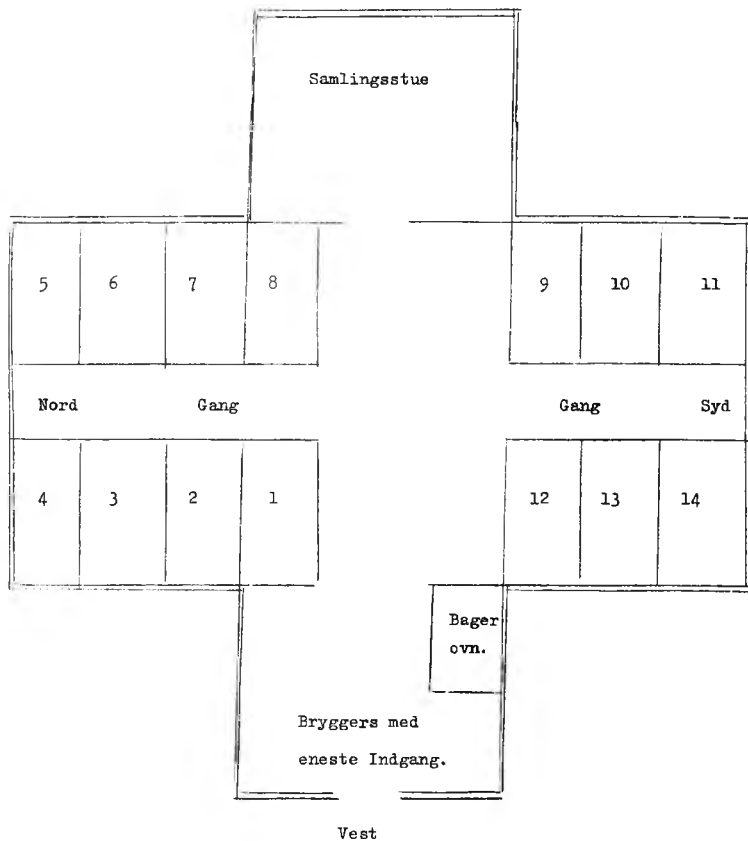
Og som der endelig behøves en middelaldrønde rørig Enke, der kan betjene Lemmerne, og særdeles de sengeliggende, saa kan den dygtigste, vi kan faa uden Bern og andet Anhang, og dertil som skal have sit Værelse i Hospitalets Forstue, at hun altid kan holde Døren lukket, og deslige altid kan betjene Lemmerne. Hun skal aarlig have til Kost og Løn 6 Td. halvt Rug og Byg og dersom hun betjener dem flittigt, og derhos er skikkelig, skal hun aarlig forøres 2 Td. foruden hvad hun med sine Hænder kan betjene sig. Slaar hende og nogen Skrøbelighed til imidlertid hun tjener, eller og bliver saa aflægt, skal hun frem for alle nyde den første ledige Plads.

Sognepræsten skal uden Resulotion eller Venners Ansøelse saa og uden Venskab eller Gave, direkte eller indirekte, udvælge forskrevne Lemmer af de gamle fattigste og usleste, de ved eller kan opsørge, enten i vores eller fremmede Sogne, som er ganske aflægs, eller lamme, blinde, døve eller af anden

11 a.

Grundplan over Hospitalet.

Ø s t.

Men lider, saa de intet kan fortjene Føden, og Skolebørn af dem, som har ingen Fader eller Moder, og er af god Ingens (Evner), dog ingen under 6 Aar. Ey heller have de deres Ophold der længere end til de bliver 14 Aar og kan tjene til deres Føde. Naar de der er for rette Almislemmer at regne, kunde deres Sengklæder medtage, hvis de har nogle, og maa ingen af dem, der dør derinde arves, men maa komme Stiftningen tilgode.

Over de 14 nydende Lemmer skal der altid 3 eller 4 indskrives, saaledes at Tallet altid kan være fuldt. Hvis det er muligt, skal Sognepræsten forordre én, som kan holde Læse- og Skrivetimer og kan holde Bedetimer, nemlig Morgen og Aften og tillige kan læse et Capitel af Bibelen og en Part af Catecismussen, og før det sker, skal han hver Dag klømte med deres egen Klokke, ligesaa skal det ske i Skolen, der skal ved 10 Slet om Formiddagen og 7 Slet om Aftenen ringes til Bords, og hver Gang sjunges et Vers efter Maaltidet. Skulde nogen af Lemmerne ved Banden, Skjænden eller anden Forargelse ved Bedetimer eller andet og ey efter tvende Paamindelser fra Sognepræsten forbedre sig, skal de forenes Hospitalet Stiftning for Almisen og udvises.

Denne Administration skal begynde prima Maj et tusinde, sex hundrede og syv og halvfemsindstyvende med Biskoppen som Ober=Dirikter.

Til uryggelig Forsikring haver jeg Hans Friis dette mit Regogatum som min sidste Villie uden Semention og Forfølgelighed underskrevet og med mit adelige Pittskaft bekræftiget.

Amen, i J E S U Navn, Amen, Amen, Amen.

Det Hospital, som Hans Friis lod bygge, var i Korsform, alle lige lange, med Alentykke Mure.. Den Længde, som viste Syd og Nord, gennem hele Længden en Gang omgven af Kamrene. Celler var igrunder den rigtige Betegnelse. Lyset kom ind fra et ganske lille Vindue højt i Muren, en smal Seng, et faststaaende Bord under Vinduet og en simpel Træstol var hele Inventariet og derudover var levet op Plads til Beboeren paa 1 Kvadratmeter. De 2 Skoledronge, som der ogsaa var Kammer til, havde forlængst ved Ombygningen forladt dette, og boede enten ved deres Moder eller Plejeforeldre, men vedblev at gaa i Skole hver Skoledag fra deres 6 til 14 Aar, og fik 5 Kr, om Maanedn og det ene af de ledige Rum Nr. 8 blev benyttet som Sygerum og stødte op til Samlingsstuen, hvor den store Bilaggerovn stod lige for. Den østre Fløj blev benyttet til Samlingsstue, med godt Lys, Vindure ud til alle 3 Sider ud med Kirkegaarden, var ret yndet Opholdssted for de af Byens Folk, der gerne vilde overvære og se "Begravelse og Bryllupsfærd". I Samlingsstuen stod en stor Bilaggerkakkellov, og der blev ikke sparet paa Brandet, om Vinteren var hele Overfladen bedækket med Varmesten til deres Senge, og det var daglig Aarsag til Stridigheder om de bedste Varmepladser til disse. Der behøvedes iøvrigt ingen større Anledning til at fremkalde Uoverensstemmelser, for at bruge et mildt Udtryk, hvad man nok kan forstaa, naar 12 Personer med mer eller mindre Beskæftigelse og med mer eller mindre fredeligt Gemyt, skulde opholde sig fra Morgen til Aften, de var langtfra alle i Besiddelse af gode Egenskaber, som Fundatsen foreskrev, saa hvis der hver Gang, der var opstaaet en Strid, skulde være bedet et Par Skilling til Guds Kiste, kunde det gennem Tiderne have udgjort et ret pænt Beløb.

Det var blevet fast Skik, naar en af de Gamle var død, medte til Begravelsen fra hver Gaard, Ejeren eller hans Karl for at "bare" Jeg har som Karl "baarret" flere Gange. Nu er Begravelsen som hos andre med Følge, stort eller mindre, efter som Vedkommende er kendt.

1880 blev det gl. Hospital nedbrudt og et nyt opført med 12 Kamre, med Varmer, store og lyse, med ene nyt Inventar, en Samlingsstue og stort fælles Kølken. Organisten fik Bcpal i den ene Fløj, med let Adgang til Samlingsstue og Lemmerne. Det gamle Hospitals Plads blev inddraget til Kirkegaard, og en ny Mur med Gitterport opført langs hele Kirkegaardens vestre Side. Det var meget gamle Folk, som blev optaget den Gang, gaar man de gamle Kirkebøger igennem, træffer man med korte Mellemrum døde fra Hospitalet, de er ikke saa gamle og svage nu, naar de kommer, der er nylig død en Mand, som havde haft Ophold der i 43 Aar Niels Klok fra Kristrup.

Organister og Hospitalsforstandere:

Ludolph Meiniche	fra 1695 - 1702,	Jacob Riessen	fra 1702 - 1741
Niels Ring	1741 - 1762	Anders Ring	1762 - 1798
Niels Chr. Ring	1799 - 1819	Anders Ring	1819 - 1866
Tvilstedgaard	1866 - 1892	Sahl	1900 - 1912
Bindesbøll	1892 - 1900	Hvorslev	1912 - 1927
Knuusén	1927 -		

S K O L E N.

Mt. Nr. 1.

Længe før der blev bygget, fandtes der Degne. Degn betyder oprindelig Præstens Medhjælper i Kirken. Efter Reformationen paalagdes Degnen at undervise i Catecismus. De første Degne gik paa Omgang. Der nævnes 1688 en Have=Husmand, Peder Nielsen, hos hvem Degnen havde det halve Hus, sikkert det Hus, som kort efter overgik til Skole og blev benyttet, indtil 1869, og da den første Degn sikkert var Ludolph Meiniche, som samtidig var Organist og Bogholder, har Huset, som Hans Friis lod indrette, ligget ret bekendt. 1750 nævnes en Degn, Morten Skal, Skoleholder for Aarslev og Hørning, derefter Degnen Jens Bang 1788, født 1733, død 1812. Indtil Udskiftningen fandtes ved Skolen kun Haven, men blev da tildelt 3 Skp. Land i Forbindelse med denne. Ved Hedens og Husesens Udskiftning fik Skolen som sin Part af Fællesjorden atter 3 Skp. Land i det Hjørne, hvor Landevejen støder paa Hørning=Stampenvejen. Det laa udyrket indtil omkring ved 1900, da det sammen med den øvrige Skolejord blev solgt og inddraget i den Mark syd for, Nr. 13, ved samme Udskiftning blev der tillagt Skolen Skolejord 6 Td. Land, som udskilt fra Gaarden Nr. 9 ude ved Præsdal, det er nu ogsaa solgt og overgaaet til Nr. 23. Efter Jens Bang kom Degnen Schmidt, og dernæst hans Svingerson Lærer Frederiksen, hvis Datter blev gift med Lærer Chr. Sørensen fra Hornbæk, der blev kaldet til Embedet 1825, og virkede i dette indtil 1868, ialt 43 Aar. Han var en meget dygtig Lærer, men streng, de Børn, som gik i hans Skole, og senere blev bosiddende i Byen, havde efter den Tids Forhold gode Kundskaber og megen Færdighed i Regning og Skrivning. I hans sidste Lærertid knæb det lidt med at holde Diciplin, der blev særlig nævnt et Par Drenge, Morten, se 26, og Johan "af Kirsten Smeds", der spillede ham mange Puds. Efter at have søgt sin Afsked, kom som Vikar en ung Lærer Hansen, paa denne Tid var det endnu Pligt at ordne Forholdene ved Kirken, en Morgen efter endt Klokke-ringning faldt han død om i sit Hjem. Efter ham vicarierede Jens Boch, se Nr. 19, senere Lærer i Malling og fra 1880 Højskoleforstander i Møllerup. Det var en meget brat Overgang fra Sørensens strenge Styre til det rent modsatte. Min Skolegang begyndte paa dette Tidspunkt. Jeg erindre ikke at foresat Lektier fra ham, derimod gik Tiden med Leg og Sang og Eventyrfortællinger og særlig, naar hans unge livsglade Forlovede, Clara, var tilstede, hvad der ofte var Tilfældet. Den gamle Skole var endnu ikke forladt, den stod med sine slendige gennemskaarne og hullede Borde med løse Banke. Jeg kunde endnu ikke naa Gulvet med Fødderne, naar jeg sad, men sad og dingled med Benene et lille Stykke fra Gulvet. Skolevarmen ud fra et Uhyre af en Bilaggorovm, hvori der blev fyret fra Køkkenet, med allegoriske Figurer paa Pladerne, særlig den paa Forpladen med sit afskrækkende Hoved, Tungen ud af Munden, udstrakte Arme og udspilede Fingre eller Klær, skulde sandsynligvis forestille Djævelen og muligvis derved ansøbere Børnene til en anstændig Opførsel. Paa Væggen hang store meterhøje Papstykker med store og smaa Bogstaver, gotiske (de saakaldte latinske blev først lovfalede 1873), som vi skulde øve os efter. Selvfølgelig kendtes der ikke til Skiftetøj for Fødderne, saa foruden den Alarm, som Træskoene voldte, slæbtes en Masse Snavs ind, som det var de største Pigers Pligt at udrensning hver Lørdag. Skolebygningen laa langs Vejen fra øst til vest, mod øst Læde, dernæst Skolerum, saa 2 smaa Fag, Indgang baade til Læreren Bopæl og til Skolen, Køkkenet lige indenfor, hvorfra der blev fyret i Skolen, 4 Fag til Læreren, en lille Stue, som gik helt igennem, derefter 2 smaa Stuer. Mod vest Kostald og Tørvehus. Dette gamle Bindingsværkshus var meget gammelt, først F. Nielsens Høvehus, saa Skolens Tilbygning, omkring ved 1700, stod Udhusene

tilbygget ved hver Ende omkring ved 1800. Huset brændte omkring ved 1900, og Jorden blev solgt. Det gav en stor Forskel, da den ny Skolebygning blev bygget 1869 med efter Datidens Forhold stor Lejlighed til Læreren, Skolestuen med 4 Fag gennem hele Huset, meget lys, men blev efter kort Tids Forløb snart for lille, idet hele Sognets Børn og Clausholm Vase med Undtagelse af Fløjstrup, som var henvist til V. Alling, der blev da indrettet en Pogeskole i en lejet Stue, hvor Undervisningen lededes af en ældre Dame Frk. Hoff, den bestod kun nogle faa Aar, idet Fløjstrup fik sin egen Skole, og Moeskjær Børn henvises der til. Clausholm Vase blev lagt under Anrslev, men senere blev der bygget en ny Pogeskole med fast ansat Lærerinde. 1869 blev Lærer Ring (født i Hospitalsgaarden) Lærer i Virring, kaldet til Lærer, han var meget afholdt der, men i Hørrning gik det ikke saa godt de første Aar. 1873 blev hans Svigersen cand. theol. Elmqvist antaget som Kapellan for Aarslev=Hørrning og boede i Hørrning, han viste en Del Modstand mod den opstaende Grundtvigianisme, derved en daarlig eller lille Kirkegang og en sløv Deltagelse ved hans Bibellæsninger, som nærmest kun var besøgt af Folk fra Fløjstrup og Kerne, der var bleven pærvirket af den østfra kommende Indre Mission, gennem Vilhelm Bech, som da var Præst i Ørum.

Derved blev Lærer Ring, som forstaaeligt er, ikke særlig venligt stemt overfor det meste af Skoledistriktets Beboere.

Igenom Tiderne udjævnedes Forholdene, og da han tog sin Afsked i Halvfemsørne og købte Huset ligeoverfor Skolen, Nr. 51, havde han selv faaet Sympati og Forstaaelse af færnævnte Retning.

Han var en punktlig Lærer. Et Fag, som dengang ikke stod højt i Landsby-skolen, nemlig Grammatik eller Dansk, udviklede han særlig stærkt. I de sidste af hans Læreraar holdt han Vikar, først Kristensen, blev Lærer i Fløjstrup, derefter Pedersen og Larson. I hans sidste Læreraar blev der oprettet Foredragsforening, bygget Forsamlingshus, dannet Leseleks, Gymnastik- og Sangforening, med Hørrning som Midtpunkt, hvilket alt sammen havde hans Sympati, og hans hjemmeverende Børn deltog gerne.

Rings Børn var Anders, død som Lærer i Glasborg. Sofie, gift med Præsten Elmqvist, Søren, død som Præst i Ormslov. Hansine, død som ugift, Alfrida, gift med Lærer Busk, Hørrning, den eneste nulevende. Christian, død som Tandlæge i Vejle.

Lærer Ring var gift med Marie Sørensdatter Balle. Se Nr. 3.

1892 blev Lærer Busk fra Skørring kaldet til Hørrning, født i Faarup ved Auning. Første Gang gift med Mathilde Boldsen fra Møllerup, død 2den Gang med Alfrida Ring, det hører til Sjældenheder, at et Lærerebode kun er besat af 3 Lærere gennem 100 Aar, Busk tog sin Afsked 1828 og havde været Lærer i Hørrning 36 Aar. Han købte et Hus Nr. 49 b, men boede der kun nogle faa Maaned, da han pludselig afgik ved Døden. Han havde gjert sig meget afholdt ved sit folkelige, vennelige og hjælpsomme Væsen. Han sluttede sig meget nær til den grundtvigske Retning. Børn i første Ægteskab Arne, Mejeribestyrer i Lisbjerg, Gudrun og Sigrid, Astrid, gift med Aage Boje fra Lund, se 5, bor paa Temmestrup Mark. Signe. Hjelplærer og Vikar for Busk, Bentson, Stavad gift med Kristine Krærup. Se 4. Lærer i Ø.Sundby ved Aalborg. Lund gift med Marie Rasmussen, se 8. Lærer i Arne gift med Jørgensen, se 26. 1928 bliver Lærer Madsen fra Ranum kaldet til Lærer kaldet til Lærer, gift med Johanne Madsen, Humlebæk, Sjælland. Børn Gunda, f. 1924. Erik f. 1927 og Ellen f. 1932.

Under Udskiftningen var Niels Jensen Ejer, afstod den til Søn Feder Nielsen, gift med Ane Eriksdatter fra Langkastrup, han var kørt fast under Landbrugskrisen og solgte Gaarden 1823 til Rasmus Mariager for 909 Rgd. 4 Mk. og 8 Sk. Man skulde mene, det var billigt for 8 Td. Hartk., men naar man ser paa den store Aftag, som aarlig skulde ydes Peder Nielsen og Hustru, bliver det en stor Sum. Hun døde 1876 efter at have nydt Aftagten i 53 Aar. De fik Bopæl i en lille Stump Hus i Gaarden, 4 Fag indbefattet Tørvehus.

Aarlig Aftagt: 4 Td. Rug, 4 Td. Byg, 2 Skpr. Havre eller Byggryn, 3 Lpd. roget Fløst, 12 Læs Tørv at levere, Græs og Foder til Ko, som stadig skal holdes vedlige. Dette Punkt blev dog senere afløst, imod at der leveredes daglig, om Sommeren 6 Potter nymalket Mælk, om Vinteren 2 Potter, Græsning og Foder til 4 Faar med Yngel. Jord til at saa 3 Fdkr. Hørfre i, men som de selv skal ruske og bryde, Havejord 24 Kv. Alen. Den aarlige Afgift blev ansat til 57 Rd. 4 Mk. 4 Sk.

Skatterne paa saadan en Gaard 8 Td. Hrk. beløb sig til Gammel skat 109 Rd. 2 Mk., Land og Ligningskat 27 Rigsdaler, Konge- og Kirketiende 45 Rd.

1 Mk. 4 Sk., Smaaredsel 3 Mk.,

Høring By havde ingen Bispetiende, 1903 afløstes alle Landets Tiender, hvoraf Staten nedskrev de 7/28 Dele, Resten rykkede ind i Ejendommen som en 1ste Prioritet og amortiseres til Statens Tiendebank gennem 50 - 60 Aar.

Besætning og Inventar, som medfulgte, udgjorde: 3 Bæster, 1 Føl, 3 Køer, 1 Gris, 1 Slæde, alle Vogne, 2 Vandtønder og af Sædekorn 12 Td. Byg, 22 Td. Havre samt en Bilæggerovrn.

Rasmus Mariager er født i Aarslev 1794, død 1869, gift med Marie Pedersdatter, se Nr. 5. Børn: Peder Nicolaj, født 1818, død 1865, gift med Karen Rasmusdatter Søby fra Bendstrup, født 1835, død 1875. 2. Maren, gift med Søren Rasmussen Colind fra Bendstrup, født 1832, død 1913, Broder til ovennævnte Karen. Deres Søn Jens P. Colind blev Politimester i Randers Rougnss m. fl. Herreder. Rasmus Mariager var som en dygtig Mand, godt oplyst, besøgte en Del Tillidshverv, bl. andet Sognefoged, Boniteringsmand for Herredet, var en Gang opstillet som Rigedagsmand for Randers Amts 3die Valgkreds. Som Anerkendelse for sit Arbejde blev han dekoreret med Danebrogskorset og modtog et stort Sølvbæger med Indskription fra Amtet. Han byggede den store Lade til Gaarden, den første Gennemkørselslade, tykke solide Mure af brændte Sten. Bjælkerne 8 x 10 Tommer. Han blev i de senere Aar hengiven til Drik og tabte den Agtelse, han før havde nydt.

1859 overtog Sønnen Peder Nicolaj Gaarden, efter hans Død giftede Enken sig 1866 med Anton Nielsen (Ludvigsen) fra Aarslev, født 1836, død 1876.

I de 9 Aar, som han boede i Gaarden, vidiede han Købesætningen betydeligt, og de var de første, der begyndte at sælge Smør i Dritler. Dette var for en Del Grunden til, at han købte Gaarden, Nr. 8, af N. Bang, der var nemlig fornylig bleven bygget Mejerikælder med Vandrørsløcning fra Brenden i flere Bassiner, Karen (Nedskriverens Moder), hvem Tilvirkningen af Smørret herte under, naaede ikke at komme op i Gaarden, samme Dag, som Handelen blev ordnet, døde hun efter et kort Sygeleje.

Denne Handel gav Stedet til mange Handeler og Mageskifter 1875.

Den gamle Gaards Bygninger med tilliggende Toft 2 Td. Land, blev købt af Snedker Niels Houlberg, derefter solgtes den inderste Hedclod til Niels Hornbech, Nr. 9, 6 Td. Land, den største Parcel af Indmarken 28 Td. Land, solgtes til Chr. Sørensen, Nr. 11, for 28000 Kr. Rivskind Sandlød og Eng overgik til den købte Gaard, som den stod i Forbindelse med.

Niels Houlberg solgte den vestre Længde og den store Lade til Nedbrydning, og Aaret 1876, da den gamle Aftagtskone Ane Eriksdatter dør, blev ogsaa denne Rønne nedrevet, han sælger derefter Hus og Toft til Dyrsløge Stilling 1877, der indtil den Tid havde boet hos S. Hornbech, og senere P. Nielsen, men var allerede paa dette Tidspunkt blevet meget forfalden til Drik, han var en meget dygtig Dyrsløge med en udstrakt Praksis, et meget pønt Memeske, ugift.

Der blev holdt nogle slemme Orgier i hans Hus. Endnu var hans Omgang de

saakaldte dannede Folk, men Svirebrødre paa en Hals. Engang Tummelen var paa det høieste, tog han et stort prepareret Hestebagden, hvormed han slog læs og ryddede hele Bulen. Huslærer Kaa fra Ejstrupgaarden fik nogle slemme Knubs. Afslutningerne paa Gilderne fik aldrig Slut, før andre skikkelige Mennesker var ved at staa op. Omgangskredsen blev simplere og simplere, til sidst var det Byens ringeste Ros, men de mødte punktligt hvor Dag. Cigarmageren, Skovlsmøden, Gartner Hald, gamle Peder Jensen. Det endte tilsidst med en Dilerlum, og en Dag sprættede han Overdynen op og krøb der ind af Frygt for nogle Dyr, han saa, maaske har det været et saadant Øjeblik, han besluttede at gøre Ende paa det hele. Han forsøgte at hange sig, men benyttede et af de store Tov, som brugtes ved Kastning af Heste, dette skyldtes, at han ikke havde tabt hele Vejret, da hans Nabo Jens P. Kældersvend mødte med sin Baandkniv og skar ham ned. Tilsidst tog hans Kreditorer det hele, han rejste til København, hvor han oprettede en Hundeklinik. Byen har ikke siden haft nogen Dyrlege. Ejendommen blev derefter solgt til Væver Peder Jørgensen, som i mange Aar boede i Nr. 24. Han lod indrette 3 Lejligheder i det gamle Stuehus, hvor i blandt andre Frk. Hoff, Pogeskolen. Peter Jørgensen, født i Aarslev, gift med Elise, havde kun et Barn, Bodil Marie, gift i Aarhus. Efter deres Død købtes det af Jørgen Jensen, se 51, som byttede med Anders Kjærsgaard, se 14 - 37. Derefter Carl Jensen, som atter solgte det til Chr. Boje Lund, se 5, og Anton Rasmus Hørmøng, se 9, de bortsolgte en lille Haveparcel til Maler Mariager og solgte det øvrige til Rudolph Bossov, der var gift med en Datter fra Nr. 16. Han solgte til den nuværende Ejer Musiker Marius Laurson, som solgte og fraflyttede Nr. 31 b. Huset brændte 1929, og han lod opføre et stort pant Hus paa den gamle Plads.

Peder Nicolaj Mariager havde en Søn, Rasmus Mariager, født 1862 (Nedskriveren af Nærværende), gift 1896 med Maren Rasmussen Fløjstrup, se 7 F., født 1875, købte Gaard i Ammelhede 1888, derefter Drastrup 1916 og senere Assentoft 1924. Af den yderste Hede er den nordlige Del, Nr. 46, solgt længe før Matriculeringen 1845 til Rasmus Mortensen Stampen, den sydlige Del 1863 til samme Gaard.

(Se Omslaget).

Nær. Nr. 3.

Nuværende Ejer: Jens Ludvigsen.

Ejer ved Udskiftningen Søren Pedersen Trige, død 1817, 76 Aar gammel. Hans Søn Peder Sørensen Thrige overtager Gaarden, gift med Mariane Nielsdatter. Børn Niels Peter Thrige, se 53, og Ane Margrethe, se 36. Han solgte den yderste Hede til Stampen og den inderste Hede til Jørgen Svendsen Busk, se 31 a. Han sælger Gaarden til Søren Balle fra Mygind 1807 og modtager Aftagt boende i et Hus i dennes østre Lønge. Søren Balle sælger den største og sidste Part af yderste Hede til Rasmus Mortensen Stampen. Han havde 2 Døttre, Marie, se Nr. 1, og Ane Marie, gift 1858 med Mads Pedersen (Balle) fra Taarup. Han overtager Gaarden og Søren Balle flytter i Aftagtsbopælen. Han kan imidlertid ikke enes med Svigersønnen og køber et Hus med lidt Jerd, som den ny Landevej havde bortskåret fra Gaarden 6 i Moeskjær. Han lader opføre en stor solidt bygget Vindmølle paa Ejendommen. Han er atter bleven gift. Børn, Maren, gift i Karby, Søren, som blev slaet væk af en Møllevinge og Peder, som efter Forældrenes Død bliver opfødt ved Lærer Ring i Hørmøng, senere Gartner. Efter at have solgt Møllen først i 70-erne, køber han en lille Ejendom nedenfor Møllen, Nr. 7, Moeskjær, hvor baade han og Konen dør meget fattige.

Mads Balle var i de senere Aar han havde Gaarden, venskelligt omgaaes og læa ofte i Klammeri med Byens Folk. I Provisoricaarene var foruden Høker I. P. Houlberg han den eneste Højremænd, og da Helgo Bach, Nr. 19, rejser bort, var der ingen til at formaa at overtage Sognefogedstillingen, og den blev overdraget Mads, som under almindelige Forhold ikke engang egnede sig for Posten og langt mindre nu under den ophidsede Stemning, som da herskede, det varede heller ikke længe, inden han havde hele Byen imod sig. Han led selv meget derunder, og hans Søn, Søren Balle, overtalte ham til at sælge og fraflytte Byen.

Hans Børn: Peder, Nr. 58, ugift, Maren, født 1860, gift med Emil Fogh,

født i Skindbjerg, købte Gaard i Ø. Tørslev. Søren, født 1861, gift med Maren Poulsen fra Malling, købte Gaard i Kondrup.

Jens Ludvigsen, se Nr. 8, køber Gaarden 1892, født 1873, gift med Mette Kirstine Luersen, se 6,. Prisen for Gaarden med Besætning var 27000 Kr. Den nedbrændte ved Juletid 1902, blev derefter opbygget paa Indmarken syd for Byen, og Toften solgt til Jørgen Jenson, se 51. Den saakaldte Brodeng blev solgt til Nr. 6. Born Vagn, f. 98, købte Ejendom i Clausholm Mark 1927, gift med Kirstine Mikkelsen fra Voldum. Rigmor, død 1917, Hother, Gerda og Sven. Sidstnævnte døde 1931 i Niels Bukhs store Rejse Jordan rundt over Japan for at fremvise det Bukh udarbejdede anerkendte Gymnastiksystem.

Matkr. Nr. 4.

Nuværende Ejer: Ejner Krarup.

Gaarden ejedes ved Udskiftningen af Jens Olesen, (som overdrog den til Sønnen Ole Jensen), 1821 gift med Ane Katrine Sørensdatter Møller, se 11, han var den førstnævnte Sognefoged. Deres Søn Jens Olesen, født 1793, død 1859, blev gift med Sofie Glavind, Datter af Lærer Glavind Karlby, han solgte 1830 den inderste Hedeled til den nylig opførte Gaard paa Gennostrup Mark Mtkr. 9, vistnok Niels Beger Lind, nuværende Niels Tholstrup. Børn: Jørgen, født 1841, gift med Mette Marie Johansen, se 9, Oline, gift med sin Fætter Jørgen Udsen Rødkov, Jensine, født 1847, gift med Peder Nielsen, se 5, Mette Kirstine, født 1850, gift med Damaskvæver Søren Christensen Silkeborg, se 26.

Jørgen Glavind overtog Gaarden efter Krigen 64, i hvilken han deltog, han havde mange Interesser udover Landmandsvirksomheden, særlig Afholdssagen, fra den opstod, til hans Død, var han en ivrig Forkæmper for dens Udbredelse, han var Formand for den første Forening i Herning og var dens egentlige Stifter. Det var sjældent, at en Gaardmand var Medlem af den, dengang ringeagtede, Forening og mødte ogsaa en Del Haan, idet han tidt optraadte ret energisk, hvad paa den Tid ikke blev taalt. Han var Skytteforeningens Formand i Provisorieaarene, og der skulde helst optrædes lidt forsigtigt, naar man vilde undgaa Klammeri med Gensdærmerne, hvilket uhyre let kunde føre til Mulket eller Arrest. Han blev ogsaa tilkaldt til Møde i Retten, fordi Foreningen engang paa en Udflugt havde sunget Slagsangen: "Ned med Estrup", han kunde heldigvis bevise, at han ikke havde været tilstede. Planteavlbestyrelsen sad han i fra dens Begyndelse, men særlig Herning og Omegns Sparekasse ofrede han et stort Arbejde, og da han, efter at have været dens Formand i 50 Aar, blev indstillet til Ridderkorset, men blev forbigaaet, hvad der var ham saavel som Indstillerne en stor Skuffelse. Senere modtog han Danebrogskorset som Veteran fra Krigen 1864. Han var en Tid Sogneraadsformand og i Hesteforsikringen var han Formand i mange Aar, og alt hvad han havde med at gøre, blev udført punktligt, skønt det meste af hans Arbejder var smaat eller slet ikke lønnet. Han døde 1927, 86 Aar gl. Børn: Rigor, f. 74, gift med Levring fra Væth, Sofus, Maler i Hundslund ved Odder. Carl Johan, født 79, ansat ved Toldvæsenet. Beboerne rejste Jørgen Glavind et Minde paa hans Grav.

Gaarden nedbrændte 1896. Jorderne blev solgt til Ejendomshandlere. S. Hornbech, se 10, købte Gaardsplads, Have, Indmarken. Den yderste Hede solgtes til Chr. Møller lille Stampen, se 7 L. Sandlødden til Nials Pedersen, 9 ½. Engene blev ved at tilhøre Gaarden, Søren Hornbech byggede Gaarden solidt og praktisk. Han underlagde en Husmandseng og Kær, som han havde erhvervet senere, 25 a.

Jørgen Glavind byggede et lille Hus paa den nedbrændte Nr. 10 Gaardsplads, i hvilket han boede til sin Død.

Mtkr. Nr. 5.

Nuværende Ejer: Niels P. Nielsen.

Rasmus Pedersen født 1716 var den første kendte Bruger af denne Gaard, gift med Birthe Pedersdatter, hans Son Peder Rasmussen, f. 1752, fik cvordraget Gaarden 1782 og blev da gift med Bodil Pedersdatter, født 1759. Deres Børn var Birthe, født 86, gift med den daværende Bestyrer Jens Rasmussen Bredegaard. Maren, gift med Hans Andersen, Gunnestrup, se l.G. Marie, født 1794, gift med Rasmus Mariager, se 2. Efter Peder Rasmussens Død gifte Enken sig med Ungkarl Peder Davidson, se 8. Efter Datteren Marens Giftermaal med Jens Rasmussen Bredegaard, køber de Gaarden af P. Jensen Davidson for 2500 Rigsdaler, og P. Davidsen og Bodil faar Aftagt og bor i et Aftagsthus, som blev indrettet i den sydlige Del af den vestre Lønge. Jens Rasmussen Bredegaard dør 1826 og Enken bliver 38 Aar gl. gift med Enkemand Salling, se 11. Imidlertid er Peder Davidsons Kone Bodil ogsaa død, og han gifte sig med Pigen Ane Nielsdatter, hvis Fader Niels Villumsen ejer Nr. 6. De køber da den ved Sallings Bortrejse ledige Gaard Nr. 11. Jens Rasmussen Bredegaard efterlod sig en Datter Kirstine, som vistnok bliver gift med Mads Jensen, se 21.

Da Salling kommer til Gaarden, har han 6 ukonfirmerede Børn, og det kniber den haardt med at klare sig, og allerede 1830 maa han sælge Gaarden, som købes af Forpagter Rasmus Jensen paa Thustrup, født i Veldum, og Salling med hele Familien flytter i Aftagtsbopælen. Rasmus Jensen og Kone optraadte lidt finere end almindelige Bønder, og hun tituleredes Madame. De var barnløse, men havde en Plejedatter, Mette Marie Mørch, som blev gift med Niels Pedersen, som havde Gaard i Trustrup men flyttede til Horning, da han ved sit Giftermaal arvede Gaarden. Denne Gaard bestod endnu af den oprindelige Størrelse, men der var yderligere købt en Jordlod ved Lund Skel fra Gaarden Nr. 10, paa 5 Td. Land, særskaldet Steffenlod, betegnet paa Kortet som 7 b, samt en Eng, som Rasmus Jensen havde købt fra Trustrup, nær Aarslev Mølle, paa samme Størrelse. Børn: Rasmus Jensen, gift med Nielsine Johansen, se 9. Peder Nielsen, gift med Jensine Jensen (Glevind), se 4, og Bolette, død ugift.

Niels Pedersen drev en Del Kreaturhandel, og døde som ret velstaaende 1873. Forinden havde han overgivet hver af Sønerne en Gaard, Rasmus Jensen fik den i Trustrup Guldfrut, han døde 1892. Peder Nielsen faar Horninggaard, som han overtager, da han bliver gift 1872, han byggede en stor Gemenkorselslade og byggede Stald og Vognport i den østre Lønge og nedbrød derpaa en gammel Lade, som laa frit udenfor. Indtil den Tid havde Gaarden været sammenbygget, og Indkørslen skete gennem en Port. Ved at den nye Staldlønge blev flyttet længere ned øst, kom Stuehuset til at ligge mere frit. Stalden med Byggeriet 1875 sælger han Steffenloden til Søren Hornbech, Nr. 10, hvortil den oprindelig havde ligget, en Del af de under Udskiftningen nævnte Kirkejerder paa Lund Mark. Han køber da til Gengæld de 2 inderste Guldbjerglædder 25 a og 21 a, som stødte til hans Indmark. Denne Gaard havde hele Tiden været større end de andre, trods det, at der staar i Udskiftningsprotokollen, at de 6 Gaarde var lige store, baade Indmarken og inderste Hede var større end de andres. Gaarden nedbrændte til Grunden 1903, men blev igen opbygget paa den samme Plads med rummelige scilide og pane Bygninger. 1909 afstod han Gaarden til en Søn Niels P. Nielsen og flyttede over i Haven, hvor der laa et stort og pænt Hus, som sandsynligvis er bygget af Rasmus Jensen, Niels Pedersen boede der til sin Død, og det var opført, mens han havde Gaarden. Peder Nielson og Line holdt Guldbryllup 1912. Han døde 1930, 83 Aar gammel. P. Nielsen var en noget gadgørende Mand, flink over for sit Tyende og Sænkarsfolk gik aldrig forgæves, enten det gjaldt Kørsel, Halm til Kartofler, Sengelsin eller Strøelse til Grisen, ja selv rede Penge endog paa Tider, han selv havde Brug for dem. Efter Branden blev Lyngheden, som den inderste Hede kaldtes, solgt, den nordlige Del til Laures Lauersen Lund, Nr. 2, den sydlige til Tomer kruse, 9, Trustrupengen og de 5 yderste Td. Land af Snildmose (den yderste Hede) blev nærgeskiftet med Enge fra Pindvinde, l G, beliggende i Oustrupsegen ved Sjællebro. Endnu drives de sidste 9 Td. Land af Snildmose under Gaarden, den sidste Rest af det c. 200 Td. Land store Areal, som betegnedes Byens Fællesjord og Hoden. Ud for den østlige Del af det gamle Stuehus laa en Dam med Stensætning ind til Haven, den var halvvejs cverskygget af et stort Grauparetræ, det staar endnu i Haven og er langt over 100 Aar gammelt, hvis

Nedfaldsfrugt i Massevis laa og flød i denne, den blev fyldt i det den senere Indkørslen med en stor Bue. P. Nielsens Børn er: Jens, født 1873, Møbelsnedker i Aarhus, gift med Johanne fra Sansø. Marie, f. 75, gift med Sctus Rasmussen Fløjstrup, se 3 F, Sofie, f. 77, gift med Lærer Jensen, Støvring, død 1924. Niels, født 1879, gift med Bodil Moltesen fra Brørup (100 Aar efter den forrige Bodils Død). Margrethe, f. 1880, gift med Knud Levinson, Oustrupgaarden, se 4 F. Niels Nielsen overtog Gaarden 1909, den var ikke i den allerbedste Drift, men er nu dreven op til fuld Udelse. Deres Børn er Karen, gift med Uddeler Alfred Rasmussen Kongerslev, 29 e, Sigrid, Claus og Peter. Sigrid bliver gift med Erling Fogh fra Ingerslev Mølle ved Tranbjerg, køber Peterslund i Skødstrup sogn.

Mtkr. Nr. 6.

Nuværende Ejer: Søren Møller.

1875 ejedes Gaarden af Søren Sivertsen, hvis Formand var Jens Kromand, det er muligvis hans Enke, Ane Kirstine Ivarsdatter fra Aarslev, d. 1868, som S. Sivertsen bliver gift med, han dør 1865, 73 Aar gl. Hans Stedson Niels Villumsen overtager Gaarden. Under Hedens Udskiftning er nævnt en Parcel, som Revsbech har købt af ham, det maa være det Hjørne af Sandlodden nede ved Oustrupengen. Derefter sælger han sin inderste Hedelod til P. Jensen Fulgsaag Gummestrup, der straks sælger den til Rasmus Christensen Mors, der bygger Hus paa den. Paa samme Tid sælger han en ret stor Parcel midt i sin Mark til Gaarden Nr. 8, formodentlig Jens Andersen, den saakaldte Boruplod. 1840 bliver Lauers Pedersen fra Mygind, f. 1805, gift med hans Datter Anne Nielsdatter, født 1811, og saa overtager Gaarden. Der maa inden den Tid været sket en Byttehandel, idet den Eng og Mose, som nu ligger til Gaarden, ved Udskiftningen var tildelt Nr. 11, og Engen til Nr. 6. Laa vest for Hospitalsengen og gik ud til Kongesab. Af Gaardens nuværende Eng er pillet en stor Krog fra, Nr. 7, det er naturligt atter Revsbech, der har været paa Spil. Lauers Pedersen var en meget sparsomt anlagt Mand, da han begyndte at mærgle Marken, benyttede han et Tilbud om at faa Kalk gratis imod at tage Overjorden bort ned til den rene Kalk fra en Kalkgrav i Præstdal, i saa udstrækt Grad, at hele hans Mark fik saa stort et Lag, saa Afgrøderne svædes bort i mange Aar, især den saakaldte Østerhede, hvor Muldlaget ikke er særlig tykt, led saa stærkt, at Sæden undertiden helt brændte bort. Det tog en hel Menneskealder, inden Følgen af dette helt forsvandt, Ordspøget har her nogen Ret i det, som det hedder: Mergel giver en rig Far, men en fattig Søn. Hans Efterfølger avlede trods god Brak og Renholdelse alt for lidt. - Et morsomt Træk af hans Sparsomhed skal her nævnes. Da hans Søn fik Gaarden, og der kom Smaabørn, fik de Lov at have en lille Hund, saadan et Dyr havde Lauers aldrig haft lyst til at føde, og de saa ret skævt til hinanden, det var en Puddel og maatte af og til klippes, første Gang, det skete, og han kun ind, kunde Lauers ikke kende den, for op og sparkede den ud, idet han udbød: "Vil du herut Hund, vi har stødseme nok i vor egen", iøvrigt en rar gammel Mand med et venligt Ansigt. Han døde 1877, 72 Aar gl. Han efterlod sig 2 Sønner, hvoraf den ene, Søren Lauersen, blev gift med Mette Marie Christensen Krogsager, se 2 K, og købte Gaard i V. Alling. P. Lauersen overtog Gaarden 1872 og blev gift med Ane Marie Pedersen Møller fra Moeskjær, død 1918, se 3 M. 1875 solgte han Resten af den yderste Hedelod til Pindsminde, den sydlige Ende var forlængst solgt til denne Gaard. Samtidig køber han fra Nr. 25 Boruplodden, som laa midt for hans Mark, 12 Td. Land, god Jord, og nu er Indmarken atter samlet ud til Præstdal. - P. Lauersen var som Ordensmand, han forstod ogsaa at koble en Flek Fær sammen, naar de om Foraaret skulde føres hen og hjem, saaledes at de ikke "surrede", et forfærdeligt drilagtigt Arbejde, naar hele "Pakket" var lobet sammen i Uendelighed, og vi Drengene skulde have dem tøjrede. Altting saa saa ordentlig og pyntet ud i og om hans Gaard og Have, noget uden for det almindelige i de Dage. Ved Juletid 1902 brændte Gaarden sammen med 2 Nabo-gaarde, som den var saa godt som sammenbygget med. Den blev bygget op paa det inderste Hjørne af dens Indmark, og Toft, Gaardsplads og Have blev solgt til Nabo-gaardens Ejer Chr. Sørensen, Nr. 11. P. Lauersen døde 1904 godt 60 Aar gl., hans

Kone Ane Marie flyttede ud i et nybygget Aftægtshus ved Gaarden, hun døde. Huset er nedbrudt. Deres Børn er: 1. Mette Kirstine, gift med Jens Ludvigsen, se 3, 2. Ane Mette, død ugift 1831 i et Hus, som hun havde købt, Nr. 1c, 3. Laurits Lauersen, se 2c og 19, gift med Kirstine Pedersen, se 16, 26, han døde 1922. 4. Søren Møller overtog Gaarden 1809 og blev gift med Kirstine Andersen fra Rissegaard ved Andl, Søren Møller købte Bredeng af Nr. 6 og et Par Husmandsskifter.

Mtkr. Nr. 7.

Nuværende Ejer: Maler R. Mariager.

Dette Mtkr. Nr. er meget vanskeligt at udrede, idet det under Matrikuleringen laa med saa megen Jord rykket ind mellem de store Gaardes Matrikler. Der har sikkert ligget et Gadehus og Bolsstedet 25 og sikkert været ejet af Chr. Røvsbøch, som gennem Tiderne købte og solgte en Mængde Ejendomme og Jordparceller, uden det er muligt at faa fast Rede paa til eller fra hvem. Han har dog allerede tidlig faaet den største Del af Bøgebjerglødden fra Torvevej til Lund Skel lagt under Ejendommen, men alle de Mtkr. Nr. 7, som findes paa Marken Nr. 1c, har ligget til ogsaa, samt af samme Gaards Mose 3 Skifter og 2 Engskifter af 6 = 11, de 2 sidste er tilskødet senere. Da han køber 1795 11 Td. Hartkorn fra Thustrup sælger han Gaarden til Mogens Solgaard (han var gift med en Ring), der 1813 sælger til Søren Steffensen fra Haldum, da var Gaarden paa 2 Td. 2 Skp. Hartk. og det hele er gaaet i Nr. 7 og Matr. 25 er helt gaaet ud. Han dør 1821 og efterlader sig en Datter, Mariane, se 26. Han blev 40 Aar gl.

I Tidrummet 21 - 26 ved jeg ikke, hvem der har ejet den, men alle de tilkøbte Parceller bliver atter solgte, de vil blive nævnt senere. 1826 køber Niels Peder Houlbjerg Gaarden, den henføres nu til Nr. 25. Gaarden overgaaer nu til Sønnen Peder Nielsen Houlberg, som gifter sig med Karen Nielsen fra Fausing, dette Ægteskab var barnløst og efter hans Død 19c4 gifter Enken sig med Søren Rønbech, se 1c H. Han fræsælger Jorden til Laurits Lauersen, se 6 H, der underlægges Hedehuset.

Mtkr. Nr. 8.

Nuværende Ejer: Jakob Rasmussen.

Peder Jensen Davidsen var Brugør af Gaarden, gift med Maren Pedersdatter, han dør 1766, hans Søn Jens Davidsen ejer Gaarden 1785, han har en Søn Peder Jensen Davidsen, se Nr. 5, Jens Davidsen sælger Gaarden til Musikør Jens Andersen fra Sjerringeogn. Ved Siden af sit Landbrug tog han ud at spille. Den Sandhed, som ligger paa Thustrup Mark fra Mygdvej og ned til Høring Skel, Palsengn, købes af Niels Mørgensen fra Mygdind, det kunde jo godt tænkes, at den Kærbro, som førte over Aaen, brændte den Gang og Forbindelsen blev afbrudt, i hvert Fald blev der kun opført en Gangbro. Jens Andersen køber da Engen og Jorden af ham for 1140 Rd., den yderste Hede bliver solgt, den nordlige mindste Part til Snildmoshuset, se 33, den øvrige Del til Gunnestrup, den inderste Hede til Rasmus Mariager, se 2. Han køber et Jordstykke midt i Marken Nr. 6 "Boruplødden", denne afgiver han dog snart igen til en Datter som Arv. Jens Andersen bygger Stuehuset, som det staa endnu. Hans Børn: En Datter, gift med Gaard-ejer Mads Madsen Assentoft, en Datter, Ester Marie, gift med Musikør N. P. Houlberg fra Mygdind, se 25, en tredje ugift. Moder til Maren Rasmussdatter, se 16, uafte fædt, Peder Rasmus Mariager. 1834 flytter J. Andersen ind i et lille Aftægtshus, som laa ved Gaardens nordøstlige Hjørne og sælger Gaarden til Søren Sørensen (Skredder) fra Sandby. Aftægtshuset stod flere Aar og blev lejet ud, blev siden 1868 nedrevet for at give Plads for en ny Lønge. Søren Skredder bygger den større Bindingsværks-Gennemkørselslade. Uden for Løden staaer en stor Elm, hele Stammen er hul, med saa stor en Hulhed, at flere Personer kan staa derinde. Træet er meget gammelt, har haft en mægtig Krone, ingen i min Barndom levende ældre Folk kunde huske den anderledes. Hans eneste Barn Mette Kirstine blev gift med Peder Jensen Skanderberg Ladegaard,

hvoræfter han sælger Gaarden 1865 til Løjtnant Jens Pind Thustrup, han ejer den kun et Aar, saa sælger han til N. Bang fra Vestrup, tidligere Forvalter paa Thustrup, men J. Pind beholder Pølsengen og Ledden. Bang byggede den nordre Længe, Stallengen af Grundmur, ene brændte Sten. Brønden laa paa Stenbroen foran Indgangsdøren til Stuehuset og han flyttede den over i Hjørnet mellem Stald og Lade, hvorfra han som nævnt under Nr. 2 lagde Rørledning ind til Mælkekælderen, de to nordlige Fag af Stuehuset havde han bygget.

Han sælger Gaarden til Anton Ludvigsen 1875, se Nr. 2, og han har da bortsolgt Sandloddet til Nr. 10, og Gaardens Mark og Eng er nu samlede med Undtagelse af Gaardens gamle Eng, hvorfra der var bortsolgt et Par Tørveskifter, 22 og 26 b. Som nævnt under 2 døde hans Kone Karen, inden han overtog Gaarden. Dette i Forbindelse med andre Skuffelser ved Handelen foranledigede, at den i Forvejen livsglade og arbejdsivrige Mand, som aldrig før havde været syg, helt tabte Humøret og næsten aldrig viste sig udenfor Gaarden eller Marken. Han blev til sidst alvorligt syg og døde 1876, 3 Aar efter at have købt Gaarden. 40 Aar gl. Børn: Kirstine, født 1869, gift med Kommuelærer P. Simonsen Knudsen fra Klostergaarden, Lærer i København. Hun døde 1929. Jens, se Nr. 3. Gaarden blev derefter behandlet af Skifteretten som Dagsbo, og straks efter Dødsfaldets Anmeldelse, vilde Skifteretten have mødt og registrere, men fik dog Udsættelse til Dagen efter Begravelsen. Ved Auktionen blev alt solgt lige ned til den mindste værdiløse Stump, den varede i 2 Dage, og straks derpaa blev Gaarden stillet til Auktion og købt af Afdødes Broder Niels Ludvigsen, Sognefoged i Assentoft, for 46.000 Kr. feruden Salær og uden Avl, Sædekorn og Besætning. Det var den sidste Gaard, der blev solgt til høje Priser, samme Aar begyndte de dalende Priser paa Landejendomme og paa Avl og Produkter og holdt sig lave i en Aarrække.

Niels Ludvigsen var født i Aarslev 1833, var gift med Ane Marie Hansen fra Værum. I Forbindelse med de mindre gode Tider og en alt for stor Gæld løb det med at klare sig, men efter hans Død 1893 blev Enken ved at drive Gaarden ved dygtige Bestyreres Hjælp, saaledes at hun kunde lade den gaa over til deres eneste Datter Kirstine, som 1903 blev gift med Jacob Rasmussen fra Vestrup paa Fyen. Kestalden er bleven udvidet ind i den store Lade og J. Rasmussen har tilbygget et Svinhus med Nord. Ane Marie blev ved at bo i Gaarden til sin Død 1920 og var til megen Hjælp og Nytte. Hun var meget godgjørende og hjælpsom, ligesom hun var meget interesseret i, hvad der foregik i Hjemmet og udenfor.
Børn: Nanna, Gunhild og Marie gift med Lærer Lund, og en Søn Tage. 1934 bygges et Hus paa Toften, som overgaar til Chaffør Niels Andersen, der bliver gift med Gunhild.

Mtkr. Nr. 9.

Nuværende Ejer: Anton Rasmussen.

Chr. Nielsen, som ejede Gaarden ved Udskiftningen, afstod den allerede Aarret efter til Johan Mortensen, paa hvad Maade han er kommen i Besiddelse af den, vides ikke - om det er Køb eller Arv eller Giftermaal. Sognets Kirkebøger, som skulde give nogen Oplysning om dette, er brændt og borte fra 1737 til 1777, hvilket er til stor Gene for Slægters Vedkommende i Høring Sogn, idet Sporet bliver borte ved Eftersøgningen. Han bliver gift med Charlotte Louise Levinsen, hendes Forældre var Niels Pedersen Levinsen og Birgitte Kirstine Ring. Der er i Slægten Levinsens Stambog sat et ? ved baade Charlotte Louise og en anden Søster. Under Udskiftningen bliver den yderste af hans Indmark, Præstdal, overdraget til Hospitalsbønden og samtidig 6 Td. Land indenfor til Skolejord, men paa samme Tid køber Anders Sørensen Møller Nr. 11, største Parten af Thustrup, Thustrup Østergaard, 25 Td. Hartkorn, og Johan Mortensen sælger yderligere 2 Parceller af sin Indmark, næst Skolodden, 4 Td. Land til Skrædder Merten Poulsen, se 23, og indenfor disse 4 Td. Land til Bølsmand Peder Jensen Skriver, se 18, og yderligere den største Part af hans Hedjorder, hvoraf begge Ledder læe samlede Bøgebjerg, til Jens Andersen Lund, se 2. Herved faar han Penge, saaledes at han kunde købe det meste af sin Svoger Anders S. Møllers Indmark Gadeager, den største Part af hans Sandled samt en stor Sandled Lykke-

ledt, vest for Mygindvejen af Thustrup, af samme, ved Salget af Præstedal til Stiftelsen maa han samtidig afgive en lang Strimmel af sin Eng helt ud til Kongegab til samme, og muligvis har han solgt den lille Enggaard, 45 i Kongegab til Øcum, fra den Tid indtil 1875 bliver der intet hverken købt eller solgt til Gaarden. J. M. sælger den sydlige Del af Bøgebjerg til Niels Nielsen Bager og køber derefter hans Moders Bøissted, Enke efter Inspektør Bager, Frisenfeld, fæderdentlig Nr. 24. Han døde 10 Aar efter, at disse Handeler var ordnet. Børn: Ane Elisabeth Morten Johansen Niels og Peter. Ane Elisabeth bliver gift med Hans Andersen Gummestrup, se 1.G., er opkaldt efter Arvgravoren til Ravnholt, Ane Elisabeth Højer, de tre andre Børn hører vi ikke mere til. Charlotte Louise gifter sig 1796 med Søren Sørensen Hornoech fra Kristrup Johan Sørensen f. 1800 gift med Karen Pedersdatter fra Fløystrup, født 1802, og Mette Sørensdatter Hornoech, se under 10. Johan Hornoechs Børn: 1. Søren, læste til Lærer, men druknede ved Badning i Kongegab. 2. Peder, død. 3. Christen, lærte Handelen og drev en stor Købmandsforretning i Hadsund, Fader til de landskendte Frugtvinfabrikanter, Brødrene Hornoech. 4. Mette Elisabeth, gift med Kroejer og Købmand P. Houlberg Nantofte. Hans Forretning gik ikke særlig glimrende, men det er ikke saa svært, sagde han, i saadan en luftfattig Eng, hvor der kun kunde gro Skag og røde Muser, og som Fætter til P.N.Houlberg, se 25, der dengang levede som ældre, ugift og var meget velhavende, som boede hos sin gamle Fader, ønskede han engang: "bare dog Per vilde dø og Verherre tage den gamle", saa skulde han snart flytte sine Teltstole. 5. Nielsine, gift med Rasmus Jensen Thustrup, se 5. 6. Mette Marie gift med Jørgen Glavind, se 4. De to sidstnævnte var Tvillinger. 7. Charlotte, forlovet med Seminarist Schuster, senere Lærer i Randers, død inden de blev gift, hun var som alle J. M.s Børn meget køn, men vækbruden. 8. Niels Hornoech. Efter at Johan Hornoech havde været Mand i 40 Aar, død 1874, overtager Niels Hornoech Gaarden 1867 og blev gift med Edel Pedersen fra Krogsgaard, se 4 K. 1872. Niels Hornoech drev Gaarden udmærket, han var altid blandt de første, som prøvede det nye, som nu stadigvæk opstod. Han solgte Sandlodden nede ved Sjællebro 1875 til Niels Feusing, se 16, og købte Hedelodderne 2 - 8 nord for den gamle Landevej, se 2. Sandlodden (Lykelodden) 1 Td. Hartkorn havde Johan Hornoech solgt til Lejtnant Pind 1862, senere byttede han den bort til Chr. Sørensen, se 11, og fik Resten af den tidligere Indmark til Gaarden Nr. 11. 1875 købte han de 4 Td. Land tilbage, som var bortsolgt fra Indmarken til Peder Jensen Skriver, se 18, men som var overgaaet til Lærer Sørensen, se 11. 1896 køber han tilbage den Strimmel Eng, som ved Udskiftningen var udlagt i hans Eng til Stiftelsen, af Søren Helger, se 13, den lille Eng og Mose ejede i Kongegab, blev ogsaa købt, og nu er den oprindelige Eng og Mose samlet, men er bleven delt ved Aens Regulering, derved er den Del, som betegnes Eng Kongegab uden for, men Forbindelsen finder Sted over en Bro. Før gik Aaen helt inde under Bakken. Samtidig blev de saakaldte Oustrupenge solgte. Ligesom Niels Hornoech var hans Kone Edel medtagelig for det nye, saaledes ved en bedre Maade at fremstille Smør, hun "slag" det i Dritler, som det hed. Hun udstillede ved Smørstilling i Randers, ved hvilken hun fik Præmie, noget helt sjældent for Bøndersmør paa den Tid. Hun var en af de første Kvinder der paa Engen, som havde været paa Højskole, stærkt præget af den grundtvigske Bevægelse førte hun an i den Retning, senere stærkt støttet af Kristine Hornoech, se 10. Edel var meget imod Folkeskolens Undervisningsmaade og havde grumme lidt Sympati for Lærer Rings Undervisning, og de holdt i en Aarrække selv Lærerinde, hvortil P. Nielsens Børn ogsaa undervistes. 1885 - 86 flyttede Niels Hornoech Gaarden ud paa sin nuværende Plads. Stuehus og Have samt en lille Toft blev solgt og var Beboelseshus en Del Aar, se 9 b. Den praktiske Byggeform, som nu anvendes, var dengang ikke kendt, og de af ham opførte Udhuse var hverken praktiske eller særlig solide, hvormed Stuehuset var meget godt indrettet.

En Del af Sandlodden fra Nr. 11 blev ogsaa købt sammen med denes Indmark, og den sydlige Del af Hedelodderne blev solgt til Mtkr. 31 b, Marius Laurersen. Gaarden er nu Byens største c. 9 Td. Hartkorn, 1908 afstod de Gaarden og byggede en Villa og anlagde Have nord for Gaarden. De døde som meget agtede Folk. Der var neppe et Foretagende eller Oprettelse af Foreninger,

uden at Niels Hornbech var Formand eller i Bestyrelsen, Formand for Opførelse af Mejeriet og Brugsforeningen, for Avlsforeningerne og var altid med i Købeudvalgene for disse. Børn: Marie, gift med Lærer Th. Thomsen, Kolding. Johan, Dyrlæge i Nykøbing paa Mors, gift med Anna Høgh fra Voldum, Edele, gift med Tandlæge Høgh, Løgstør, Broder til ovennævnte Anna. Karen, gift med Anton Rasmussen fra Fløjstrup, se 3 F.. De overtog Gaarden 1908. Børn: Knud og Niels.

Mtkr. Nr. 10.

Gaarden nedbrændt

Ejedes til den Tid af S. Hornbech.

I Udskiftningen staaer, at Rasmus Micelsen beholder sin Toft, samt et lille Stykke af Jens Olsens Toft. Det første beviser, at Gaarden har ligget, hvor nu Mtkr. 26 ligger (Gartner Jørgensen), ogsaa fordi at han fik Jens Olsens Toftdel, kan der umuligt have været Plads til en Gaard. Den nedbrændte Gaard havde saa lidt Plads, som der kunde være, Aflæsningen af Avl foregik fra Byens Veje, og der var ikke saa megen Plads udenfor, at der kunde ligge en Kartoffelkule. Haven var anlagt paa indkøbt Gadejord. Santidig bevises at Nr. 26 havde alt for stor Toft og Have til et Boelssted og har heller ingen Husmandsloft hørt til den oprindelig. Rasmus Micelsen har altsaa bygget Gaarden paa den foranvænte Toft af Jens Olsens sammen med Gadejord. Dette Byggeri har muligvis paaført ham for megen Gæld, idet han straks begynder at sælge væk fra Gaarden, og det gaar rask. 1798 køber Jens Sørensen Smildnøse, den yderste Hede, derefter den sydlige Halvdel af indre Hede, grønne Hede kaldtes denne Del, hvorpaa der blev bygget et Hus, Nr. 30. Det er muligvis Mogens Solgaard, der har bygget det, men det er maaske Mogens Svendsen, der købte Jorden, inverte Fald laa det længe under denne Ejendom, 31 a, 3 Parceller i Indmarken. Og den inderste Trekant af samme til Poul Sørensen, se 23. Den halve Sandled bliver ogsaa solgt, men det er sikkert noget senere, da den købes af Lærer Sørensen, se 11. Rasmus Micelsen var gift med Ane Marie Frandsdatter.

Gaarden med de sidste Rester overgaar 1807 enten ved Salg eller Arv til Rasmus Frandsen, han var Søn af Hjulmand Frands Rasmussen, se 15, der vistnok var Brøder til ovennævnte Ane Marie. Micelsens flytter ind i et nord for Gaarden beliggende lille Hus, Nr. 22, og forbeholder sig en lille Tørveskifte i Mosen til Nr. 8. En ugift Datter fulgte med den, hun havde en Søn, Mikkel Peter, som arvede Tørveskiftet og siden boede i en lille Gaard over for Sjellebro, medsat Aaen. Rasmus Micelsen døde 1827, 67 Aar gammel. Rasmus Frandsen havde oprindelig lært Temmerprofessionen, født 1782, blev gift med Mette Sejersdatter fra Lihne 1814, der var flere Børn, men de dør alle. Efter nogle faa Aars Ægteskab dør Mette, og han bliver anden Gang gift med Mette Sørensdatter fra Færøer, hun dør 1820, 37 Aar gammel. I dette Ægteskab 2 Døtre, hvorfra den ene blev gift i Randers. Den 3die Gang han gifter sig, er med Mette Sørensdatter Hornbech, se 9, der er 2 Børn Ane Mette og Søren Hornbech. Atter bliver han Enkemand og gifter sig 4de Gang 56 Aar med Bothilde Ghansdatter, 27 Aar, fra Gunnestrup, se 1. G. Hvis nogen beklagede ham over disse hyppige Dødsfald af Koner, svarode han: "Aa, det er ikke saa galt, hver Gang der gaar en Ligkiste ud, gaar en Dragkiste ind." Rasmus Frandsen køber en af de solgte Parceller i Marken tilbage, den største, 7 b, samt en Mose, saekaldt Stoffensskifte, Rasmus Frandsen dør 1866, 84 Aar gammel.

Søren Hornbech overtager Gaarden allerede i 50'erne, men levede mange Aar ugift, han var en virksom Mand, tog altid selv Del i Arbejdet, baade ved Tærskning og i Tørveskær og Hest gik Arbejdet godt. var livlig og fortalte godt og satte Pris paa en god Spøg eller Vittighed. Jeg tjente ham som ung, og han fortalte mig en Dag, vi stod og tærskede, hvordan han efter et Benbrud vilde prøve paa, om han kunde danse. Grunden var den, at det ærlige Kørnisgilde denne Gang skulde afholdes hos P. Lauersen, og han nærede allerede den Gang sømme Folcliser over for sin daværende Husholderske, Kirstine Hummeluhr, død 1884, Datter af Folketingsmand Jens Chr. Hummeluhr, Søften. Han tog da en Flejl og prøvede med den, først ret om, bag efter øvet om. Ladevinduet ud til Baggeden

stod aaben, og under det sidste Forsøg stak en Mand Hovedet ind af dette og udbrød: "Tillykke med Arbejdet". Jeg smad Plejlen og blev saa flov, som jeg aldrig havde været, og det kan du jo nok forstaa", sagde han, "hvis du saa en Mand paa c. 50 Aar løbe og danso avet om ned on Plcjl". Det egentlige Maal nae je vare faldet heldigt ud, thi Aaret efter giftede han sig med Kristine, hun var 26 Aar. Hun var en højt begavet Kvinde, der havde Forstaaelse af alt, hvad der rørte sig i Tiden. Hendes alt for tidlige Død var et Tab, baade for Byen og hendes Venner, hun døde gl. Efter Peder Andersens Død, se 17, forpøgtede S. Hornbech denne Ejendom af Enken, jeg husker, at on stor Faaroflok benyttede det gamle Aftagsthus, 22, som da var overgaaet til Gaarden. Det havde en kort Tid været ejet af Lærer Sørensen, det blev nedbrudt 1868 for at give Plads for en Staldlange, som blev rykket saa langt mod Nerd, som Grunden tillod. 1869 blev Stuehuset bygget og hele Gadejorden mod Syd købt og tillagt som Have. 1875 købtes Steffensladden Mtkr. Nr. 7 c langs Lund Skol, se 5, samt en Sandlod af Anton Ludvigsen, fra Nr. 8. 1896 nedbrændte Gaarden til Grunden og han byttede da med de Ejendomsbehandlere, som havde købt den anden nedbrændte Gaards Jorder, Nr. 4, men forbeholdt sig Gaardsplads og Have samt li 4/14 Td. Land af Indmarken og Sandladden fra Nr. 8. Efter at have bygget den nye Gaard, Nr. 4, giftede han sig med Enke efter P. N. Houlberg, Karen Niclsdatter, se 25, og overtog hendes Ejendom Nr. 25.

Søren Hornbech havde gode Skolekundskaber og kom ret tidlig til at deltage i offentlige Arbejder. Han var den første Gaardmand, der blev Sogneraadsformand. Herredets Vurderingsmand for offentlige Midler. Dette, at han var kendt uden for Segnet, gjorde naaske, at Honoratiorens altid søgte hans Gaard, naar de kom til Byen: Herredsfogden, Brandinspektør og Landmaaler n. fl. Den nedbrændte Gaard laa som nævnt meget indknæbet, og Gaardspladsen var yderst indskrænket, idet Moddingen laa saa tæt til Udbygningerne, at ingen Vogn kunde køres derom, dens Plads var ogsaa ret begrænset, den blev hurtig saa høj, at en belæsset Bør ikke kunde skubbes derop. Efter at Stuehuset var bygget, blev der saa taalrig Plads paa Stenbroen foran Stuehuset, at on Vogn kunde vende. Det var ogsaa først efter, at der blev bygget, at der kunde skaffes Plads til en Brønd inde i Gaarden, den blev gravet i Krogen mellem østre og nordre Lønge, saa tæt inde, som det var muligt. Indtil den Tid var Gaarden henvist til Gadebrønden, af den Slags var der 3 i Byen. Den laa vest for Gaden, der hvor nu Opkørslen er til Gartnrens Ejendom Nr. 26, den blev benyttet af lo Familier, foruden Gaarden og 5 af den, Boelstederne, havde Kreaturer, det kunde let hænde, at alle Koblerne kom paa samme Tid, saa kunde der jo let blive "Spænd", særlig hvis An' Heds var tilstede, se 14. Resten af Indmarken blev af Ejendomsbehandlere solgt til Søren Holger, se 13. Den nordlige Del af den sidste Hede til Laurits Laurersen, se 6., som lagde den under det babyggede Nr. 21 og 25.

S. Hornbech og Kristine havde kun et Barn, Mette, som 1910 blev gift med Ejner Krarup fra Mørborg ved Lønvig, de overtog Gaarden, Krarup har siden bygget en stor Staklede ved Gaarden. Efter Gaardens Afstaaelse byggede S. Hornbech et Hus paa det gamle Stuehus' Plads paa Nr. 10, og underlagde dette hele den forrige Have. Søren Hornbech død . Krarups Børn: Kristine gift med Lærer Stavd, Øster Sundby ved Aalborg, Ane og Karen Agnete.

Matkr. Nr. 11.

Nuværende Ejer: Chr. Sørensens Enke.

Det er den Gaard i Byen, som har undergaaet de største Forandringer og Omskiftelser, idet kun Toften og en lille Sandmark er tilbage fra det, som blev tillagt den ved Udskiftningen. Den ejedes den Gang af Søren Anderson Møller, død 1804, gift med Ane Hansdatter fra Aarslev, død 1805. Deres Søn Anders Sørensen Møller overtog Gaarden, gift med Anna Levinens Gundestrup, se 3.G., 1797. Han købte Thustrup Østergaard, 24 Td. Hartkorn for 6.525 Rd., og faar foruden sin Part Hovedbygningen som Bopæl, han begynder da straks at udskykke Gaarden (godt Halvdelen af Indmarken ved Thustrup Skel) "Gadeager" til Johan Mortensen, Nr. 9, derefter den yderste Hede langs Aarslev=Stampen. Vejen til Rasmus Mortensen Stampen, den inderste til Mogens Svendsen Busk, 31a.,

derafter en større Sandjordsparcel til Organist Ring, 4 D, og en anden Del af samme udfølger, en anden Del af Sandlodden til Nr. 9 sammen med Gadeaager. En Del Moseparceller er ogsaa bortsolgt, se Kortet. Nr. 15b, 23b, 24b og 18a. Ved disse Salg er Gaarden bragt ned til c. 3 Td. Hartkorn og sælges til Jens Sørensen-Sjullebro. Ved denne Tid begynder den store Landbrugskrise efter Europakrigens Ophør og varer helt til 1828. Jens Sørensen sælger allerede Gaarden 1802 og flytter ud i Snildmoschuse, 33, og køber Heden fra Nr. 10, og underlægger den til Huset. Organist Pedersen, som saa køber den, sælger den 1807 til Chr. Alstrup fra Taastrup Mølle, der atter sælger den til Mogens Solgaard. Hvem der saa ejer den, vides ikke, men Købmand Jacob Lihme Randers overtager den som ufyldstgjort Panthaver, men sælger den straks til Gartner Salling Thustrup. Han er gift med Jehanne Nielsen. Salgsprisen var 4500 Rd. med Besætning. Denne Salling skyldes det, at Høring fik sine udmærkede Graa-stenblettrær plantede, særlig 3 Haver, 11, 5, 8, hvor de holdt sig i 100 Aar, nu er de alle borte. En finere Frugt end denne findes neppe, muligvis skyldes det det nære Kalklag ved Overfladen. Der blev engang fra Haven i Nr. 8 solgt 2 Td. til Gl. Estrup til en Pris af 40 Kr. Td.

Da Sallings Kone dør, 1824, sælger han Gaarden til Peder Jensen Davidsen, der sad som Enkemand og Aftagsmand i Nr. 5, men bliver gift med Pigen Ane Nielsdatter, vistnok fra Nabogaarden Nr. 6. Salling flytter ned 6 ukonfirmerede Børn ind i Nr. 5, hvor han bliver gift med Enken. P. J. Davidsen driver Gaarden indtil 1835, saa kan han ikke klare den længere, men sælger til Lærer Sørensen, gift med den forrige Lærer Frederiksens Datter, for en Sum af 500 Rd. og Aftagt, hvortil der blev indrettet Bopæl i den vestre Længes sydlige Ende. P. Davidsen dør efter faa Aars Forløb. Kirsten "Davster" var ung, kun godt 30 Aar, og ornerede sig som Kogekone. Hun bor i Huset indtil 1875, da Huset skal nedbrydes, hvorefter Kirsten for en vis Betaling flytter hen i et andet Hus, Nr. 27, hvor hun dør 1886 efter at have nydt Aftagt i 33 Aar.

Lærer Sørensen køber efterhaanden flere Parceller, en Sandlod fra Nr. 8, Parcelen Nr. 18, 4 Td. Land af J. Kaldersvend, og en lille Gaard i Præstdal, som var bleven flyttet ud paa Guldbjerglodderne, de 2 inderste 21b og 25b, 1852. Lærer Sørensen har kun et Barn, Christen. Da han overtager Gaarden, bygger Læreren et Hus i den østre Ende af Haven ved Gaden, der boede han til sin Død 1872. Efter hans Kones Død styres Huset af en ældre Pige, som havde tjent dem i en Memmeskeelder, Johanne Jørgensen, se 33, hun modtog som Erkendtlighed Renten af 4000 Kr. ved hans Død.

Chr. Sørensen overtager Gaarden 1858 og blev gift med Ane Marie (Jordhøj) fra Faarup. Som en Kuriositet kan nævnes, at Konerne i disse 4, ved hinanden liggende Gaarde, alle hed Ane Marie. I Midten af Byen boede ved Siden af hvorandre 3 Konor, som alle hed Ane, og nederst i Byen 3, som hed Ane Mette. 1875 køber Chr. Sørensen Indmarken til Nr. 2, 30 Td. Land for 28000 Kr., som før nævnt blev der handlet grumme meget med Ejendomme dette Aar, ejendommeligt nok var Mads Balle og Jørgen Glavind de eneste Gaardmænd, som ikke handlede, men benyttede inens Tiden til at føre Sag. Førstnævnte havde kaldt Glavind en Spyttslikker, hvilket forvoldte Stævning, Tiltale og Don. Efter at have købt den store Jordparcel, sælger Chr. Sørensen Guldbjerglodderne til P. Nielsen, Nr. 5, Jordparcellen Nr. 18 til N. Hornbech, se 9, beholder selv Bygningerne fra Guldbjerggaarden, som han benytter til Hjulpe ved den nye Kostald, som han bygger, han havde allerede bygget nyt Stuehus samt Læde. Det skal her optegnes, at naar hans jævnaldrende Bysbørn tiltalte ham, brugte de Formen "han" i Stedet for "du", han var jo Degnens Søn. Han var forevrigt en jevn og stille Mand, der tog lidet Del i det offentlige Liv. Han blev imidlertid valgt til Medlem af Sogneraadet og blev dettes Formand under et Rigsdagsvalg. Det var som Regel den stedlige Formand, der blev valgt som Valgbestyrelsens Formand og skulde som sådan lede Valget, men mente, at han vilde have undslaaet sig for at modtage Valget. Det gjorde han ikke, men ledede Valget roligt og korrekt med en velforret Indledningstale, for hvilken han fik megen Ros. Han døde 1885. Ane Marie døde 1892. Børn: Nielsine, gift med Købmand Østergaard, Høring ved Skanderborg 1882, Nicoline, død som ung og en Søn Christen, født 1872. Under hans Mindreaarighed blev Gaarden styret af hans Onkel Søren Haa, der ved sin Død testamenterede ham sin Formue. Da Christen Sørensen overtager Gaarden, bliver han gift med Margrethe, hans Kusine fra Røgstrup. Han dør 1932, 60 Aar gammel.

Han sælger den sidste Rest af den oprindelige Indmark til N. Hornbech samt noget af den østre Sandlod, se 9, og faar til Gengæld den nordre Ende af dennes Hedelod, se 2-8, som han dog straks sælger igen. Derefter køber han 10 Td. Land af det inderste af Indmarken til Nr. 10 af Søren Holger, se 13, den bedste Jord til Byen. Paa den til Gaarden indkøbte Indmark blev i 1872 foretaget forskellige Boringer for om muligt at faa et Vandværk til Byen, der findes mærkeligt nok paa dens højstbeliggende Del en Vandaare, som har søgt op i Overfladen i Kjeldammen og findes og benyttes paa den højtliggende Gaard, 9 G, faa Alen under Jordoverfladen, men ved Boringerne støttes faa Alen nede paa Flintlag, som det var umuligt at gennembore, trods det at der flyttedes flere Gange, til sidst over paa Smedemarken oven for Dammen. Der gik derpaa mange Aar, inden det nuværende Vandværk blev anlagt.

Gaarden nedbrændte 1902, en ny blev opført paa den gamle Plads, med Stuehuset vendt mod Byen, med en udmærket Oversigt hen i Byen. Han købte derefter Naboens, Nr. 6, Gaardsplads, Toft og Have, og Gaarden ligger nu meget frit. Huset, som Læreren boede, var i flere Aar lejet ud, men blev solgt til Bøkker Anders Jensen. Chr. Seronson dør 1931. Børn: Nielsine, død 17 Aar gammel og en Søn Sigurd.

Mtkr. Nr. 12. den hørningske Stiftelse.

Nuværende Besidder: Organist, Hospitalsforstander Knudsen.

Allerede 1688 henlaa denne Gaard "til Kirkens Vin og Brød" med 1 Td. 7 Skp. Hartkorn, men der er sikkert ved Hospitalets Oprettelse tillagt mere Jord, dens Indtægt blev i hvert Fald overdraget til Organist og Bogholder Ludolph Mejnice og har siden tjent til samme Formaal under de forskellige Organister.

Ved Udstykingen fik den Jord i samme Orden som de øvrige Gaarde, men over det hele 1/6 mindre. N. C. Ring købte 1 Td. Hartkorn, en Sandlod, som han drev sammen med Gaarden, men senere er overgaaet til Nr. 9, se Kortet Nr. 40. Alle Organisterne har selv dreven Jorden, indtil Tvilstedgaard blev kaldet 1866. Gaarden blev da forpagtet af Ole Jensen, umgte Søn af Jens Olsen, se 4, og en Datter af Niels Villumsen, se 6, var hans Moder. Der blev indrettet Forpagterbolig i Stuehuset. Han var første Gang gift med Lariane Sørensdatter, se 13, anden Gang Bodil Marie Rasmussen fra Langskov. Børn: Marius, Rasmus og Anker. Organistembedet var i mange Aar besat af Familien Ring, 5 Slægtled, idet den anden Organist Jacob Riesen, var Onkel til sin Efterfølger Niels Ring. Det blev næsten betragtet som en Selvfølge, at det kunde fortsættes, saalænge der var Søner. Det blev derfor en stor Skuffelse, at Lærer Ring, se 1, som ved sin Fæders Dødsfald var Lærer i Virring, blev forbigaaet og Lærer Tvilstedgaard kaldet. Han var Lærer i Serritslev ved Horsens, men blev under Striden om den reviderede Grundlov, mod hvilken han var Modstander, i Overensstemmelse med Skoledistriktets Beboere og bad daværende Biskop Brammer i Aarhus, der før havde været Forstander ved Seminariet i Snedsted i Thy, hvor paa samme Tid Tvilstedgaard var Lærer, om Forflyttelse, og Følgen blev, at han blev kaldet som Organist. Det ser ud, som Organist N. Chr. Ring mest har beskæftiget sig med Landbruget, idet der i hans Tid fandtes en Organist Lind, senere Pedersen som Vikarer, sidstnævnte havde Ejendomme: i Hørning, først Nr. 11 senere Nr. 26. Ved den nye Hospitalsbygning blev der ingen Lejlighed opført til Forpagteren, og Ole Jensen frattraadte, købte en mindre Ejendom i Ammelhede. Efter hans Død 1892, flyttede Enken, Bodil Marie, til Hospitalet som Stuekone, hvor hun opholdt sig til sin Død.

Det nye Hospital blev opført 1880 paa den nedbrudte Gaards Plads med nyt Udhus, hvor Synetrien vist har spillet den største Rolle, det indre blev aldeles upraktisk indrettet og Pladsen alt for lille. Det var en ung Byarkitekt fra Aarhus, den daværende Biskop Sørensen Søn, der havde tegnet det, lige saa godt som selve Hospitalet blev indrettet, lige saa daarlig var hans Forstaaelse af Landbrugsbygnings Indretning. Hvor foran nu den lille Have er anlagt paa Gadejord, laa den Gaard- og Hospitalsbrønd, hvor ogsaa Skolen før var henvist til, den blev flyttet ind i Gaarden. 1880 blev begge Hedelodderne solgt, den

yderste til Søren Ejerregaard, se 13, og den inderste til Rasmus Qvist, se 32. 1880 overtog P. Nielsen, se 5, Forpagtningen, som han drev sammen med sin Gaard indtil 1885. Derefter Chr. Pind fra Thrustrup. Han købte et Hus, Nr. 26, hvor han boede. Jorden var i en daarlig Orden, baade hvad Kraft og Ronholdelse angik, men i de 5 Aar han drev den til sin Død 1890, kom den i en meget god Drift. Efter ham Chr. Pedersen Lerontz, 16, som havde den i mange Aar, saa fik Arthur Jensen, se 11, den og efter ham en kort Tid Anton Rasmussen, se 9, og Chr. Bøje, se 5 L. Siden har den været forpagtet af Ejner Møller, se Sølund. Ude i det yderste af Marken ligger en stor Kæmpehøj, Laaddenhøj, man har vist aldrig fundet Oldtidsfund i den.

Mtkr. Nr. 13.

Nuværende Ejer: Jens Jensen (Kældersvønd)

Om det er det samme Sted, som Hospitalsbonden Jens Rasmussen blev tildelt 1697 vides ikke, men ved Udskiftning fik en anden Hospitalsbonde af samme Navn tildelt sin Lød i Balle som tilførn, og ved Husenes og Hedens, yderligere lagt til c. 12 Td. Land i Præstedal, se 9, (og Guldbjerglød som de andre). Efter hans Død faar Søren Jensen Kusk det, formentlig hans Søn, gift med Inger Rasmusdatter, deres Børn var Niels, Mariane, gift med Ole Jensen, se 12, Sofie, gift med Sognefoged Anders Vestergaard. Enken Inger Rasmusdatter gifter sig med Rasmus Holger fra Karlby eller Faarup, i dette Ægteskab var der ingen Børn og efter hendes Død overgaar Ejendommen til Niels Sørensen (Holger), han havde deltaget i Krigen 1848. Han bliver 1855 gift med Ane Mette Rasmusdatter, se 10, Han køber kort efter Ejendommen Nr. 19, som drives under Gaarden indtil 1896. Niels Holger dør 1889 og Ane Mette 1904. Børn: Mette Elisabeth, f. 1856, død som ung, Rasmus, født 1860, efter at han i nogle Aar havde haft Bestyrerplads paa en Gaard og siden lært Mejeri, rejste han til Amerika 1902. Rasmus, født 62, blev gift i Kristrup, hvor han døde. Peter, 64, rejst til Amerika 1888. Søren født 1858, overtog efter Faderens Død Gaarden 1890, blev gift med Mette Marie fra Fausing 1892. Efter Branden af Nr. 10 1896, bytter han med Ejendoms- handlerne saaledes: at han faar Indmarken af Nr. 10 med Undtagelse af de 11 4/14 Td. Land, som var overgaaet til Nr. 4, samt Eng fra forannævnte Gaard. Disse overtager hele det til Ejendommen hørende Jorder, Nr. 19, mod Hus iherognet og bortsælger Ballelødden, den inderste, til Bager Hansen, den yderste til Naboen Nr. 20, Christian Hansen, Guldbjerglødden til Møller Pedersen, se 6 M, den lange smalle Eng og Mose, som den var tildelt fra Nr. 9, købes tilbage af Niels Hornbech.

Der blev bygget lidt til den i Forvejen for lille Gaard, men der var alt for lidt Plads, havde disse Bygninger været bedre, havde det været en udmærket lille Gaard, med Byens bedste Jorder udfor. Han havde inidlertid faaet for megen Gæld og sælger af Jorderne, 10 Td. Land til Chr. Sørensen, se 11, Engen til og Bygningerne til Forpagter Vedsted fra Pindsminde, beholder 6 Td. Land som underlægges Naboens Hus, Nr. 20, som havde bygget paa Marken ved Lundvojen.

Mette Marie led i mange Aar af et svagt Syn og blev tilsidst helt blind, hun dør 1916, Søren Holger et Par Aar efter. Børn: Holger, en Datter, gift med Bossov fra Liltved, Ane, gift med Jens Christensen fra Virring, Petra, opfødt hos Bedsteforældrene i Fausing.

Det var Moningen, at Holger skulde have Ejendommen, men han dør kort efter Faderens Død, og Ejendommen overgaar til Svigersønnen Jens Christensen, som drev den, indtil den brændte 1930, men sælger efter Opførelsen.

Efter en Tids Forløb sælger Vedsted Bygningerne til Jens Jensen Kældersvønd, som underlægger dem hele sin Jord, og sælger sine egne Bygninger, se 18.

Mtkr. Nr. 14.

Nuværende Ejer: Anders P. Andersen.

Anders Højholdt ejede Gaarden 1794, derefter er den vistnok overgaaet til Jens Pedersen Grønholt, hvis Enke modtog Aftægt fra den. Den bestod oprindeligt som de andre Boelssteder af 4 Td. 2 Skp. Hartkorn, men 1808 stod den opført med 1 Td. 1 Skp. Det er Jorden fra det lige overfor beliggende Nr. 24, (Søren Chr. Lorentz), som oprindeligt var mellem de 11 Boelssteder.

Det er vanskeligt med Sikkerhed at fastslaa, hvem der har ejet disse, da Mtkr. Nr. mangler, og ingen Navne opført under Tildelingen af disse ved Udskiftningen, men det er temmelig sikkert Niels Jensen Bech, der har været Besidder og har foretaget Sammenlægningen med en Afgift paa 800 Daler samt Aftægt til Jons Grønbechs Enke, han har vistnok solgt efter kort Tids Forløb og købt Boelsstedet Nr. 19 til Niels Mogensen, som ejede den i flere Aar og dør 1836. Hans Enke Ane Lauersdatter sælger den 1839 til Søren Rasmussen Hald fra Varum og modtager Aftægt. Søren Rasmussens Kone hed Ann. Dette Ægtepar var begge af et heftigt Temperament og vanskelige at omgaas, særlig Ane var "betydelig skrap". Hun skulde nok faa det sidste Ord i en Debat, enten det gjaldt fra hendes aabne Vinduer (Huset laa langs Gaden, tæt op ad denne), eller hvis der opstod en større Strid eller Batalje ved Gadebrønden, saa kunde man være vis paa, at enten Søren Hald eller Ane var tilstede, deres Udtryk var ikke altid de blideste eller mest udvalgte. Rygtet lød, at Ane havde maattet betale sine 3 Mark "Tremærksmand", ifølge jydsk Lov kan en saadan ikke optræde paa Tinge eller afhænde Gods, om fra hans Mund eller andre Grunde vides".

Søren Hald ejede Gaarden i 41 Aar og drev den til det sidste ved egen Hjælp og kunde endda faa Tid til at køre Herredet rundt med Kalk til Bygningsbrug, som han solgte Skæppevis eller endnu mindre Portioner og de klarede sig ogsaa udmærket ved Gaarden. Han bandede følt, spillede en høj 4re Kort og tog ogsaa sin Part af Kaffeponsene. Han var, hvad man kalder en haard Hund. De sidste Aar kneb det haardt med at klare det alene, han skiftede hvert Aar et Par unge Heste og de var tit ved at være ham for overlogne. Han var en stærk kraftig Mand, man var i hans yngre Dage ikke helt modig ved ham. Tilsidst da Mod og Kræfter svandt, turde alle "sparke til den døende Løve", hvad ogsaa alle gjorde af et godt Hjerte. Han solgte Gaarden 1880 og flyttede til Drastrup, hvor de boede til deres Død. Ane døde først, at han savnede hende, hørtes paa det Udtryk, han engang brugte "F... render i'et, at Ane skulde dø, nu er der ingen til at trække Klokken." De havde 3 Børn, alle Piger, kunne, især de to eldste. Rasmine blev gift med Handelsmand Skov fra Mikkelsstrup, Amalie med Enkemand P. Jensen fra Taanum, Kristine med Enkemand Stationsforstander Akselsen fra Uggeluse.

Anders Kjærsgaard fra Vissing, gift med Minne fra Lerbjerg, køber Gaarden 1880. Ved et af hans Børns Leg med Tændstikker brændte Gaarden 1896. Rygtet fortæller, at i denne Gaard har været privilegeret Kro for mange Aar siden, mens Landevejen førte igennem Byen. Der kunde godt være noget, som tydede derpaa, idet at det lange Stuehus laa helt tæt op til Vejen. Jeg har aldrig truffet paa noget, som tyder derpaa. A. Kjærsgaard mageskifter med Jørgen Jensen, se 2, og denne bytter da med Ejendomshandlerne saaledes, at han faar den af disse cvortagne Præstdalsmark, Nr. 13, og de faar Ballerladden, som stæder op til Nr. 19, som de ogsaa havde faaet ved Mageskiftet med S. Holger, se 13. Guldbjergladden til Gaarden køber Mølleren, se 6 M. 1903 køber han Toften til den nedbrændte Gaard, Nr. 3. Gaarden har siden været ejet af Carl Chr. Jensen, Elsborg, Erhardi, Jacob Rasmussen og Øksenholdt, som solgte den til Anders P. Andersen fra Attrup ved Kolind, gift med Magdalene fra V. Velling, han driver ved Siden af Gaarden en stor Vognmandsforretning og Bilkørsel. Børn: Niels, Katrine, Magda, Ejner, Rigmor og Svend.

Matkr. Nr. 15.

Bygningerne nedbrudt og Jorderne underlagt en anden Ejendom.

Ved Udskiftningen er det vistnok dens Ejer Hjulmand Frands Rasmussen, han køber fra Menstrup Østergaard 1 Td. Mark for 275 Rd., denne bliver dog snart solgt, det er muligvis den samme Parcel, som overgaar til Johan Mortensen, hans

Søn Rasmus Frandsen overtager Gaarden Nr. 10, Frands Rasmussen født 1737, gift med Mette Nielsdatter fra Lihme, hun dør 1796. Efter at Chr. Ahlberg, se 11, Søn af Engelmann Ahlberg, har solgt Gaarden Nr. 11, køber han Ejendommen, han dør 1815. Enken Madame Marie Kirstine Ahlberg bliver 56 Aar gammel gift med Søren Jocusen Dahlberg, 36 Aar gammel. Han ejede et Hus i Byen. Madamen dør 60 Aar gammel, han gifter sig med Mette Pedersdatter, køber 1839 et Tørveskifte Mtkr. 7 f i Mosen Nr. 6.

Deres Plejedatter Karen bliver 1857 gift med Chr. Jocusen fra Lihme, han køber Guldbjerglodden af Niels Housk, Nr. 20, som støtte op til hans egen, hvilket betød en stor Fordel for ham, idet den Kalkgrav, som han lod grave paa Enderne af Lødderne i Præsrdal derved fik dobbelt Brædde. Han solgte en Masse Kalk og den afgravede Overjord stadig fyldt bag ved, saa der fremstod Agerjord igen, hvad der ikke fandt Sted ved Byens øvrige Kalkgrave, hvad der besværliggjorde senere Sløjfninger. Der blev hentet Kalk fra Bendstrup, Kristrup og Assentoft og fra de andre nærmere liggende Byer. Børn: Mette Kirstine, gift i Kristrup, og Jocus Martinus Dohlberg Christensen Jocusen, der styrede Gaarden efter Faderens Død 1884, overtog den efter Moderens Død, men dør efter faa Aars Forløb, ugift. Derefter køber Nabben Gartner Marinus Jørgensen Ejendommen, se 26, underlægger Jorderne til hans Ejendom og nedbryder Bygningerne. I Christen Jocusens Tid fandtes der en Mængde antike Sager, sikkert fra Ahlbergs Tid, baade Møbler, Sølvtøj, Messing og Skilderier. De blev efterhaanden pillet væk til Spotpris af Opkøbere og Samlere.

Mtkr. Nr. 16.

Nuværende Ejere: Chr. Pedersen Lorentz.

1794 ejedes den af Mads Espensen, der 1813 overdrager den til sin Svigersøn Andreas Johansen, Møllebygger, gift med Ane Katrine Madsdatter, han sælger til Rasmus Mariager, se 2, 1841, og han overdrager den 1856 til Lauers Sørensen fra Krogsager, se K, som samme Aar bliver gift med hans usgte Datter Maren Rasmusdatter, hendes Møder er Datter af Jens Andersen, se 8. De havde 2 Børn, Søren Lauersen, Fader til Marius Lauersen, se 2, og Anton, han var vanfør, lærte Rørmagerhaandværket, et Haandværk, som faldt bort sammen med Væverens, han døde ung. Efter Lauers Sørensens Død 1860 bliver Enken gift med Niels Nielsen Fausning, han deltog i Krigen 1864 efter at han var bleven gift. 1875 køber han Sandlodden, Nr. 8, nede ved Sjellebro af Niels Hornbech, der var langt derned med den Befordring, han brugte, han var den sidste, som kørte med Stude. De blev skiftede hvert Aar, solgt om Efteraaret, og et Par magre indsat hvert Foraar. Det var altid kraftige Stude, han benyttede, 4aarige langhornede. De kunde godt være lunefulde og skulde helst omgaas med det gode, hvilket godt passede med Niels Fausnings rolige og stille Karakter. Et Par Aar efter overlod han Bygningerne og Ballelodden til Chr. Pedersen Lorentz, som blev gift med en Datter, Sine, og byggede et Vinkelsted paa Sandlodden og underlagde dette Guldbjerglodden. Peter, bosiddende i Randers, hvør han var Formand for Entreprenørfirmaet Brede & Søn, begyndte selv i den ældre Alder paa Entreprenørvirksomhed. Sine, se ovenfor, Rasmus Mariager, se Nr. 7. Chr. Lorentz havde i mange Aar Organistgaarden i Forpagtning. Deres Børn: Kirstine, gift Laurids Lauersen, se 6, og Asta, gift med Bossov, bor nu i Aarhus. Da Forpagtningen ophørte, købte han det af Chr. Hansen byggede Hus paa Lødderne 19 og 20, ved Lundvejen, "Hedehus", flyttede derop og underlagde det sin Ballelod. 1818 overgik det til Svigersønnen Laurits Lauersen og flyttede tilbage til Huset i Byen. De havde en Datter, Signe, som blev gift med Mostrup fra Haritslev, der købte Ejendom. Laurits Lauersen døde 1821 og hans Enke blev gift med Enkemand, Gartner Marinus Jørgensen, se 26. De solgte Ejendommen til Hansen, gift med Kirstine Mogensen fra Uggehus. Udhuset til den gamle Ejendom er nu nedbrudt for at give Plads for en Gaderregulering 1831.

Matkr. Nr. 17.

Nuværende Ejer: Peder Grosen Rasmussen.

Niels Nielsen Lind ejer den ved Udskiftningen, Frands Jensen fra Fausing køber den først i Aarhundredet, gift med Ane Kathrine Micelsdatter, vistnok Søster til Rasmus Micelsen, se lo. Boelsstedet Nr. 36, som laa, hvor nu Bageriet ligger, det gamle Stuehus findes endnu paa Pladsen som Brænde- eller Redskabs- eller Bageriet. Hvem der har ejet det, vides ikke, maaske N. Houlbergs Enke. Det bliver købt af Frands Jensen, og Jorderne underlagt hans Ejendom, et Stykke Have eller Gaardsplads ligger endnu under Gaarden, der ingen Have havde før i Nutiden. Det gamle Hus blev lejet ud, indtil hans ugifte Datter, Ane Frandsdatter, overtog det som Arv. En Parcel, som Revsbek havde købt fra Nr. 10, og en Tid underlagt Nr. 7, 7b, bliver ogsaa købt. Frands Jensens Børn: En Datter gift med Feldbereder H. Lyngaa i Randers, en Datter Mette Kirstine, gift med Søren Møller Moeskjær, se 3 M, Ane, se foran, Jens Frandsen, død som ung og Mette Sofie, gift med Peder Andersen fra Moeskjær, Broder til ovennævnte. Det er ham, som køber Parcellen 7b, se 34. Han overtager Gaarden 1846 og giver Aftagt til Frands Jensen. Peder Andersen dør 1867, og Enken forpagter Gaarden ud til Søren Hornbech, se lo, indtil deres eneste Datter Ane Mette, bliver gift med Jens Grosen Rasmussen fra Aarslev Hedehus, 1872.

Gennem Ladeporten, som var meget lav, gik Indkørslen til Gaarden, man maatte bukke Hovedet dybt for at undgaa Sammenstød med Portbjælken, det glømt Søren Møller i Moeskjær, da han kørte ind gennem den ved Jens Grosens Bryllup, han glømt, at han havde sin høje Hat paa, den stødte mod Portbjælken, og hele Pullen blev reven af, saa den hængte ned i Nakken, kun fastholdt af Skyggen. Musikerne, 4 i Tallet, som blæste en Touche ved hvert Hold Gæsters Ankomst, gik alle i Staa, kun det dybe Horn gav nogle enkelte Sted i Basunen, hvilket muligvis faldt godt sammen med Situationen. Den inderste Guldbjerglod er engang solgt til Morten Poulsen, se 23, maaske af P. Andersen, da han køber 7 b. Jens Grosen var en arbejdsom Mand, han klarede den ikke saa helt lille, men spredte Ejendom helt alene sammen med det brune Øg, tilsidst kunde det ikke holde Trit med ham, f. Eks. under Gedningskørsel kom han tidt helt foran og maatte standse lidt. Jens Grosens Børn: Rasmus, se Nr. 23 og Peder, som 1901 overtog Gaarden, gift med Christiane Sørensen. Han købte eller arvede det syd for liggende gamle Hus, 37, af sin Svigerfader, Snedker og Møllebygger P. Marboch. Derved blev der Plads til at bygge et Stuehus med Have paa denne Plads, en Dam, som laa paa Gadejorden, blev ogsaa sammenlagt med Haven. Det gamle Stuehus bliver benyttet som Udhus, og der er skaffet Vejret bag dette, det er det eneste af de oprindelige Boelssteder, som er bleven firlanget. Børn: Jens og Peter.

Matkr. Nr. 18.

Nuværende Ejer: Bent Jensen.

1794 købte P. Jensen Skriver denne Ejendom for 120 Rigsdaler, han var gift med Ane Mogensdatter, 1832 overtager Sønnen Jens Pedersen Stedet, han fik Tilnavnet Kældersvend, fordi han havde hjulpet til i en Kælderhandel i Randers. Han var gift med Mette Jensdatter Ladefoged fra Uggelluse. Landbruget og det dermed følgende Arbejde var ham en Plage, naar han tørskede, svang han Plejlen til højre Side, det saa meget kejdt og ubehjælpe ligt ud, og Slaget kunde paa den Maade neppe føres med megen Kraft. Deres Børn var Ane, gift med Martin Bøttern, se 29. Inger Marie, gift i Munkdrup, og en Søns Peter Kældersvend, som overtog Ejendommen 1865, gift med Birte Marie, Plejedatter af Revsbek Aarslev. Ved Siden af dette lille Landbrug var han Træskomand og Takkomand, og kørte lidt Fragtkørsel til Randers. Landbruget var heller ikke særlig indbringende for ham. Han solgte en Del Kalk fra en Kalkgrav i Præstdal, det hjalp jo altsammen paa Indkomsten. Børn: En Datter Jensine, som døde i Konfirmationsalderen, en Søn Jens, som overtog Ejendommen 1899, og giftede sig med Jørgine fra Lemmer.

Disse smaa Ejendomme havde som Regel Pigebørn i 11 - 14 Aars Alderen til et passe de faa Køer, som fandtes paa saadant et lille Sted, og gøre nogen Hjælp i Huset, det var dog kun for Sommeren. Deres Løn beløb sig kun til 2 a 4 Rigsdaler, Træsko og maaske lidt Uld, der var sjældnen mer Plads end højst

nodvendig i disse smaa Stuehus, hvor Vidden sjældn var over 8 Alen, godt 5 Meter, i dette Hus her maatte "Tjenestetøsen" ligge om Natton i Værkstedet i en Dragkiste, hvis Laag var slaæet ned om Dagen. Der fremkom paa den Tid aldrig Klager over den Slags. Og de sov sikkert godt i den korte Tid, der var lovnat dem dertil. Man stod op Kl. 3½, senest 4, om Morgenen, for at Kærne kunde komme ud og faa den Smule Græs, som fandtes, inden Duggen gik bort. Middagssovn kendtes ikke, hverken for Tjenestefreng eller Tøse, i de lange Sommerdage kom Kærne aldrig hjem før Kl. 8½ - 9 om Aftenen, og skulde derefter melkes. Vor humane Tid tillod neppe sligt.

Det var indtil det eneste Boelssted, der havde sine gamle Bygninger samme Størrelse og Belliggenhed med Jorder og den samme Slægt. Købte han Bygninger til Nr. 13, hvor fra hele Jorden var solgt af Vedsted, som, da Ejendoms-handlere havde udskilt Jorden, købte den. Det var heller ikke særlig gode Bygninger, men dog mere rummelige end hans, der blev solgt til Bent Jensen fra Sjellebro, der nedbrød Uhusene. Jens Jensen sælger Guldbjerglodderne til Høller Pedersen og køber noget Jord fra Krogsager Mark ved Korsvejene og Landevejen, af Gaarden Nr. Børn: Marie, Birte og Marthe, de sidste blev gift med Tomrørerne Brødrene Kruse, se 9 b, begge bosiddende i Spentrup. Martha dør 1931. Bent Jensen dør 1934.

Mtkr. Nr. 19.

Nuværende Ejer: Kærtmager Thaaсти.

Den første Ejer, som der vides Besked om, er Niels Jensen Bech. Efter at have solgt Nr. 14, han er Søn af Jens Svenninge, som 1767, da N. J. Bech blev født, var Ladefoged paa Thustrup, hans Moder blev gift med Hjulmand Frands Rasmussen, se 15, hos hvem han blev opdraget og lærte Tomrørprofessionen og blev første Gang gift med Syrædderpigen Anna Hansdatter, som han ved Kgl. Tilladelse blev skilt fra 1812, blev derefter gift med Karen Marie Holgersdatter Olsen fra Aarslev. Han har sikkert været af en noget urolig Natur. Naar han for Faderen blev sendt paa Hveriarbejde paa Thustrup, lavede han Optræjer og Kunstner, saa at han tilsidst blev forbudt at møde. Hans Søn Helge Bech, født 1818, blev gift med Ane Margrethe. Han blev uddannet som Musiker og boede vistnok i Huset Nr. 29, indtil han overtog Ejendommen fra Faderen, som han ejede en Del Aar, og mageskiftede derefter med Møllebygger Andreas Malthe, som ejede den nogle Aar i Forvejen byggede Gaard, 9 C, (Nuværende Ejer N. Tholstrup). Han var en meget søgt og dygtig Musiker, særlig Violin. Hornet behandlede han nødtigt, ved Bryllupper maatte han bruge det. Der fortalte, at han under Marchen foran Brudeparret i et forrygende Snevejr maatte lukke Øjnene, fjernede sig fra de andre og fandt sig selv alene mellem 2 Længer. Der fortælles flere ræk, hvor han var kommen galt afsted, men det fortalte han aldrig selv og holdt ikke af at høre derom, men derimod fortalte han gerne om de mange pudsige Træk og Tilfælde, han havde oplevet paa sin c. 50aarige Omrejse som Musiker. Han var en dygtig Iagttagger, huskede godt og kunde gengive dem med et Lune, saa det var noget af en Nydelse, naar man i Hjemmene fik ham til at fortælle, forstod uden Overdrivelse at lade Fantasien spille med. Der var tidt en Del Satire med, som særlig gav sig Udslag, som f. Eks. naar nogen havde givet for faa Musikantpenge. Folk, særlig Ungdommen, var ikke glad for at komme inden for hans Skudvidde. Han var ret paaholdende med Penge og forstod at holde ved dem. Det hævnedes sig ogsaa en Gang, da Købmandens Karl fra Randers, hvor han "kørte i Gaarde", var i Herning til Legestue og ved dens Slutning betalte Musikantpenge, sagde: "Værsgod Bech; her er 25 Øre, saadan plejer Du at give mig". Det vilde han nødig høre noget om. Taksten var allerede den Gang 1 Krone, som forresten blev ydet mere af Skræk end Kærlighed, man holdt jo ikke af at blive kaldt simpel. Han fortalte engang, at en af hans Faders Stude var tvær og ikke vilde lade sig drive. Jeg var en stor Dreng den Gang, fandt en gammel kasseret høj Hat, som jeg bandt i dens Hale, saa tog Pokker ved Studenten, den for nord paa sin vild med en Fart, som jeg med yderste Anstrengelse neppe kunde følge og med mine modige Taarer skaldte ud med alle de værste Udtryk, jeg kunde finde, imellem at jeg bad bette, bette Stud, stands da endelig for lige bag efter at love den alle de Klø, som jeg kunde lægge paa den, naar jeg fangede den, indtil den uendelig standsede langt ude paa Lund Mark, og vi

traskede da flove og sagtmodige hjem.

Han undgik den Ulykke, som tidt overgik mange Musikere, han blev ikke forfalden. Han spillede altid første Violin, selv, som det mest var Tilfældet, at de øvrige 3 eller 4 Musikere var fra et Randers Orkester. Han var slem til, især i de sidste Aar, han virkede, at gøre Pavserne mellem Dansene meget lange, og ingen havde hverken Lyst eller Mod til at opponere, man havde i Grunden mest Lyst til at skubbe ham tilside og tage en anden, men han havde som Sognefoged en vis Fordel, idet han kunde forlange Festen efter Behag, og i Provisoriaarene en vis Beskyttelse over for Gendarmerne. Forsamlingshuset bliver bygget, om det var Grunden til, at Dansetempoet blev hurtigere, eller Grunden var en anden, er ikke saa lige at sige, men Musikens Tempo maatte jo ogsaa sættes op, hvad der var ham en Pestilens. Nutidens Dans, som ikke er Dans, men nærmest kan betegnes som en March paa Stedet under en jævn fremadskridende Bevægelse, var ikke kendt den Gang. Jeg kunde bedre forstaa, om den blev benyttet af de ældre, og Ungdommens Glæde og Livslyst gav sig Udtryk for livlige Bevægelser. Han spillede endnu et Aar i Forsamlingshuset, men da begyndte han at tage Herredømmet over baade Deltagerne og de øvrige Musikere, der forlangtes mere Fart paa, og det forstod de, men det gjorde ham ondt, og han udtalte: "Nu maa jeg holde op, nu er det ikke Dans længere", men han havde nappe holdt det, hvis ikke hans Syn var blevet saa daarligt, at han ikke ved egen Hjælp kunde færdes ude om Aftenen. Han var en meget kendt og omtalt Mand inden for et meget stort Omraade. Men som der staar i Sangen: "Og vore Navne glemmes, som Sne der faldt i Fjor", passer her, om nogle faa Aar kan ingen huske ham, og han bliver aldrig omtalt nu. Han var Sognefoged en Del Aar, da hans Syn svækkedes mer og mer, solgte han Gaarden og flyttede til Øster Tørslev, hvor hans ældste Datter Egerense var gift med Lærer Jørgensen. Der levede han de sidste Aar helt blind til sin Død 1902, 84 Aar gammel. En anden Datter Karen Marie, blev gift med Sagfører Andersen, Viborg, og Sønnen Jens Bech blev Lærer i Malling, oprettede senere 1880 en Højskole i Møllerup, som efter faa Aars Forløb blev en af Landets mest kendte og søgte Skoler. En anden Søn, Niels Bech, flyttede ved Gaardens Salg over til Møllerup, hvor han kort efter døde, ugift. Det skal her indskydes, at Helgo Bech sælger Boelstødet Nr. 19 1852 og flytter op i Gaarden Nr. 9 G. Møllebygger Malta, som overtager Ejendommen, byggede en Kvist paa Huset med mange Vinduer ud mod Gaden, det saa helt imponerende ud, men tabte jo efterhaanden sin Glans. Niels Holger købte Huset og benyttede Kvisten til Fourage, Vinduerne knustes efterhaanden og Hullerne tilstoppedes med Klude, tilsidst røg Sprodserne ogsaa, og der blev klasket nogle Brædder paa. Niels Holger, som havde købt det omkring ved 1857, lejede Huset ud, og det har læst mange forskellige Familier.

Murer Peder Børst. P. Trige, se 36, boede der i flere Aar. Tilsidst Søren Holgers Moder, efter hendes Død sælger Søren Holger Ejendommen til Ejendoms-handlere, som atter sælger dens Ballelod til Chr. Hansen, se 20., Guldbjerggløden til Møller Pedersen, se 6 M, og Huset til Slagter Holmgryn, og derefter Slagter Kastrup, Karetmager Pedersen. Den nuværende Ejer nedbrød det gamle Hus og byggede et nyt.

Ved den sydlige Ende af det gamle Hus laa sammenbygget med dette en lavere Bygning, som sandsynligvis havde været benyttet som Kreaturstald. Nu var den indrettet til Bopæl, det var udvendig 3 Meter bredt, en Stue med et lille Vindue, Gulvet var af Ler, var sænket $\frac{1}{2}$ Meter ned under Jordoverfladen. Man dumpede ind i en Forstue, der ogsaa gav Plads til et muret Ildstød, den simpleste Menneskebolig, jeg nogen Sinde har set. Her boede et Par gamle Mennesker, yderst fattige, Lauers Johansen og hans Kone Marie Lauers Johansen. Han havde i flere Aar været Røgtor paa forskellige Steder, saalænge han kunde holde ud, saa kom de paa Sognet, det blev jo mest de gamles Lod, naar de ingen Børn havde, som ikke vilde eller kunde tage sig af dem.

Hun var et stort knoklet Kvindemenneske, var Høvedbrødske, halt. Det har været en drøj Tur at trask Sognet rundt hver Lørdag, maaske lige saa drøjt for Høvedbrødet, ihvertfald om Sommeren, det var da lige saa tørt og kroget som hun var. - Tilsidst hængte Laues sig, Motivet Livslede - man undres ikke derover, og det saa næsten ud, som Skabnen bød det. Jens Kaldersvend, som 2 Gange havde nedskaaret hængte, som igen kom til Live, kom denne Gang for sent med sin Beandkniv.

Mtkr. Nr. 20.

Nuværende Ejer: Peder Vinter.

Før Udstykingen boede Thomas Christensen i Ejendommen, men den overgik straks til Svigersønnen Peter Sørensen Smed, det er muligvis hans Enke Mette Kirstine Sørensdatter, der modtager Aftægt af den næste Ejer, Niels Jensen, Housk, der køber Ejendommen 1830. Guldbjerglodden var overgaaet til Nr. 13 og altsaa kun et mindre Sted paa c. 4 Tdr. Land, han var ikke kørende, men gjorde Arbejde for at faa Marken drevet, han var Tækkemand. Efter at have boet der i 40 Aar, overgik den til hans Søn Søren Nielsen Housk, gift med fra Ammelhede, andre Børn: Jens Housk, var Temrer og gift med Mathilde Bak, en Lærerdatter fra Vissing. Anders Peter gift med Inger Løjs fra Trustrup og Syppige Inger Marie. Disse Børn gik over til Mormorsiden, som paa denne Tid samlede Procelytter over hele Danmark og rejste til Utah i Amerika, ogsaa deres gamle Moder rejste med. Paa den Tid var Flerkoneri tilladt i Utah. Ejendommen blev solgt 1882 til Chr. Hansen fra Attrup ved Ryom. Han var ogsaa Tækkemand, men dette Haandværk havde nu udviklet sig til, at man ikke længere brugte "Tækkedavler", lange smidige Kæppe, som blev lagt oven paa Halmen og fastgjort til Lægtørne med en snoet Halvisk, kaldet Dok. Disse blev lavede om Vinteren for at være rede, naar man havde Brug for dem, ligesaa blev Pile- eller Hasselkæppe skaaren. Nu kom man til at bruge lange flottede Simer af Siv, de lange Stænger, som før benyttedes til at bevæge sig paa Taget, blev erstattet af Træstole, som Tækkemanden selv flyttede med sig, saadan en Tækkemand kaldtes en "Flyvetækker".

Da Ejendomsandlerne overtager Nr. 19, sælger disse demnes Balleled, som læa ved Siden af hans til ham og han bygger et Vinkelsted (efter at have solgt sit Hus til Søren Holger, se 13) øverst paa Lodderne ved Lundvejen, som han kalder Hedehuset, det blev ved hans Bortrejse solgt til Chr. Pedersen Lorents, se 16. Efter Søren Holgers Død overgaar Huset med de 6 Td. Land fra Nr. 10 til Svigersønnen Jens Christensen, som et med hans Hus sammenbygget Hus, Nr. 28. 1830 brænder alle Bygningerne og et nyt pænt Hus bliver opført paa Pladsen. Jens Christen kan daarligt klare sig efter Byggeriet og sælger Ejendommen til P. Vinter fra Hald.

Mtkr. Nr. 21 a og 21 b.

Nuværende Ejer:

Clausen.

Denne Ejendom er forlangst forsvunden som Husmandssted. Den har sikkert ved Udskiftningen tilhørt Peder Nielsen Houlberg, hans Enke Ane Katrine Jensdatter skøder den 1805 til Søn N. P. Houlberg, som 1835 afhænder den til Lauers Clemmensen, som yder hende Aftægt, blev straks efter skødet til Pigen Kirsten Jensdatter (Datter af Jens Rasmussen, se 5), der gifter sig med Mads Jensen, som 1852 mageskifter med Niels Pedersen Houlberg, se 25, saaledes at han faar 2 Ballelodder samlet ved Lund Skel, 21 a og 25 a, og Mads Jensen faar de to inderste Guldbjerglodder, 21 a og 25 b, hvorefter han bygger et Hus og Udhus paa den sydlige Ende ved Præstaalet og flytter derud, se 11 og 5. Boelstedet i Byen bliver derefter Jordløs og Huset omdannes til 2 Boelser, 21 a og 21 b. Hven, der boede i den sydlige Ende fra 1852 til 1859, ved jeg ikke, men sidstnævnte Aar køber Væver Rasmus Mogensen, gift med Ovine Andersdatter fra Aarslov, Husset. Han var Væver, men var grundig ked af denne Virksomhed saavel som af alt andet anstrengende Arbejde, kort sagt, han var doven, og denne Egenskab fører sjældn til Velstand. Han fik da den Ide, efter at have solgt Ø1 et Par Aar, da dennes Kendskab var fundet ud paa Landet, at begynde med en lille Høker virksomhed. De begyndte smaat, hele Inventaret bestod af en Kommode ned Bagdisen ned Kunderne, Overfladen som Disk, og dens Skuffer indeholdt Varerne, det gik meget smaat i Førstningen, idet der i mange Aar havde boet en anden Høker i Byen, der havde haft hele Handelen, men han boede helt oppe i et af de yderste Huse med Vest, var meget lidt elskværdig, en kort og indesluttet Natur i Mod sætning til Rasmus Mogensen, der var lun og vittig. Onsider gik hele Handelen over til ham og han døde som en meget velstaaende Mand. Det var mest Ovine, som passede Handelen. Han passede sine Bier, besørgede Indkøbene og tappede Øllet paa Flasker, man kunde den Gang ikke faa det aftappet, men i Øltræer, og kunde ved selv at aftappe, have det til 6 Øre Halvflasken, og han skulde nok passe at

faa sine Flasker tilbage. Hans største Interesse var Biavl, og han købte det gamle faldefærdige Hus, 29, ligeover for, idet han da kunde benytte Haven til Bistader. De havde flere Børn, de døde som smaa med Undtagelse af en, Peter, men var ogsaa svag, og der blev kostet meget paa hans Helbred, lærte Uhrmagerprofessionen, og efter endt Uddannelse nedsatte han sig i Herning og anskaffede Uhrmagerredskaber for 2000 Kr., men kort efter, 1889 blev Brugsforeningen oprettet, og Handelen svandt bort. Samme Aar overtog Ovinus Søn, Henrik Hennriksen, Huset, men da Handelen ophørte, købte han det bag ved liggende Boelsted, Nr. 23, han var gift med Ida Lauersen fra Salling. De havde 3 Børn, 2 Sønner, der begge udvandrede, og en Datter, der blev gift med Skræddermester Madsen, Randers. Efter Idas Død giftede Henrik sig med hendes Søster, og flyttede til Randers, hvor han drev Værtshusholderi til sin Død. Ovine blev boende

i Huset til sin Død, og det blev derefter solgt til Chr. Sørensen, se 11, og har senere været ejet af flere, sidst Valdemar Vendelbo. Den nærliggende Ende af Huset 21 b ejes 1859 af Ludvig Lauersen, fra 1866 af Chr. Bülow, 1898 af Michael, 1909 Niels Adansen, derefter Høgens Jensen, Søren Kjær, 1918 Anton Andersen, se 27, og nu af Clausen.

Mtkr. Nr. 22.

Et gammelt Gadehus, som Rasmus Micolson flytter ind i, da han sælger Gaarden. Efter hans Kones Død styres det af en ugift Datter, Kirsten, der havde en Søn, Mikkel Peter, der senere fik en lille Gaard nede ved Sjellebro modsat Aaen, død i Lihme. Efter han ejedes det af Lærer Sørensen, se 11, der senere solgte det til Søren Hornboch, se 1c, som benyttede det som Faaresti. Han nedbrød det 1868 for at faa Plads til en Kreaturstald. Paa dets Plads ligger nu et nyt Beboelseshus, Hovedmatrikulationsnummeret er udgaaet, men findes endnu paa en Torveparcel, som Rasmus Micolson engang havde købt fra Nr. 8.

Mtkr. Nr. 23.

Nuværende Ejer: Rasmus Grosen.

Dette Boelsted hører ikke til de oprindelige 11 Steder, men straks efter Udskiftningen blev paa den inderste Spids af Gaarden Nr. 10's Indmark bygget Hus, som ejedes af Morten Christensen, og Jorden, som ligger der omkring, er sikkert nok nedfulgt dengang. Hans Svigersøn Poul Sørensen overtager det og lader det senere overgaa til sin Søn, Skrædder Morten Poulsen, gift med Else Marie Jacobsdatter, og køber en Parcel af Johan Mortensens Indmark, 23 a, og muligvis er det ham, der har købt 17, Guldbjerg. Hans Søn Jøns Johan Mortensen overtog Ejendommen 1854, han var ogsaa Skrædder, men benyttede ikke Haandværket og duede heller ikke til det, han var gift 3 Gange, første Gang ? anden Gang med en Sjællænder, 3die Gang med Ane Mette fra Lengkastrup, alle Egteskaberne var barnløse. Efter hans Død solgte Enken til Henrik Henriksen, se 21, 1898 og da han paa den Tid ejede nævnte Hus, 21, anlagde han Vej gennem Dannes Have, saaledes at han kunde færdes fra Ejendommen lige ud til Gaden, han købte Skolelodden 1 b, ude ved Guldbjerg, der stødte op til hans Lod. Han solgte Ejendommen til Gartner Søren Møller 1905, der atter solgte den til den nuværende Ejer 1909, Rasmus Grosen, se 17, gift med Severine, hun dør 1917. Børn: Jenny, Ejner og Elna samt Arne og med Valborg fra Mors købt Ejendom i Hørnørshøj.

Matkr. Nr. 24.

Nuværende Ejer: Anders Peter Andersen.

1930 et ubeboet Hus med et stort Haveareal. Det har oprindeligt været et Husmandssted, som indtil 1808 ejedes af Niels Jensen Bech, der dette Aar køber det lige over for liggende Husmandssted, Nr. 14, af Jøns Pedersen Grønholts Enke

og sammenlægger Ejendommene, dette blev derefter en lille Gaard med 1 Td. 1 Skp. Hartkorn. Til Huset hører nu kun Haven, men Niels N. Bager Lind køber Huset. Og den sydlige Del af Johan Mortensens Bøgebjerglod, som vist paa den Tid ejes af Chr. Revsbech, sælges til Lind, som underlægger den Huset, hvorved den faar Nr. 24. Denne Parcel fratages dog igen, da han køber 9 G. Det er muligt, at Mogens Ring, som ejede en Thingstruplod, har købt Huset for at benytte Bygningerne til denne Jord. Madam Ring har i hvert Fald forpagtet Ejendommen bort til Murer Skalmstrup i 5 Aar 1845.

Rasmus Mogensen, se 21, har ogsaa boet i Ejendommen. Da han flytter ned i 21, overgaar den til Væver P. Jørgensen, se 2, som boede der fra 1859 til indtil 1880. Han sælger til Søren Chr. Pedersen Lorentz, gift med Marie Sørensdatter fra Uggelhuse. De boede der omtrent i 50 Aar, hun virkede som Kogekone. De døde 1927 og havde en Datter, Ane, ugift, bor i Randers. I den østre Ende var en lille simpel Beboelse, kun 1 Stue, som beboedes af ældre Folk. P. Jensen, mangeaarig Røgter i Nr. 5, Ole Rahr og Carl Bøgebjerg. A. P. Andersen, 14, købte Huset og benytter det som Hønsesus.

Mtkr. Nr. 25.

Ejer: Maler Mariager.

Denne Ejendom maa sammenholdes under Nr. 7, hvor den er beskrevet, indtil R. P. Houlberg har købt den 1826. Han arver Boruploden efter Svigerfaderen, se 8, og sælger temmelig sikkert de 3 Mtkr. Nr. 7, som findes paa Kortet i Larken Nr. 10, det er muligt, at de er solgt til Søren Steffensen til Revsbech 7 b, Rasmus Frandsen 7 a og Søren Jensen 7 e, Steffenloden kaldet. N. P. Houlberg var gift med Ester Marie Jensdatter, se 8. Han var fra Mygind, var Musikor, men ophørte med dette, da han overtog Gaarden, han mageskifter med Nr. 21, se denne, 1852. Der er kun et Barn, en Søn, Peder N. Houlberg, der som gammel Ungkarl gifter sig med Karen Nielsdatter fra Fausing, se Nr. 10, 1875 sælges den saakaldte Boruplod, se Kortet Nr. 8, til P. Lauersen, se 6. Dette Ægteskab var barnløst og efter P. Houlbergs Død, gifter Enken sig med Enkemand Søren Hornbech, se 10.

Han sælger Huset til Maler Mariager, nedbryder Udhusene og driver nogle Aar Markon under sin Gaard, indtil det 1912 bliver solgt til Laurits Lauersen, se 6, der efter at have købt Naboejendommen af sin Svigerfader, se 19 - 20, sælger Jorden med de af ham opførte Bygninger til J. Skipper, gift med Ingeborg Pedersen fra Floes, der atter sælger det til Peter Velling fra Haslund, gift med Kirstine fra Regtrup.

Mtkr. Nr. 26.

Nuværende Ejer: Gartner Marius Jørgensen.

Den gamle Bygning, som indtil 1875 laa paa denne Flads, var Resterne af den gamle Gaard, som efter Udskiftningen af Rasmus Micolson blev henlagt paa en anden Plads, se 10. Lærer Frederiksen, se 1, har ejet den, og er efter ham overgaaet til hans Datter, Dorte 1835, gift med Rasmus Houlberg, som 1838 sælger den til Væver Chr. Mortensen, gift med Mariane Sørensdatter, se 25 og 7. Børn: Morten, udvandret til Australien, Mette Elisabeth, gift i Aarhus, Mettesine, gift med en Gartner i Grauballe ved Silkeborg, Søren født 1848, lærte Væveriet. Efter nogle Aars Ophold i Tyskland nedsatte han sig i Silkeborg som Damaskvæver, hvor han oparbejdede en stor Forretning, ved Siden af Væveriet oprettede han en Manufakturforretning, som efterhaanden blev Hovedvirksomheden, han giftede sig 1878 med Mette Kirstine Glavind, se 7. De har forlængst holdt Guldbryllup og passer endnu selv Forretningen. 1879 flyttede de 2 gamle ned til ham, og Ejendommen købtes af Murer Jens Nielsen Hald, som nedbrød de gamle Bygninger og byggede Stuehus, efter nogle Aars Forløb rejste han, og Chr. Pind fra Thustrup, som paa den Tid havde Organist-gaarden i Forpagtning, købte den, han havde før den Tid ejet grøn Mølle ved Aarhus, gift med den kendte Kreaturhandler Trolldals Datter, Karen. Han havde samtidig forpagtet Sofie Amaliegaard, men døde 1889, og Ejendommen blev købt

af Lise Stensen, hvis Datter, Else, var gift med Marinus Jørgensen Hørring, som drev Skræderprofetion. De beboede Ejendommen, han begyndte at drive lidt Gartneri og inddrog senere hele Toften, som mestendels blev beplantet med Frugttrær. Efter at have modtaget en betydelig Arv, købte han Huset og foretog en større Tilbygning, købte senere hele Naboejendommen, Nr. 15, og nedbrød alle dens Bygninger og benyttede Grunden som Frydhave. Pladsen blev en hel Pryd for Byen, til Gengæld for de nedbrudte Bygninger byggede han sig et Udhus ved hans eget. Et lille Hjørne, som Landvejen havde bortskaaet fra Nr. 4 M, som han tidligere havde købt, solgte han til Møller Pedersen, se 6 M. Guldbjerggløden til Nr. 15, en dobbelt, har han endnu. Han udvidede Gartneriet og tog en Del af sin Balleled ind til Avl af Havesager. Børn: Stensen, Jørgen, Christian og Kjeld, som alle driver et større Gartneri i Herning i Falloskab. Anna, gift med Snedker Udsen i Fausing, Dagny, gift med Mejeribestyrer Arne Busk Lisbjerg, se l. Elisabeth, gift med en Gaardejer i Funder. Nogle Aar efter hans Kones Død gifte han sig med Laurits Laursens Enke, se 16 - 20, og underlagde Ejendommen en Balleled fra hendes Ejendom, Nr. 16, som tilstøder hans egen.

Htkr. Nr. 27.

Nuværende Ejer: Anton Andersen.

Opriindelig et Gadehus, som senere er bleven sammenbygget med et andet Hus, Nr. 34, den første Ejer, som jeg kan sære, var den fraskilte Enke efter Nogens Sørensen, Fløjstrup Kær, 6 b, Fløjstrup dør 1830, derefter Mads Jacobsen Post, gift med Karoline Christensen fra Begebjerg, han hontede Posten i Randers 2 Gange ugentlig. Derefter Bodil Marie Kirstine fra Aarslev, mangeaariig Husholderse for Søren Mariager Aarslev, hvorfor hun arvede et Tørveskifte i Postkærme ved Thustrup, som hun underlagde Huset, da hun købte det. Hun giftede sig med Enkemand Søren Jensen 1878, han var en stor stærk Mand, men havde daarlige Arbejdsgaver og blev benyttet til lettere Arbejder, han var den første Tid Byens eneste "Missionsmand", blev snart en meget ivrig Grundtvigianer og gik hver eneste Søndag til Mygdin for at høre Pastor Kester, hvad der iøvrigt ogsaa skete fra flere andre, men ikke saa ofte. De var barnløse og efter deres Død købtes Huset af A. Kjærsgaard, se 2 - 14. Det overgik efter hans Optagelse i Hospitalot til Anton Andersen, gift med hans Datter Karen. De har en Søn, Jens. Anton Andersen er Kirkoguarde og Ringer og Graver.

Htkr. Nr. 28.

Nedbrændt og ikke opbygget.

Denne lille Hus lod Bødker Jens Peder Pedersen opføre med 4 Fag paa Gadejerd 1829, det overgik senere til hans Søn Laus Pedersen, som fik Tilnavnet "den rige Bødker", han vandt 6000 Rd. i Lotteriet omkring ved 1854, paa den Tid en stor Sum. Han kunde maaske næppe selv fatte det store Tal, da han i sit Overmod gik ned til Thustrup og spurgte, hvad den skulde koste, men ogsaa spurgte en Købmand i Randers, hvad et Lispund Safran kostede, det var en Værd, man som Regel købte i Lod = 1/3 Pund, han fandt sig dag tilfreds med at købe Højlsovgvaarden, men efter faa Aars Forløb kom han tilbage lige saa fattig som forhen og begyndte paa sit gamle Haandværk igen. Han havde solgt Huset til Peder Sørensen Skriver, som var ugift, og en ældre ugift Søster, Anc Kirstine Prinds kom i Huset hos ham, og de boede der til deres Død omkring 1890. Peder Skriver havde lært Skræderhaandværket, ikke fordi han var en Pusling eller en svag Mand, han havde været Artillerist, hvad der sikkert har været en grumme Plage for ham, han var nemlig en "Skrædder" i Ordets hemiske Betydning. Professionen dyrkede han ikke, men Markarbejde laa fjærrt fra ham, men alt det Arbejde, der ellers tilfaldt Kvinder, var ogsaa hans, rejse og stakke Torv, opbinde Korn og om Vinteren karte de han, man kunde til Nød faa ham til at køre en Gødningsvogn, men var Hestene lidt urolige eller livlige, nægtede han det. Som Regel gik han Erinde til Sjællebro hver Dag, der var stor Købmandshandel, og hvad man ikke kunde faa i Høkerhandelen,

f. Eks. Brændevin, maatte hentes der. Om Ærindet var aldrig saa lille, stak han af. Han vidste, han fik en Dram i Kroen og en der, hvor han bragte Varerne. Per var altid i godt Humør i Modsætning til Søsteren, Anc Kjestin, hun var altid sur og tvær og klagede til enhver Tid, ingen har vistnok aldrig set hende smile, hun mente, hun led af Alverdens Sygdomme, men hun fejlede ingen Ting. Dette lille Hus, Hjørnet, som det populært hed, det mindste i Byen, fortjener et særligt Kapitel, da intet Hus i Byen har spillet saa stor en Rolle som dette i et Tidsrum af en lille Snees Aar, særlig for Byens Karle, i Tidsrummet 68 - 88, da det gamle Forhold mellem Tyende og Husbond ophørte med de mere familiære Hjemmeforhold. Fra Tyendets Side en Protest mod Forbudet om at gaa ind i Stuen i Træsko, og fra Husbondsfolkene med at oprette Folkestuer uden Varme. De fleste af Byens Karle søgte da ned til Hjørnet, hvor de nød ubetinget Gæstfrihed hos Per, hver eneste Aften var Stuen, Husets eneste, med Lergulv, Husets 2 Senge fandtes i samme Rum, overfyldt, baade paa Sengene, paa Skamler og paa Gulvet sad de. Selv de ældste og mest ansete Karle, flere fra gode Hjem, mødte hver Aften og Byens Nyheder fra Dagen blev drevfede og samlede og atter spredt ud. Det var ikke saa sjældent, at Madmoderen om Morgenen ved Davron spurgte: var der saa noget Nyt i Aftes. Kort maatte der ikke spilles, de alleryngste af Karlene kom der ikke, de allersimpelste heller ikke. An Kjestin gnavede over dette Rykind, men udeblev en Karl, særlig af de mest ansete, en Aften, gnavede hun ogsaa, fordi han ikke kom. Petrolcum havde paa denne Tid faaet Indpas i alle Hjem, og ret ofte kom Karlene med en Flaske. Det var ogsaa en stillestaende Ovremskomst, at Karlene gnavede hans Tørv for ham og sørgede for at faa den hjemkørt. Endnu lever 4 af de sikreste Stangster omkring og over 80 Aar, i gode Stillingen og ret velstaaende i deres virksomme Tid. Det er med særlig Glæde, de mindes denne Tid, naar jeg har talt med dem. Paa en bestemt Aften om Aaret var Døren staaet for alle saa mar som de 3 Udvalgte, som ved den sidste Legstue for November var bleven valgt i det saakaldte Gadelag. Gadebasse (Formanden) og 2 Gadedrenge. Disse Betegnelser lyder lidt humoristiske, men blev behandlet med ramme Alvor og med fuld Respekt. Dette Gadelag varetoget alt, hvad der angik Legestuerne, der maatte afholdes 7 Legestuer om Aaret, men for hver maatte der skaffes en paategnet Legestuedødel fra Herredskontoret hver Gang og fremvises Sognefogden. Det var Gadelavets Pligt m. m. Det første, de foretog sig efter deres Valg var, naar de nye Folk var kommen til Byen efter November, at parre disse, altsaa hver Karl fik en Pige tildelt, som kaldtes hans Gadela. Denne Tildeling foregik ned paa Hjørnet under megen Hermelighed, hvor ingen maatte være til Stede. Per og An Kjestin var det en komplet Unulighed at faa noget ud af. Lavet kunde godt finde paa, hvis der var en Karl eller Pige, som med Vigtighed eller paa anden Maade havde gjort sig mindre afholdt, da at tildele Vedkommende én, som f. Eks. ikke kunde danse eller saa mindre godt ud, men selv med deres bedste Villie kunde Lavet komme galt afsted. Indtil den Tid at Resultatet blev kundgjort ved første Legstue, gik alle i den største Spænding over, hvem det nu kunde blive, officielle Kærestefolk fik altid hinanden. Gadelavet blev valgt paa en meget drastisk Maade, man greb den udvalgte under Dansen, havede ham op, saalødes at Hovedet berørte Loftet, men det foregik jo ikke uden Modstand. En eneste Gang mislykkedes det komplet, vedkommende var for stor og stærk, den var den for faa Aar siden afdøde Rasmus Chr. Nielsen, Gaardejer Moeskjær. Den Pige, som Gadebassen blev tildelt kaldtes "Gadinde" (endnu lever en af dem i Byen, Karen, S. Hornbechs Enke, se 10. Hun havde ogsaa Pligter, iblandt andet pudse Lysene, som hængte i Stager paa Væggene, sørgede for at tæppe Øl. Der var 3 "store" Legestuer. Pigolegestuen, hvor Pigerne inklinerede og betalte alle Omkostningerne, dette fandt altid Sted Hellig Trukongersdags Aften, Ridegildet fandt Sted Fastelavns Mandag og Gadelaansgildet 2den Paaskedag. Det var det afsluttende og det fineste, da blev Karlene af deres "Lan" budt hon at spise Kl. 2, hvor de opholdt sig enten som Tyende eller i deres Hjem, blev altid godt modtaget, derefter sømlødes man i Salen Kl. 4, dansede til Aften, fulgtes igen med Pigen hjem og spiste Aftensmad, mens Pigerne malkede, fik Mad og Kage med til om Aftenen.

Ridegildet var den Begivenhed, der havde den største Interesse og optog manges Tanker i lang Tid, særlig mangeaarig Kommandør Ole, se 49 g. Hans Tale

og Tanker kredsede derom hele Aaret, naar Ridegildet var endt, begyndte han straks at forberede det næste, lig vor Tids "Obereemergau". Denne ellers stille og tilbageholdende Karl optraadte den Dag med stor Myndighed, med de strengeste Minor og dyb Alvor, tilsyneladende i den dødeligste Skræk for, at det ikke skulde klappe som det burde. Han udstødte sine Kommandoord med en betydelig Styrke, udstyret i gammel Uniformsfrække med meterlange Skæder, og Ernær saa smalle, at de var nær ved at sprække, trekantet Hat af Pap, med en flot Sabel, altid dragen, stættet mod Skulderen, den fineste paa Egmen, laant hos Niels Pedersen Moeskjær, mens han kritisk vaagede over, at Rækkeme var lige. Tilfældet kom ham til Hjælp, idet Byens flotteste Hest fandtes der, hvor han tjente. Deltagerne var udstyrede paa lignende Maade alle med Sabel, desværre for nogle ikke Ryttersabel - men Kasketternes Pynt var ens, det var "Lammens" Pligt at pynte disse høje, af Pilekviste dannede Buer, omviklede med kulerte Baand, et stort Spænde forpaa og en nægtig Fjerbusk af spraglete Hanefjer, som blev gent fra Aar til Aar. Men med et Slag blev denne Hovedpynt forandret. Et Aar havde Jørgen Glavinds Søstre, som opholdt sig i Hjemmet, sine, se 5, og Mette Kirstine, se 26, pyntet 2 Kasketter, kun med røde og hvide Baand, krydsende hinanden og tæt besat med glinsende Epauletter, de vant nogen Bifald, og næste Aar var de alle saadan. Men sang for hver Mand's Der. I den første Tid efter Krigen paavirkede af denne, led: "Det var ved Helgoland" eller "Blev nu til Spot dine Tusindårsninder". En Tid var det Soldatersange fra Tjenesten, de fleste meget naive, f. Eks.: Farvel mit elskte Føddeland, nu vil jeg Afskod tage, ud at kæmpe for vort Land og Stad,

Farvel I smukke Piger smaa, I vil os vist beklage,
skent vi alle er saa sjæleglad, og naar vi kommer hjem igen,
vi kan vor Ven omfavne, da er man saa nær for sin lille Ven.
Senere blev det de opstaaende Folkesange, som: "Høje Nord" og "Hil dig vor Fane". Tilsidst kom en Sang frem, som passede fortrinligt til Situationer, forfattet af Søren Bjerregaard, se 33. Her gengives et Par Vers:
Efter gammel Skik vi ride omkring for Løjer paa denne Dag,
vi har Sværdet ved vor Side og iblandt os har vi gamle Danmarks Flag,
vi kan stolte ride Volte, Exosire, ja manøvrere, et stolt Rytteri,
vi kan hver slæes ned ti, helst af den, der dog intet ondt er i.

Vi stak alle pent til Ringen, tog dejlig Sigte - stak tit forbi,
men iblandt os var der ingen, der hanled op med - nej vi vare fri,
han blev Kongo, fik den tunge tunge Krone ja og en Trone
og faar nu sin Plads i et prægtigt Palads, der er bygget paa Maanen af Glas.

Om Aftenen blev alle budt i Salen, hvor der som ved de andre 2 store Legestuer blev serveret Punch. Der blev købt foruden det sædvanlige Kvantum Brændevin, 6 Flasker Rom og en Flaske Medoc, hvad det sidste var, ved jeg ikke, der var forresten heller ingen anden, der vidste det, men denne Flaske blev betragtet med en vis Erfrygt, dens største Betydning var vist at farve Punchen rød. I Distriktet gik det paa Ongang blandt Gaardmændene i Høring-Gaardstrup Lund at skænke Øl og Lys. Alle Forberedelser til Ridegildet blev ogsaa truffne node paa Hjørnet. Valg af Kommandør, Fanebærer, Indøvelse af Sange. Undertiden var der en Bajads. Engang spillede Hans Kristrup denne Rolle, han blev under Omridningen fuld, hvad der ikke var nær end ventet, faldt af Hesten og brækkede Benet. Det var ikke alle Mændene, der holdt af disse Rideture for Hestens Skyld. N. Bang, se 8, gav et Aar sine Karle en Daler hver for at lade være med at deltage, hvilket blev meget uaaadigt optaget.

Det lille Hus stod uforandret i det ydre, indtil det brændte sammen med det sammenbyggede Hus, Nr. 20, og vil aldrig blive opført mere, men Mindet skal bevares gennem disse Linier. Efter som Forholdene blev forandrede og Folketuerne inddraget til andet, kom Tyendet atter ind og opholdt sig i Familien's Stue, og Samlingen hos P. Skriver forsvandt ganske. Efter de to Granus Død blev Huset købt af Niels Feusing, se 16, hvor han og hans Kone blev til deres Død.

Det blev derefter købt af Søren Holger, se 13, der lagde Beboelsen sammen med hans eget.

Mtkr. Nr. 29.

Nedbrændt.

Dette gamle Hus langs Gaden lige over for, hvor nuværende Clausen Nr. 21b bor. 1818 blev der købt en Parcel 7 b fra Moeskjær, se denne, og lagt under Huset Søren Clomnsonen, som døde samme Aar og blev derefter skedet Enken til. Sviger sønnen Niels Jensen, det kunde se ud, som det er han, der har bygget paa Lodden og flyttet derned, thi næste Ejer N. P. Houlberg beboer bare Huset og det har en Tid været ejet af Helgo Bech, som maaske en kort Tid efter sit Giftermaal bor der, indtil han overtager det af Faderen beboede Nr. 19. Han sælger det til Smed Martin Bøttern, der anden Gang bliver gift med Anne Kaldersvend, derefter køber Hans Mols det og der er da 2 Lejligheder, det skiftede tid Lejere eller Ejere, som Regel de fattigste Familier. Hans Kristrup, Mads Løjstrup Skovlsmøden, som boede der sidst, indtil det ved Gaarden Nr. 2s Nedbrydelse blev underlagt dennes Toft, se 21 a. Hus og Have har R. Mogensen ejet til sidst.

Mtkr. Nr. 30.

Nuværende Ejer: Helge Sørensen.

Den sydlige Del af Heden til Nr. 4 bliver af +)

Det har derefter været ejet af Hans Nielsen Lund, se 3 L, som afhænder det til Hans Kristrup. Mogens Lolgaard, Chr. Simonsen, P. Pedersen Haa, se 31 a. Derefter Rasmus Christiansen Mosker, som købte den nordlige Del af Hedelodderne, 6, 8, af N. Hornbech, og nageskiftede saaledes, at han fik den omliggende Jord af samme Mtkr. Nr. og naar derefter Statslaan paa Ejendommen. Han sælger til Helge Sørensen fra Hvilsager 1926, gift med Petra fra Ternestrup, han restaurerede Bygningerne, byggede nyt Svinehus og anlagde en ret stor Have med mange Frugttræer.

+ Rasmus Mikkelsen, se 10, sælger den sydlige Del af grønne Hede 1818 til Mogens Svendsen og han bygger paa den og driver det, indtil han køber 30 b og underlægger denne Jorden. Huset overgaaer til Jørgen Mogensen Busk 1835 til Chr. Smedemark 1836 og derefter 1845 til Chr. Mogensen Busk.

Mtkr. Nr. 31 a.

Nuværende Ejer: Martin Poulsen.

Den Del af de inderste Hedelodder, som ligger omkring ved dette Nr. kaldes Grønne Hede, og Ejendommen, som sikkert er den første, der bliver bygget udenfor Byen, kaldes "Grønnegaard". Heden er solgt af Anders Christensen Møller, da han køber Thustrup. Pantebogen meddeler, at Grønnegaard paa Høring Mark ojedes af Jens Rasmussen Brødegaard (Kusk), det er det samme Navn, som findes paa en Bestyrer for P. Rasmussens Enke, Bodil Pedersdatter, se 5, og som bliver gift med hendes Datter, men da Bodil gifter sig igen, netop paa den Tid, da ovennævnte Hede bliver solgt, er det muligt, at det er han, som køber og bygger. Han overtager indlærtid Gaarden i Høring, 5, af hans Svigerfader P. Jensen Oustrup omkring ved 1818, og paa samme Tid køber Kogens Svendsen Busk Grønnearkshuset, en Gaard med Bygninger, hedder det i Pantebogen. 1845 overtager Sønnen Jørgen Mogensen Busk, gift med Ane Katrine. De havde en Datter Ane Mette. Efter hans Død gifter Enken sig med Peter Pederson Haa, i dette Ægteskab er der 3 Sønner, Jørgen, Anton og Peter, sidstnævnte bliver Smed og virkede som saadan i Høring i nogle Aar, købte siden Ejendommen i Mygind. Jørgen blev gift med Stine Serbe fra Ternestrup, boede i et Hus i Høring, fik senere en lille Ejendommen i St. Sjørup, Anton udsårede til Amerika 1888.

Efter Ane Kattrines Død købte P. Haa Huset 30 b og solgte Ejendommen til Chr. Pedersen, som boede der i mange Aar, indtil Alderen tvang ham til at sælge og flyttede derefter til Ø. Alling, hvor en Datter er gift med Mejeribestyrer Bull, og sælger til Emil Nielson fra Linne, efter at have nageskiftet

lod Nr. 30 b, og faar nu Jorden sanlet.

Mogens Svendsen køber Nabelodden af Peder Thrigo, se 3, og leder dens sydlige Del indtil gamle Landevej overgaa til en Søn Christian Mogensen Nosker, som bygger paa Jorden 31 b. Ved Siden af hans Hus lod Kommuncen bygge Fattighus. Paa den yderste smalle Del af Nr. 30 a er der ogsaa bygget et Hus, muligt af Rasmus Mors, hans Søn Kjeld Mors, se 32, boede der efter ham. Derefter Smed Jens Jensen, se 32, der en Tid virkede som Smed, efter ham Chr. Jacobsen og nu Chr. Vendelbo.

Til 31 A er købt en Eng ved den nordvestlige Del af Hald Sø, Assentoft Tyrong, Emil Nielsen solgte 1930 til Martin Poulsen fra Kolind, gift med Christiane Frandsen. Børn: Ejnar, Ingeborg, Georg, Niels Valborg, Johannes, Mary, Agnes.

Mtkr. Nr. 31 b.

Nuværende Ejer: Carl Troelsen.

Udstykket fra 31 a til Christian Mogensen Nosker. Hans Søn Christian overtager den efter ham, og atter hans Søn Rasmus, 1900 sælges den til Søren Laurersen, se 16 H og m. 1902 gift med Cecilie. Efter hans Død styres den af Sønnen Marius Laurersen, se 2. Han er Musiker. Efter Moderens Død overgaa den til ham, og han køber de 2 Nabelodder, 2 - 8, den Del, som ligger syd for den gamle Landevej. Han sælger den til Manø Jensen, som atter sælger den til Carl Troelsen. Fattighuset, som var sammenbygget med denne Ejendoms Hus, er nu nedbrudt, og Jorden overgaaet dertil. 1934 sælges Ejendommen for 18000 Kr. til Jacob Rasmussen, f. i Raaballe 1887.

Mtkr. Nr. 32.

Nuværende Ejer: Laurersen.

Jorden til denne Ejendom, inderste Hede, solgte Niels Villumsen, se 6, 1818 til Væver Peder Jensen Fuglsang, der straks solgte den til Rasmus Christensen Mors, der byggede Huset syd for Skraavejen, det var den Gang Bøgebjerghuset. Ejendommen overgaa til hans Søn, Tømrer Kjeld Mors, han sælger den til Smed Jens Jensen, gift med Ane Kirstine fra Uggeluse. Børn: Kirstine, i København, Hans, lærte Smedehaandværket, men blev tidlig Gæstgiver, havde forskellige Restaurationer i Randers, bl. a. Forsamlingsbygningen Jylland. Sine, gift med Skomager Jensen, Strømmon. J. Jensen sælger 1880 til Rasmus Qvist fra Assentoft, gift med Marie Jespersen fra Stribsig. Samtidig med at han køber denne Ejendom, køber han den inderste Hedelod fra Hospitalet, Nr. 12, nedbryder de gamle Huse og bygger Vinkelsted paa det lille Hjørne, som Vejen skærer fra ovennævnte Lod. Efter hans Død sælger Enken til Peder Andisen fra Værum, som drev den i mange Aar, og efter at have solgt den til Laurids Hansen.

Laurids Hansen bygger ny Kestald og sælger den derefter til Laurersen.

Mtkr. Nr. 33.

Nuværende Ejer: Jens Marius Christensen.

Snildmosehuset har ligget paa denne Plads før Udskiftningen. Det laa ikke saa ensomt, som man efter Nutidens Begreber skulde mene. Landevejen til Randers løb lige forbi Huset. 1798 sælger Rasmus Mielisen, se 10, Hadelodden til Jens Sørensen og den tillægges Huset, han sælger 1802 til Lauers Christensen, der køber og tillægger en lille Parcel fra en anden Hedelod fra Nr. 8, se Kortet Nr. 33, af Mogens Solgaard. 1811 sælges hele Ejendommen til Snekker Thomas Christensen fra Langkastrup, der uden at bebo den, straks sælger den til Jørgen Pedersen, Aarslev, Søn af P. Andersen Bech fra Aarslev. Jørgen Pedersen var gift med Ane Kjeldsdatter, for 2600 Rd., han dør 1829, 41 Aar gammel. Børn: Kjeld, født 1823, Dorteia f. 1825, se 49, Juliane, ugift, se 11h, hun fik som Anerkendelse for lang og tro Tjeneste hos Lærer Sørensen, Hørring,

tilkonst en aarlig Rente af 4000 Rdl., saalænge hun levede. En tredie Datter var gift med Jesper Hjulmand, Overromalt. Peder J. Bech, gift med Ane. Han overtog Ejendommen og som den paaholdende og paapassende Mand, han var, klarede han sig udmærket. Børn: Jørgen, som 1875 købte en Gaard paa Langkastrup Mark, han var ogsaa præget af Slægtens Orden og Paapassenhed og drev den ved Overtagelsen noget forfaldne Gaard, udmærket. Karoline blev betragtet som Egnens kønneste Pige, blev gift 1872 med Søren Bjerregaard fra Aarslev, Søn af Niels Bjerregaard, Søndergaard.

Denne S. Bjerregaard var en højt begavet Mand, havde gaaet paa Seminariet, men derefter uddannet sig som Musiker, hvilket havde hans største Interesse, idet han derved kom ud og stadigvæk modtog nye Indtryk, og da han var en god Iagttager, kunde han derved samle og fortælle mange livlige Træk. Han var i Besiddelse af megen Digterevne, særlig Vers og Sange, man ser først nu, at han var en hel Menneskealder forud for sin Tid. Datidens Sange var Krigssange, vemodige naive Kærestesange, flade Soldatervisere, hans Sange lignede mere vor Tids bedste Revysange, hvad Form og Opbygning af Materialet angik. Ridegildesangen, som der er et Par Vers af skildret ved Nr. 28, hans Sange fra Lejren ved Hald var særlig populære, se f. Eks. denne:

Fra Lejren ved Hald.

Det som har voldet mig det meste Besvær, det er det nye Remingtongevær, thi naar det skulde lades bag, var jeg rød, det skulde gaa af, og hele Ladningen tilbagegive med et Slag. Jeg skrevde og bandede, for Skuddet det knaldet, af Skrak er jeg faldet. Den Mekanisme den, er ren, der er sku' ikke noget ve'en. Nej maa jeg bed' om et Gevær med Flintesten

Tenk saa en Dag som vi paa Marchen gaar, brøler der om: I mit Bukselaar er en Hugorm Krøben ind paa det bare bare Skind, og den bider, bider mig, han smed sig ned et Hvin, af Skrak han smed sig lige ned, med Benene ivejret, hvad tror I der fandtes, da han blev visitort, det var en stakkels Pilegren, der sad og kildrede hans Ben og Bukseløs han maatte gaa hjem, den var sen.

Beklageligt at ingen af de mange af ham skrevne Sange og Viser ikke findes, de var dels foræret bort, dels laant ud, saaledes fandtes ikke en efter hans Død. Da han giftede sig med Karoline og overtog Ejendommen, var det med det bestemte Løfte til Svigerforældrene, som blev boende der, at han skulde opgive Musikken. Han holdt det ogsaa, men det var en brat Overgang at komme ud paa dette ensomt beliggende Sted for ham, der stadigvæk fer havde færdedes ude og nu maatte savne Forandring og nye Indtryk, det prægede ogsaa hans Sind og Humer og rik vel ogsaa Betydning for hans senere Livsskæbne.

Han passede sin Bedrift godt nok, men Udlængslen sad i ham, han sagde til mig engang, at han følte sig lænkebunden paa Hænder og Fødder. Trods Aluorsforskellen mellem os, kom jeg gerne i hans Hjem og følte mig velkommen og fik ham til at fortælle. De enkelte Breve, jeg modtog fra ham, naar jeg var borte fra Egnen, var særlig kærkomne. Digtertonen lød ogsaa gennem dem.

Han var nærmest en stille Mand, vilde helst i Selskab sidde og høre paa de andre, især naar Tonen blev lidt livlig ved nogle Kaffeponser, da morede han sig rigtig indvendig, men det endte som Regel med, at han blev opfordret til at fortælle eller synge, og selv om Stemningen paa dette Tidspunkt var lidt høj, holdt de andres Sludder altid op. - Et Lyspunkt fandt han da derude i Heden. Han var en ivrig Jæger baade med Bøsse og andre Fangstredskaber og Jagtrevieret var stort, Hald Sø, der var ret fiskerig, laa kun nogle enkelte Meter fra hans Hjem, men desværre for ham, forresten ogsaa for mange andre, blev den udtørret 1874. 1880, da Hospitalsgaarden blev nedbrudt, købte han dennes yderste Hedeled, som laa langs hans Mark, se Kertet, 13. Deros Børn er: Niels Bjerregaard, Tømrernester i Slynøborg, mangleaarig Sogne- raadsformand for Vurring-Essenbæk, som han har passet fortrinligt. Sofie, ugift, Husjomfru paa flere store Gaarde, nu sidst i mange Aar paa Thustrup. N. Bjerregaard er gift med Marie Østergaard fra Vurring. Martinus, udvandret til Amerika. Valdemar, nu en anset Berger i Nürnberg (Bayern), Dekorationsmaler og leder af en stor kooperativ Sammenslutning af Malermestre i samme By.

Særlig Kender af Nürnbergsk Kunst, benyttet ofte som Fører for de mange Turister, som besøger Byen, han har set sig meget on i Europa og har arvet noget af Faderens Digternatur, saaledes er hans Skildringer af sin "Rejsfærd gennem Spanien" ganske fortrinlig. Peter blev opfædt hos sin Morbroder Jørgen, Længekastrup, overtog dennes Gaard, efter at han i mange Aar havde opholdt sig i Tyskland og Frankrig som Snedker. Agnes, den yngste, kom efter Forældrenes Død til samme Morbroder og blev gift med Chr. Karlson, Længekastrup. Peter er gift med Sine Kragballe fra Længekastrup. Smildmoseejendommen blev overtaget af Peter Madsen Aarslev, der solgte den til Martinus Andersen, Stammen, som lagde Jorderne under denne, kun lidt Jord ved Bygningen samt den øverste lille Lod blev tilbage, og 1913 blev solgt til Jens Peter Pedersen, der 1916 solgte den til Jens Marius Pedersen, der nu har søgt Statslaan paa den. De gamle Bygninger brændte og nye er opført paa samme Plads. De fire yderste Hodelodder hører nu til Stampen med Undtagelse af 8 Tønder Land, som er bortsolgt fra Lodderne og paa hvilke der er opført et Statshus ved Ejstrupgaard og Stampenvejen af Thorvald Poulsen.

Mtkr. Nr. 34.

Nuværende Ejer: Murer Peter Nielsen.

Oprindelig et Gadehus, men den Gang ikke sammenbygget med Nr. 27. 1825 køber Damaskvæver Peter Pedersen fra Gjesing Ejendommen. Det er sikkert af Chr. Revsbech, som har samlet lidt Jord til den, fra de fra Nr. 10 fraskilte Parceller, 7 b, og paa samme Tid forbundet Husene med et Udhus, den nordlige Ende er i hvert Fald den ældste. P. Jensen sælger senere Jorden til Frands Jensen, se 17, hvortil det ligger endnu, samt et Tørvoskifte, købt fra Nr. 9, gik tilbage til denne Gaard. Efter Peter Jensens Død bor Enken Frederikke der sammen med en Plejedatter, Karoline Flint, som efter Frederikkes Død arver Tusct, og gifter sig med Murer Jens Nielsen 1881, fra Balle ved Silkeborg. 4 Fag af den nordre Ende hevde før afgivet Beboelse, men P. Jensen har ved Jordens Selg indrettet Udhusene til Beboelse og muligvis indrettet en Stue i den til Væver. Da Jens Nielsen overtager Stedet, bliver denne Ende lejet ud til Skræder Plesner, en Læreren fra Mols, Plesner var ugift, en høj, smuk, rank Karl, med et ravnsort Skæg, han lignede mere en akademisk Berger end en Skræder, han var en Grubler, ejede en Masse af Karl Max' Skrifter, hvilke han ivrigt studerede, men uden dog at have særlig Sympati for Socialdemokratiet. Han var meget musikalsk og rejste et Par Aar hen og spillede Orglet i Hvileager Kirke. V. var nogle unge, som tilbragte mange fornøjelige Timer i hans Stue med Diskussion, Musik og Sang. Han rejste til Amerika, forsvandt en Nat, og ingen har hørt fra ham siden.

Peder Jensen havde en Plejesøn Fr. Schuster, der som Seminarist var forlovet med Charlotte Hornbech, se 9, hun var som alle disse Sæskende køn, men svag og værkbruden, hun døde, inden de blev gift. Han blev senere Lærer i Randers. Murer Jens Nielsen var en flittig Mand, blev ved i sin høje Alder ned at færdes paa Stiladset. Deres Søn, Murer Peter Nielsen, overtog Huset 1908. Han var første Gang gift med Jensine Pedersen fra Fausing, hun døde tidlig, der var 3 Børn, 2 Piger, Tvillinger, Inga og Karen Margrethe, og en Søn Emil. Anden Gang gift med Mikkoline fra Vorup. Der er købt lidt Havejord fra den gamle Heve til Nr. 3. Inga blev gift med Tømrer Herluf Slytter, Randers.

Mtkr. Nr. 35.

Nuværende Ejer: Skomager Nicolaj Nielsen.

Et Gadehus, som ejedes af saakaldte gamle Sned, Søren Jensen, temmelig sikkert Bysmed, hans Datter Mette Kirstine, blev gift med Mads Sørensen fra Søby, han tjente hos Niels Pedersen, se 5, og senere hos hans Søn P. Nielsen i 30 Aar, de 25 Aar som Forkarl. Han var Veteran fra 1848, Artillerist, da han blev mindre arbejdsdygtig blev han Røgter. En punktlig gammel Mand, han kom tilsidst i Hospitalet nogle Aar efter dets Opførelse, hvor han døde over

80 Aar gammel. Hans største Interesse var Heste. Nogle Dage før hans Død besøgte jeg ham, men det var stadigvæk Heste, og Handelen med disse, han talte om. Deres Datter Marie blev som ældre Pige gift med den langt ældre Enkemand Niels Judas. Trods deres Fattigdom tabte de aldrig Modet, det var et Par livsglade Folk. Mads Sørensens Søn, Niels Madsen, tog sjældent Del i de unges Fornøjelser, han havde et godt Haandelag og tilbragte sin meste Fritid i Huggehuset, han tjente Jørgen Glavind i flere Aar. En Gang han førte en urolig Hest ved Munden, forspandt en Mejemaskine, tog Hestene Magten fra Kusken, faldt han uheldigvis ved den Side, hvor Maskinen virkede og fik ved den Lejlighed sit ene Ben afreven, det blev erstattet med et Træben, men hans Arbejdsfærlighed var borte. Her kom hans Haandelag ham tilgode, han lærte sig selv Sadelmagerprofessionen og fik meget Arbejde, havde en lille Hest og kørte rundt og arbejdede i Landsbyerne lige til sin Død som gammel Mand og blev ret velstaaende. Trods det, at han havde nedbrudt det gamle Hus og bygget nyt uden at gøre Gæld. Han var gift med Bodil Marie fra Bendstrup, hun var arbejdsom, en Slider, saa længe Helbredet tillod det, de var Barnløse. Efter deres Død blev Huset solgt til Murer P. Nielsen, se 34, som 1923 solgte det til Skomager Nicolaj Nielsen, gift med Maren Dyring fra Skjæby. Børn: Mathaus, Valberg, Gunhild, Elvad, Klara, Hans Christian, Svend, Søren, Ellen Margrethe.

Mtkr. Nr. 36.

Nuværende Ejer: Bager Lauersen.

Det oprindelige Mtkr. Nr. 36 hvilte paa et gammelt Hus, som ligger ved Siden af Bageriet og nu benyttes som Brændeskur, det var Stuehuset til det Husmandssted, som fandtes her ved Udstykningsen, det maa sikkert have været Niels Nielsen Lind, som sælger dets Jorder til Frands Jensen, se 17. Hans ugifte Datter, Ane Frandsen bliver senere Ejer af Huset, hun var Kogekone og boede der til sin Død. Der bliver engang opført et nyt Hus paa den gamle Gaardsplads, som 1836 sælges af Enken Maren Jensdatter til Pind Thustrup, der med det samme sælger det til Dorte Houlberg fra Mygind, ugift, Søster til Niels Pedersen Houlberg, se 25. Derefter til Karen Margrethe, ogsaa ugift, Datter af Peter Thrige, se 3. Hun boede der sammen med sin Søn Peter Thrige, se 19. Hun ofrede alt for denne Søn, han skulde ikke staa tilbage for de andre "Sønner", hvilken Udtalelse fik en anden Husmandsøn til at spørge: "andre Sønner, hvad er vi andre". Huset overgik atter til Pind, som lejede det ud til Snedker Jensen fra Hadsund, som vistnok senere købte det. Han havde deltaget som Korporal under Krigen 1864 og var meget krigsgal. Han var Leder af den første Skytteforening, som havde streng militær Tilsnit, Exersits, Marchture og naturligvis Skydning, det foregik paa Thustrup Mark under Løjtnant Pinds Overledelse, han havde faaet denne Titel for at sidde paa et Kontor under Intendanturen, mens Krigen foregik. 1880 blev Huset solgt til Bager Hansen fra Randers, som opførte Bageriet med moderne Ovn og indrettede Butik, hvor før Værkstedet havde været. Han var den første Tid ugift, han var som ung en livlig Natur, der gerne deltog i en Spøg, vi havde mange muntre Timer i Bageriet. Han blev gift med Anna Hermannsen fra Kvorning, de tog et Plejebarn, hun blev gift med en Bager i Lemvig. Efter Annas Død giftede han sig nogle Aar senere med MLaura Lausten, Søster til Marie, se 51, og Ida og Kirstine, se 21 b. Forretningen udvidedes hurtigt, der gik Brødvogn rundt hver Dag til forskellige Byer, han anlagde flere Udsalg i Randers, købte det gamle Hus efter Ane Frandsens Død og indrettede det til Hestestald og Vogn, byggede en Etage over Beboelseshuset til Opbevaring af Korn og Møl, købte tilsidst den inderste Ballelod fra Nr. 13, som han senere solgte til Temprer Kruse, se 9 b. 1814 trak han sig tilbage efter 34 Aars energisk Virksomhed og solgte Bageriet til Bager Lauersen, købte derefter Huset Matr. Nr. 49 b, hvor han endnu bor. Han er gift med Marie f. Kastrup, fra Romelt. Børn: Harry Christian og Hans Christian.

Mtkr. Nr. 37.

Nuværende Ejer: Peter Grosen.

Dette Hus har sikkert før i Tiden været beboet af Byens Hyrde, idet den ligo til Huset i sin Tid stødende Dam hed Hjordgraven. I min Barndom boede der et Par gamle Folk, Ane og Chr. Snedker. De var yderst sparsomme, særlig Christen var ualmindelig nærig, hvilket ogsaa gav sig til Kende engang, da han som gammel Mand forsøgte at hænge sig, hvilket blev forhindret ved, at Naboen Jens P. Kældersvend ret hurtigt kom til Stede med sit sædvanlige Nedskæringsapparat, Baandkniven. Efter at Christen var kommet til sig selv igen, udbød han: "Aa, Jens Peter, hvordan kunde du næmne at skære saadan en ny Strikke over". Efter deres Død blev Huset købt af Frands P. Christensen, som solgte det til Peter Christensen (Mohr) 1887, der atter solgte det til Søren Gregersen 1902. Derefter bliver det købt af P. Grosen, hvis Svigerfader Møllebygger P. Marbech beboer det, efter hans Død er det ubeboet og benyttes til andet Brug.

Mtkr. Nr. 38.

Er forlangst nedbrudt, det laa syd for den nuværende Skole, tæt bag Gaarden Nr. 9, en dyb Dam, Mølsgraven, laa tæt til Huset, den første Ejer, jeg kan spore, var Snedker Morten Christensen, som vist var Søn af Chr. Nielsen, se 9. I Huset kan jeg huske der boede en gammel Kone, Ane Mortens, om hun var Datter eller Enke af ovennævnte, ved jeg ikke, hans Søn Chr. Mortensen, Væver, se 26.

Mtkr. Nr. 39.

Det nedbrudte Hospital, hvis Grund nu benyttes som Kirkegaard.

Mtkr. 49.

Nuværende Ejer: Bager Fr. Hansen.

Alle de paafølgende Mtkr. Nr. med 49 med paafølgende Bogstav, er Jordparceller af Byens Fællesjord, paa de første opførte Huse blev Jorden lejet paa 50 Aar, nu er de alle købte.

49 ejedes først af Aftægtskone Ane Eriksdatter og arvedes efter hende, først af hendes Datter Kristine, 1857, og efter hendes Død af en anden Datter Hanne, 1867. Efter hendes Død skiftede det tidt Ejer, Ane Marie Jespersen, Chr. Randa, Carl Sørensen 1883. Søren Chr. Sørensen 1895. Han nedbrød det gamle Hus og opbyggede et nyt og solgte derefter til Bager Hansen 1914, se 36.

Mtkr. Nr. 49 b.

Nuværende Ejer: Carl Granslev.

Det er den gamle Bopæl for Bysmeden, som ogsaa i Bygningen havde Plads til en Ko, til hvilket al den ubebyggede Jord af Fællesjorden maatte benyttes, deri bestod hans Løn + leveret Terv, det øvrige maatte han tjene, naar der var ledig Tid fra Byens Arbejde. Bymandene mødte selv med Kul og Jern, og en Mand til at slaa, naar der forelaa større Arbejder, paa saadanne Dage fik han Kosten hos vedkommende. Det var for det meste søvede Folk, som hjalp til, og det gik ikke altid uden Rivninger. Smedien laa særskilt paa modsatte Side af Vejen. Smeden var altid indbudt til Bryllupper og Begravelser. Jeg husker kun en Bysmed Niels Chr. Nielsen, antaget 1856. 1873 blev et nyt Hus bygget sammen med Smedien, og det gamle Hus solgt til Tømrer Jens Peter Housk, gift med Mathilde Bak, en Lærerdatter fra Vissing. Det var ikke fordi Huset var saa daarligt, men man holdt ikke længere af, at Ungdommens Legestuer fandt Sted paa Skift i de forskellige Gaardes Storstuer, allerede i nogle Aar havde man betalt Leje af en Sal, som en Mand havde opført, men de blev ked af at betale denne Leje. I det nye Hus kunde, sammenbygget med Beboelsen, bygges en billig

Sml, og maaske give saa meget af sig, at den kunde forrentes, idet det blev bestemt, at alle fremmede Deltagere uden for Byens Ungdom skulde betale 8 Skilling, og denne Indtægt skulde Ungdommens Gadelag indestaa for. Det varede ikke længe, inden Karlene vægrede sig ved at udføre dette Hverv. Bymændene vødte da, særlig ved Mads Baltes ihærdige Krav, at lukke Salen for de Unge. En Del af disse følte sig forternde derover og lejede Sal nogle Gange hos Dyrsløge Stilling, se 2, men Tilslutningen var for lille, saa benyttede de mer besindige atter Salen, men nu udeblev det første Hold og det endte med, at Opkrævningen bortfaldt. Det var Aaret 1877, den brugtes da, alt for lille og lav, som den var, indtil den afløstes af Forsamlingshuset 1889.

Smeden havde er ret god Indtægt ved at sælge Kaffeponcher, og nu blev det atter galt, da hverken Punch eller anden Spiritus maatte nydes i Forsamlingshuset, men det faldt snart i Lave.

Smed Niels Chr. Nielsen havde 3 Børn, en Søn Niels og to Døtre, Else Marie og Stine. Niels var en lille spinkel og tynd Fyr, som lærte at være Cigarrøger og arbejdede nogle Aar i Aarhus. Naar han kom hjem paa Besøg, stillede han i høj Hat og andre moderne Viderværdigheder, hans Moder saa op til ham som en Guddom, men det guddommelige gik snart af ham, der blev knap det menneskelige tilbage, tilsidst kom han hjem som et rent Vrag, ødelagt af Drik, og han blev aldrig andet her i Landet, hvordan det gik ham i Amerika, hvor hans to Søstre var rejst over, og til hvem han rejste, ved jeg ikke. I disse Aar - 75 til '90 - rejste mange af Sognets unge derover, enkelte holdt Forbindelsen vedlige, men de fleste forsvandt helt. Hans Omgang med Dyrsløge Stilling forbedrede ikke Forholdene, det var nogle større Ballader, de opførte, der var noget nyt hver Dag. Efter Stillings Bertrøelse, maatte han undertiden søge Arbejde - hans Fader var en pæn skikkelig Mand, han taalte ham ikke hjemme - han fulgte engang et Tærskovværk som Ilægger, men fuld som sædvanlig, bumpede han en Dag ned, udbød da han kom til sig selv igen: "men er jeg da kommen igennem levende".

Tømrer Jens P. Housk solgte Huset og rejste med Kone og Børn over til Nørnørnerne. For Enden af Haven laa mod Syd en Kalkgrav tilhørende Gaarden Nr. 2, den købte Jens Housk og sløjfede og tillagde Haven den.

Der har fra den Tid været en Mængde forskellige Beboere, nu ejes den af Carl Granslov.

Smeden og hans Kone rejste som meget gamle Folk over til deres 2 Døtre i Amerika.

Mtkr. Nr. 49 d.

Jens Peter Houlberg, Søn af Snedker Niels Houlberg, gift med Dorthe Jørgensen, se 33, havde lært et Haandværk som alle de øvrige Søsken, han var Bødker, men havde som de andre Brødre mest Lyst til at handle. Han havde deltaget i 3 Aars Krigen 48-49-50 som Korporal ved Dragonerne, han havde ved et Indhug paa en fjentlig Styrke taget 2 Fanger og i Bogen Krigen 48 ... blev han betegnet som den tapre Korporal Hørning og modtog for denne Begivenhed Darnbrogskorsot. Kort efter Krigen byggede han paa Fællesjorden et efter Datidens Forhold stort Hus med Kælder under det hele og begyndte en Høkerhandel. I mange Aar gik Handelen godt og han ernærede derved en stor Familie, der var 7 Sønnen, hvis Uddannelse til forskellige Fag ikke kostede saa lidt, men som nævnt under Nr. 21, blev han konkurreret ud, saa Handelen næsten gik helt bort, og da maatte de mest ernære sig ved Dortheas Arbejde, hun var Syerske og meget dygtig. Hun syede baade for Clausholm og Thustrup, havde altid Elever og efter at de fleste af Børnene var ude, arbejdede hun Nætter med for at overkomme det meget Arbejde, hun sled sig op, men holdt ud, indtil Gigten tvang hende til at holde op.

I. P. Houlberg var en tavs indosluttet Mand, Korporalen blev ved at sidde i ham, var ivrig Højremænd og priste Estrups Provisorium, hvilket fjernede ham endnu mere fra Befolkningen og skadede hans Handel. Den Harme, som var tilstede hos Beboerne over Estrup, gjorde sig ogsaa gældende blandt Drøngene, og de drillede ham, blandt andet ved at synde den bekendte Slagsang: "Ned med Estrup, Scavinus og Ravn", naar de gik forbi hans Hus. Et Par af disse, Niels Bjerregaard, se 33, og Jens Glavind, se 4, blev sammen med deres Forældre indstævnet for Retten, og fik en meget skarp Røffel af Herredsfogden.

Deres Børn havde alle gode Evner og kom ind i forskellige Erhverv. Niels, den ældste, blev Lærer, først i Hvam ved Aalestrup, senere Kordegn i Mariager. Kristian som Smed, senere Gaardejer i Assentoft og tilsidst Handelsmand, der i Assentoft 1925. Jørgen, bosiddende i Berlin som Konstruktor. Anton havde arvet Faderens Krigshumer og gik 14 Aar gammel paa Elevskolen, blev Sergent i Viborg og blev senere ansat som Bestyrer for Statens Grønlandshandel i København, forlod denne og fik Plads som Lagerforvalter paa det store Handelsmagasin "Du Nord" i København, lever nu som Rentier. Peter blev Skomager, et nydeligt Menneske, altid flot klædt efter allersidste Mode. Rejste til Paris, hvor han fik en god Stilling, rejste senere til London som Leder af et stort Handelsmagasin, han døde tidlig. De to yngste, Martinus og Rasmus, den første Maler, den sidste lærte Handelen, rejste begge til Amerika og fik gode Stillinger. Det var i mange Aar en meget udbredt Slægt her paa Egnen, nu er kun ganske faa tilbage, Rejselysten tog dem. Efter de gamles Død har Ejendommen været beboet af mange forskellige Ejere, iblandt andre Mogens Johnsen 1895, Jørgen Jørgensen Haa, se 31 a, 1899, Niels Chr. Rasmussen 1901, Lise Stensen 1905, Fru Agatha Fries 1921, Sofie Jørgensen 1921, Frost 1924, Carl Jensen 1926, Jens Chr. Andersen 1926, Rasmus Rasmussen 1928, ejes nu af Wöbbe.

Mtkr. Nr. 49 e.

Nuværende Ejer: Skråder Pedersen.

Ifølge Gavebrev til Niels Nielsen Houlberg er dette Hus bygget 1857 af en Broder til I. P. Houlberg, se 49 d. Han var Snedker, gift med Marie Sørensen fra Moeskjær, se 6 M. Snedkerproffisionen drev han ikke meget, var mest Ejendomshandler, se 2 og 51. Han solgte Huset til Zacow 1861. N. Bang, se 8, 1867. Find 1868, han led indrette 2 Lejligheder, og Arbejdere paa Thustrup boede der. De første 4 Aar boede der en Madam Christen, hvis Mand havde været Musiker i Hæren, men blev skudt 1864. Hun drev et lille Finbrødbageri, blev gift med Frands Houlberg, Broder til ovennævnte, han var Karetmager, men opgav dette Haandværk og blev Bager, rejste dog snart fra Byen. Han er nylig død i Malling 95 Aar gammel, han var Veteran fra 64. Huset blev solgt fra Thustrup og ejedes 1903 af Niels Chr. Larsen. Søren P. Nielsen 1910, der er kun en Lejlighed nu, som ejes af Skråder Pedersen.

Mtkr. Nr. 49 f.

Nuværende Ejer: Rasmus Christiansen Nosker.

Dette Hus er bygget af Niels Pedersen Houlberg, han er Søn af Peder Nielsen Houlberg og Ane Katrine Jensdatter, som har ejt Nr. 21, var vistnok Snedker, gift med Ella Jensdatter, død 1867. Deres yngste Barn, eneste Datter, arver Huset, hun var Syerske, hed Ane Mette. Som ældre Pige gifter hun sig med Snedker Plesner fra Mols, Broder til Skråderen, se 34. De sælger Huset til Søren Jørgensen og køber 49?, efter ham Tømrer Peter Madsen 1884, Markus Pedersen 1903, Chr. Olsen 1904, Thomas Poulsen 1906, Hans Peter Rasmussen 1907, Rasmus Rasmussen 1910, Anders Kjeldsen Kok 1914, Carl B. Christensen 1919, Johan Poulsen 1923, Rasmus Nosker 1926.

Mtkr. Nr. 49 g.

Nuværende Ejer: Ingeborg Jensen Skrifer.

Omrøvng ved 1850 køber Jens Olesen fra Øls dette Hus, muligvis af sin Svigerfader, Jørgen Snedker, Jens var gift med Kirsten Jørgensen, han boede der over 40 Aar, indtil sin Død. Han holdt i mange Aar Kirkegaarden i Stand og var Graver ved samme, arbejdede i sine unge Dage mest i Kalkgravene. I Huset hos dem boede hans ugifte Svigerinde Martha, hun var halt, gik med Hvedbrødskurven, var altid i godt Humør og var meget venlig i Modståtning til hendes 2 Kollegaer, Maren Smedemark og Marie Laues-Johansen, det kunde se ud som en Betingelse for at gaa med Kurven, at være halt. De haltede alle 3.

Jens Olesens Born var Jørgen, se 14 - 51, Ole, død i Langkastrup, Jens Anker, død i Floes, Jette, gift med Smed Jens Ring i Floes, Ingeborg, gift med Anton Skriver fra Langkastrup, der overtog Huset, han var i de senere Aar, indtil sin Død, Kirkegaardsmand. Siden Menighedsraadet blev oprettet, blev Ringning med Klokkerne og Fyring i Kirken ogsaa lagt ind under denne Bestilling. Han døde 1929. De har en Datter.

Matr. Nr. 49 h.

Ejer: Jens Amorsen.

Dette Hus er sammenbygget med det forrige og ejedes af Maren Teglblænder, overgik til hendes 2 ugifte Born, Væver Jens Teglblænder og Maren. Sidstnævnte Søn Micael Vestergaard, Fætter til Biskop Vestergaard, Ribe, arvede Huset, men ved sin Bortrejse til Lolland solgte han 1922 Huset til I. P. Christoffersen. Derefter Jens Amorsen fra Lemmer.

Mtkr. Nr. 49 i.

Ejer: Tomrer Evald Kruse.

Det var et meget simpelt og slet vedligeholdt Hus, da Niels Lank ejede det omkring ved 50erne. Efter ham, hans Søn, Jens Lank, gift med Ane Marie. Efter deres Død blev det købt af Enke Nielsine Jensen, f. Hornbech, se 9, som lod det nedbryde og byggede et nyt. Efter hendes Død købte Micael Vestergaard, se foran, 1906, solgte det til Jens Chr. Dahl 1922, derefter Søren Søndergaard, gift med Sine Rasmussen fra Langskov, som efter hans Død flyttede i Hospitalet og solgte det til Kruse.

Mtkr. Nr. 49 k.

Ejer: Enkefru Alfride Busk.

Nielsine Nilsen fra Drastrup byggede Huset efter hendes Giftermaal med Severin Rasmussen, se næste Nr. 1917 købte Enke Ane Kirstine Andersen, se 9 Bl, det, men flyttede nogle Aar senere igen til Floystrup og solgte det til Lærer Busk, se 1, som da havde søgt sin Afsked, han døde nogle faa Uger efter Overtagelsen, og Enken beboer nu Huset.

Mtkr. Nr. 49 l.

Ejer: Severin Rasmussen.

Dette store og pæne Hus blev bygget af Severin Rasmussen 1928 paa Fællesjorden, efter at han havde været Brugsforeningsuddeler fra Oprettelsen cirka 30 Aar, han tog denne Plads uden nogen Uddannelse, men passede den udmærket i de mange Aar. Født i Sønderkastrup, gift med Severine Nielsen fra Drastrup. Børn: Marie, gift med Gaardejer Sofus Alexandersen, Drastrup Mark. Magde, gift med Aage Galmstrup Hejlskov, Ejner, Uddeler paa Sjælland. Ane, gift i Knagstrup, Rigmor, Lærerinde, Niels, gift med Gudrum Uddeler paa Stevns Sjælland, Alfred, Uddeler i Kongerslev, gift med Karen Nielsen, se 5.

Mtkr. Nr. 13 e Fattighuset.

Ejer: Kommunen.

Sidst i 50erne boede der en Maler A. Lystrup. Huset brændte for ham og paa det ny, han opførte, led han bygge en Kvist til et fotografisk Atelier. Denne Forretning gik daarligt, det var ikke meget almindeligt at lade sig fotografere den Gang. Efter hans Død levede Enken med en ugift Datter, Camille.

Det blev senere solgt til Snedker Plesner, se 49 f. 1885 købte Smed Anton Jespersen fra Overromalt det og indrettede Smedeværksted, men det kunde ikke gaa med 2 Smede i Byen, og de rejste omtrent samtidig med deres Familier til Amerika. Efter den Tid er det ejet af flere, indtil Kommunen købte det.

Mtkr. Nr. 51.

Ejer: Jørgen Jensen.

Dette Hus blev bygget paa Gadejord af Skræder Thorup, som ved sin Bortrejse til Aarslev solgte det til Snedker Niels Houlberg 1866, 49 b, der lod indrette Dansesal, som Bymændene lejede til de unge. Han solgte det til Tømrer Jens P. Housk, se 20, der 1873 solgte det til Kappelan Elmqvist, se 1. Ved hans Bortrejse solgte han det til Lærer Ring, der lejede det ud til Læge Vinde, gift med Juliane Høj, se 1 G., han flyttede ret hurtigt til Horsens og efter ham kom en anden Læge, men det varede heller ikke ret længe, inden han rejste. Praksisen var for nær Randers. I et Par Aar Karetmager Nielsen, som lod indrette Værksted. Efter ham Skræder Jørgensen, som rejste til Søby og blev Uddeler. Ring tog paa den Tid sin Afsked og flyttede over i Huset, hvor han boede til sin Død. Derefter købte Jørgen Jensen det, se 49 og 12. Da Telefonen begyndte at faa Udbredelse, blev Centralen installeret der og Jørgen blev Bestyrer. Han er første Gang gift med Kristine Andersen fra Aarslev, en Datter er gift med Chr. Villisen Assentoft. 2den Gang gift med Marie Lausten fra Salling, se 49 a. Dette Ægteskab er barnløst, men en Dattersøn fra Assentoft, Ejner Villisen, gift med LKathrine Christensen fra Langkastrup bor hos dem. Jørgen Jensen var Kirkegaardsmænd, indtil han vardt nogle Penge i Lotteriet og købte Nr. 14. Jørgen Jensen og Marie dør begge 1934 og Telefoncentralen overgear til Ejner Villisen.

Mtkr. Nr. 52 Smedien.

Ejer: Smed Sørensens Enke.

En Del af Smedehusets Historie er optegnet under 49 b.

Da den gamle Smed rejste, overdrog Bymændene Pladsen til Søren Gran fra Tøjstrup. Uenighed mellem Byfolkene førte til, at nogle af disse antog en anden Smed, se Fattighuset, trods det, at de begge var unge og dygtige Smede, kunde ingen af dem ernære sig, Pladsen taalte ikke at blive delt og Søren Gran rejste ret hurtigt til Amerika. Bymændene solgte da Smedien til den unge Smed Peter P. Haa, se 31 a, han indrettede Dansesalen til Smedeværksted og senere inddrog hele Huset til samme Brug og byggede et nyt Beboelseshus ved Siden af. 1913 opgav han Haandværket og købte en Landejendom i Mygind, solgte Forretningen til Smed Sørensen, der oparbejdede en stor Forretning. Død 1932.

Mtkr. Nr. 53.

Ejer: Fiskehandler Johan Poulsen.

Arbejdsmand Niels Peter Thrige, se 3, boede i mange Aar i Huset, hans Kone hed Maren. De havde en urimelig Mængde Børn, hvoraf de fleste døde som smaa, 2 Døtre rejste efter Faderens Død til Amerika, den yngste blev gift i Fløes. Jens Kok købte Huset. Det var Byens mindste Hus, han byggede et Par Fag til det. Efter ham ejede Bager Hansen det 1911 og senere Anton Chr. Nielsen 1915, derefter N. Daugbjerg Nielsen 1917, Søren Chr. Knudsen 1921, Johan Poulsen 1924 og atter senere samme, er nu solgt til Carl Christiansen fra Grumstrup.

Mtkr. Nr. 54. Brugsforeningen.

Bygget paa Gadejord 1896. Den omfatter hele Sognet, dens første Uddeler var Severin Rasmussen, se 49 c, han styrede den i over 30 Aar, derefter Ange Carlsen fra Brørup fra 1928, der er senere købt lidt Havejord fra Nr. 4.

Brugsforeningen tranger til Udvidelse og køber c. 1 Skp. Land fra Toften til Nr. 2 for en Pris af 3000 Kr. og bygger derpaa 1933, og de gamle Bygninger bliver solgt til Hans Chr. Ørsted fra Virring for 7,500, han er Sadelmager. Carlsen er gift med Julie f. Schmidt fra Tim ved Ringkøbing, Børn: Elly, Inga og Viggo.

Mtkr. Nr. 9 b.

Ejer: Tømrer Rudolf Kruse.

Det er den gamle Gaardsplads, Have og en lille Toft fra Gaarden Nr. 9. Det blev købt af Bager Carl Pose 1886, født i Østrig, som solgte det til Jens Bjerring 1891, som atter solgte det til Kruse 1898. Han fik hurtig en god Forretning og efter at have købt Jord i Ballelodderne, 13 - 14, og Kort efter nederste Hedelod fra Nr. 5, indrettede han det gamle Stuehus til Værksted og Kreaturer og byggede et nyt Beboelseshus og inddrog en lille Dam, Gadejord, til Have, der blev desforuden bygget et Udhus, hvor den gamle Molsgrav og Nr. 38 havde ligget. Der er senere solgt lidt Jord og lagt under Pogeskolen. Han er gift med Dorthea Adamsen. Børn: 2 Sønner, gift med 2 Døtre af Jens Kældersvend, 18, begge bosiddende i Spentrup, den ene af dem, Martha, død, en Søn bor i Nr. 49 i. De er alle Tømrere.

Mtkr. Nr. 9 d. Pogeskole.

1920 byggedes Pogeskolen med Bøpel til Lærerinden. Følgende har virket: Frk. Christensen, Hornslet. Frk. Jørgensen. Frk. Thøgersen. Frk. Friis. Frk. Hesselund, nu gift med Laus Laurersen, se 2 L, derefter Frk. Hansen, nu gift med Pastor Gadeberg Aarslev, for Tiden Frk. Graa Rasmussen fra Gjering.

Mtkr. Nr. 9 c.

Ejer: Anton Rasmussen.

Da Niels Hornbech afstod Gaarden Nr. 9, byggede han Villa og anlagde Have paa den til Gaarden hørende Toft. Efter hans Død overtog Anton Rasmussen, se 9, Huset og lejede det ud, for Tiden Forpagter Ejner Møller, se 12.

Mtkr. Nr. 10 a.

Ejer: Karen Hornbech.

Da Søren Hornbech afstod Gaarden Nr. 4, byggede han Villa i sin forrige Have. Hans Enke Karen beboer Huset. Hun dør 1934 og Huset overgaar til Ejner Krarup.

Mtkr. Nr. 10 e.

Ejer: Anker Laurersen.

Huset blev bygget paa den nedbrændte Gaard Nr. 10s Grund, omtrent hvor for længe siden Nr. 22 laa, blev opført af Laura Lausten, se 49 a, der drev fransk Vaskeri, men ved hendes Giftermaal med Bager Hansen solgtes Huset til Ane Mette Laurersen, se 6, død 1932, ejes nu af Anker Laurersen.

Mtkr. Nr. 10 f.

Ejer: Kirsten Rasmussen.

Paa samme Gaardsplads, se foran, købte Elisabeth Pedersen Krogsager, se 4 K, Grund og lod opføre et Hus, efter hendes Død arvede Søsteren Edel Horn-bach det, men solgte det straks til Jørgen Glavind, se 4,. Efter hans Død blev det tilkøbt Kirsten Rasmussen, hans mangeaarige Husholderske, som nu beboer det. Kirsten Rasmussen, se 3 Fl.

Mtkr. Nr. 11 b.

Ejer: Enke Kirstine Jensen.

Da Lærer Sørensen, se 11 - 1, overdrog sin Gaard til Sønnen, byggede han dette Hus paa Havens østlige Ende. Efter hans Død arvede Sønnen Chr. Sørensen det og lejede det ud i mange Aar. En kort Tid boede Lærer Hansen der, indtil han pludselig døde. Som Kapellan for Pastor Gjelby lejede Henriksen Huset, boede der, ugift, sammen med sin Moder og 2 ugifte Søstre. I dette Hjem kom jeg meget gerne som Barn, idet deres store Bogsamling stod frit til min Raadighed. De var meget alskværdige og rare Mennesker, stærkt grundtvigsk prægede. Han blev kaldet til Præst i Vensyssel, men der tog hans Tanker Overhaand over Fornuften. Der foresvævede ham noget, som han kaldte Folkeaanden, og han mente, den burde indføres som den 4de Person i Guddommen (Trøenigheden). Efter ham boede forskellige der, indtil Chr. Sørensen og hans Kone var død, da solgtes det til Bødker Anders Jensen, gift med Kirstine fra Gjesing, hun har boet der mange Aar som Enke. Børn: Arthur, se 12. Agnes, Dorteia, Marie, Ejner og Gunner.

Mtkr. Nr. 5 b.

Ejer: Niels Peter Nielsen.

Huset er formodentlig bygget af Rasmus Jensen, se 5, som boede der, da Niels Pedersen overtog Gaarden. Sidstnævnte boede der ogsaa til sin Død. Da P. Nielsen afstod Gaarden, flyttede han og Sine derover og han var den 3die, som boede der til sin Død (i 21 Aar) 1930. I den ene Ende bor i et Par Stuer Uhrmager Sørensen, ugift.

Mtkr. Nr. 1. Thustrup.

Ejer: Greve Knuth.

Oprindelig en Bondeby med 4 store Gaarde, ialt 48 Tdr. Hartkorn. Byen har hørt under Essenbæk Kloster, der ejede meget Gods, men som 1657 ejedes af Kronen. Frederik d. 3die skødede den paa den Tid til Oberst Hans Fris, Clausholm (se Horning Kirke). Han samlede Byen til en Gaard og har sandsynligvis bygget Gaarden og kompletteret den med Gods fra Clausholm, saaledes at den blev stor nok til sammen med Essenbæk og Hevringholm, som han købte 1667, at oprette et Stamhus. Efter Fris' Død 1698 tilfaldt Stamhuset hans Brodersøn Oberst Gregers Fris, død 1711, og Thustrup overgaar derefter til dennes Broder, Chr. Fris, Hevringholm, efter hvis Død den overgaar til Chr. Rantzau, en Dattersøn af Hans Fris, 1731, ogsaa han var barnløs. Efter en langvarig Proces mellem Familien Below og Bech tilfaldt Gaarden Joacim Bech, som derefter kaldte sig Bech-Fris. Efter hans Død 1762 til hans Søn Greve Joacim Bech-Fris, som 1782 fik Lov til at nedlægge Stamhuset, Thustrup med 74 Td. Hartkorn, Essenbech med 31 Td., ialt med Bøndergods til begge Gaardene 740 Td. Hartkorn, som 1784 solgtes til Generalauditor Callager til Mejlgård, der efter at have bortsolgt noget Gods, deriblandt Gaardene i Harning, Købesummen for Essenbech og Thustrup var 71.000 Daler, han sælger atter efter 3 Aars Forløb Gaardene til Amtmand Kammerherre Fønæs, Løvenholm og Borgmester Joh. Fr. Carøe, Randers, for 75.000 Rd. Disse bortsolger straks Thustrup med Bøndergods, 343 Td. Hartkorn, til Anders Dyhr for 35000 Rd., som 1789 fik Lov til at udparcellere Jorden, uden at Hovedparcellen mistede sin Frihed.

1795 sælger han Thustrup Østergaard til Anders Sørensen Møller, se 6 H, 24 Td. Hartkorn for 6.525 Rd., han bebod Hovedbygningen. En anden Parcel, 12 Tdr. Hartkorn, sælges samtidig til Anders Christensen Møller, Gunnestrup, se 5 G, for 3263 Rd. og en 3die, samme Størrelse og samme Pris til Hummand Chr. Revsbech, Hørning, efter at have frasolgt 1 Td. Hartkorn sælger han sin Part 1804 til Løjtnant Erik Poulsen for 6000 Rd., der allerede paa Auktion 1800 havde købt Anders Chr. Møllers Part for 4450 Rd. af Niels Chr. Thøgersen. Derefter ejer Gehejmekonferensraad Schilden Huitfeldt til Clausholm det hele. Efter at Søren A. Møller er død, har Enken Anne Levinsen giftet sig med Skipper Laurits Dienstmann, Randers, sælger sin Part, hvoraf noget ogsaa var bortsolgt, nemlig den Sandjordsparcel med Eng, som ligger øst for Mygind-Hørningvejen, for 800 Rd. til Jens Mogenssen, Mygind, der paa den Tid havde Forbindelse med Lodden over en Kærebro, som brændte og senere erstattet med en Gangbro, som benyttedes i godt 100 Aar, indtil der nu igen er Kærebro. En anden Parcel vest for nævnte Vej, 1 Td. Hartkorn, til Frands Rasmussen, Hørning, 15 H, som senere blev købt af Søren Hornbech, se 9 H, paa denne Parcel laa i mange Aar et Arbejderhus, kaldet Lykkehuset. Ved dets Nedbrudning stødte man paa store Sten, som viste sig at være en ret stor Jøttestue uden Overligger, - den er nu fredet. Den midterste Del ejedes af Anders Chr. Møller, der frasælger en større Engparcel til 12 Mænd i Skader, de saakaldte Postkar. De hører næsten alle endnu til Skader. Chr. Revsbech ejede den vestlige Del, sælger Smaaparcer til Aarslev og formodentlig Sølkjærhuset, eller Jord til dette. Gehejmekonferensraad Schilden Huitfeldt, Clausholm, Hasseldorph, Hassellaug, Størkors af Dannebrog, lod Hovedbygningen opføre i 2 Stokværk. Gaarden overgaar til Baron Holger Rosenkrantz, gift med Sofie Biilow. 2den Gang gift med en Baronesse J. Kragh. Thustrup sælges 1832 med 41 Td. Hartkorn til Broderne Christen og Anders Pind, født paa Karmark, førstnævnte som Forpagter af Løvenholm, efter hans Død indtræder paa Enke, som medejer indtil 1856, da A. Pind bliver Enøjer og afstaar den til sin Søn Jens Pind, senere Løjtnant og tilsidst Jægermester, gift med Anna Møller, Aarslev Mølle. En Datter blev gift med Mourits Møller, Aarslev Mølle, en anden Datter med Otto Høj, Pindsminde, se 1 G, en tredje med Boghandler Schmidt, Randers.

Jægermester Pind var en meget brutal Herre, vanskelig at omgaa, altid i Spektakler med sit Tyende, med Naboer og Sogneraadet havde ogsaa tit Døje med ham. Da en af Sønerne døde i Konfirmationsalderen, var han helt rasende og utilregnelig i længere Tid. Han hørte engang i den Periode sin Forkarl fløjte, og ude af sig selv satte han ham sporenstregs til at samle Sten paa Marken i flere Dage for ikke atter at udsætte sig for denne Formastelighed. Af lignende Træk kan nævnes flere. J. Pind meldte sig ved Krigens Begyndelse som Frivillig, men han kom ikke længere end til Kontorerne. Den gamle Pind erklærede dog, at han havde ofret sin eneste Søn for Fædrelandet. Efter Krigens Slutning fik han Titlen Løjtnant, indtil han under Chr. 9. Besøg paa Clausholm 1879 udnævnte ham til Jægermester, en Titel som passede ret godt, idet han var en meget ivrig og sikker Jæger, men ogsaa paa dette Omraade var han hensynsløs, tog ingen Notits af, om han med sine Hunde og Skud jøg baade Heste og Faar Pokker i Vold, nogle Gange fik jeg en Skilling af ham for at fange eller hente de forvildede Dyr.

Son god Patriot fik han straks efter Krigen oprettet en Skytteforening med militært Tilsnit, han modte personlig hver Søndag Formiddag og overværede Øvelserne. Han havde megen Interesse for Plantningsagen, hans største Fortjeneste ved Thustrup var de store Anlæg af Naaletræplantning, som han efterlod ved sin Bortrejse, hele Skraeningen paa Skrænterne langs Aarslevvejen beplantede. 1862 købte han Sandloederne mod Øst ved Hørning Skel tilbage til Gaarden og begyndte en Del Aar efter at beplante den ene Lod, Lykkeeskoven, hvis Jord laa udyrket hen. Han nævnte ikke at fjerne en eneste Gran. Nu har hans Efterfølger høstet Frugterne, idet det hele er hugget.

Af hans Børn blev Christen gift med Karen Trolldahl, se 26 H. En anden, Anders, gift med Valborg, født Brunner, var en Omgang i Amerika, havde ikke synderlig Lyet til nogen Ting, var en Tid Agent for et eller andet, fik tilsidst Sofie Amaliegaard i Forpagtning, men døde kort efter. En tredje Søn, Jørgen, studerede, men dumpede hver Gang ved Eksamen og efter sidste Fald

skrev han hjem: "Naar I modtager dette, har jeg skudt mig", han havde ogsaa forsøgt det, men beskadiget sin Nakkehvirvel. Han blev da sendt til Amerika, hvor han blev Præst. Den næste, Georg, var ikke til at styre paa Thustrup, han blev ogsaa sendt til Amerika, hvor han endte som Cowboy ude i det vilde Vesten. 2 andre Sønner, Jens og Valdemar, døde som unge. Hans eneste Datter, Karen Margrethe, blev gift med Forpagter Johannessen paa Clausholm, senere Ejer af Gislingegaard ved Holbæk og købte senere et Gods i Skaane, som muligvis var tilhænklet deres eneste Son, men han døde som ung.

Pind havde tilbagekøbt de fleste af Parcellerne, som af Ejendomshandlerne var bortsolgt, saaledes at Thustrup atter fik sine gamle Grandser, nu c. 56 Td. Hartkorn. En Td. Hartkorn var imidlertid udskilt fra Gaarden, da hans Søster Anna blev gift og kom til at bo paa Pindsminde, sandsynligvis som Arv, og engang, maaske allerede ved Udskiftningstiden, er anden Parcel ved Aarslev-vejen overgaaet til samme Gaard. Ved Enden af denne Parcel blev der bygget et Teglværk og udlagt 6 Td. Land til samme som Løn til Teglblænderen, det er nu nedbrudt og Jorden drives under Gaarden, den sidste Teglblænder hed Johan Fløger. Neden for Teglværket laa et lille Boelssted, kaldet Sølkjærhuset. Huset var meget gammelt, det kunde tyde paa, at det havde ligget der som Arbejdshus og Jorden tillagt det, da Revsbech ejede den Del af Gaarden. Der findes i Pantebogen en Tilkendegivelse af, at Peder Besk har købt en Td. Hartkorn fra Thustrup paa den Tid, og han har lagt det under Sølkjærhuset, hvilket er meget muligt, idet at Lauers Jensen køber Sølkjær af P. Besks Enke mod Aftagt til hende 1833. Efter ham Niels Lauersen 1868, derefter Chr. Lauersen 1874, som sælger til Løvenskjold 1894. Jorden gaar atter til Thustrup og Bygningerne nedbrydes, den sidste Ejer og Jægermesteren laa stadig i Strid og Processer, saa der var Handel udelukket. En anden og sidste Ejendom med Bygning og Jord fra Thustrup ligger paa Clausholm Vase og ejedes af Anders Grønning 1854, derefter af hans Son Søren Grønning, og atter af hans Son Anders Grønning, som overdrog det til sin Svigersøn Entreprenør Sørensen. Et større Stykke samt en Eng er underlagt Aarslev Mølle, samt en Eng købt af Rasmus Jensen, se 5 H., den er nu sammenlagt med en Naboeng, som tilhører Pindsminde, der ogsaa har tilhørt Gaarden. Paa venstre Haand af Clausholms-vejen mod Syd har ligget et andet Boelssted, Sønderborghuset, som vist i sin Tid ejedes af Johan Jensen, det er inddraget til Gaarden, dette Hus laa nærmest Rødebro, er nu nedbrændt. En Del Arbejderhuse ligger endnu ved Clausholmsvasen. Børnene derfra gik til Harning Skole indtil for faa Aar siden.

I Halvfemserne sælger Jægermesteren Gaarden til Løvenskjold fra Norge for 311.000 Kr., som 1905 sælger den til Landbrugskandidat Niels Johansen, som 1911 sælger til Horn, derefter til Hvas 1914. Ehnhus 1923, som samme Aar sælger til Greve Knuth fra Lilliendahl, født 1884.

Gaarden er brændt et Par Gange, saa alle Avlsbygninger er fornyede. Sidebygningerne til Hovedbygningen er opført 1862. I Granskoven langs Aarslev var Træerne ved den Tid, Gaarden brændte, bleven saa store, at de kunde benyttes som Bjælker, og paa et Savskæreri, som blev anlagt, blev Fjelle og Lægter tildannede. Før Brænden laa der en Avlsgaard paa hver Side af Hoved-Indkørselen fra Vejen ned mod Midterpartiet af Hovedbygningen, Læden i den vestlige Gaard var rejst med vægtige Tømmerkonstruktioner, som sad saa tæt paa Kryds og Tværs, at det var vanskeligt at aflæsse Kornet for dem. Nu findes alle Avlsbygninger paa den østlige Side af nævnte Vej. Da Jægermesteren solgte Thustrup, købte han Villa Montana i Kristrup, hvor han boede til sin Død. Greve Knuth er gift med Antoinette, født Sponeck. Børn: Torben, f. 22, Dagmar, f. 19, Minna.

GUNNESTRUP BY.

Ved at støde paa et Dokument i Rigsarkivet i København, der lød saaledes: Paa Kirkestævne ved Hiorningh Kirke 8. Juni 1477, Sondag efter Guds Legensdag, mødte Brøste, Per Jensen Tvøstrop, Mikkel Aessens, Vøbnere. Jes Nielsen, Allistrop, Anders Tveugt i Wester=Allinge og Siegwardt, Hiorningh, og fik beskeden Mand Per Mogenssen, Faringe, et Scgnevidne, 12 Dannimand, Jens Præst, Micael Snøgh, Nis Persen, Jep Andersen, Christjern Koch, Christjern Cverst Hiorningh og Chrestjern Andersen. Disse vidnede, at Gunnestrøph var ret Skiftegods og skiftet fra Farndrop og høje Lunthe har det intet "nedhen", der er Laghe Broks rette Arv og Eje, og har ligget til Esdrop fra Arilds Tid, og end lenger end Mands Linde og ligger Højelunthe paa Krogsager Mark til Krogsager, inden alle fire Markmødh.

Denne Kendelse havde jeg vanskeligt ved at forstaa. Jeg henvendte mig da til Arkivar Svend Aakjær, Viborg Landsarkiv, han var interesseret i Spørgsmaalet og ved hans historiske Viden og mit lokale Kende-kab, kom vi til følgende Resultat.

Allerede noget før den Tid havde Landsbyerne givet sig ind under Herrenødens Beskyttelse inod Kirkens Griskhed og Kronens Udskrivninger til Hær og Skatter og var alle sammen Fæstebønder.

Krogsager har altid hørt under Gl. Estrup og i Henhold til Historikeren Estrups Beskrivelser af Sonderhald Herreds Tingsteder, at Krogsager og Lund dreves i Fællesskab, og det er meget sandsynligt, at Lund By er opstaaet sent. Ved Hald Søs søndre Bred laa en smal Skovstrækning langs Skranten, langs Søen, og det er denne, som i Kendelsen betegnes som Højelunthe, og i denne siges der ogsaa, at Højelunthe laa paa Krogsager Mark og hørte til denne By..

Da der hverken paa gamle Bykort eller topografiske Beskrivelser findes noget, som hedder Farndrup, mener man, at enten har en Torp eller større Gaard af dette Navn ligget nær Højelunde, den er bleven nedlagt, og Gunnestrupgaarden udgør en Del eller det meste af den. Peder Andersen Fausing har ment at eje denne Gaard, men Lave Brok, som paa den Tid, 1441, ejede Gl. Estrup og var begyndt at samle Bøndergods til denne, var en trættekar Herre, bekendt for sin Voldsomhed, prøver her paa at faa en Lejlighed til at komme til Gods paa en let Maade, idet han siger, Farndrop har ligget ved Højelunde, som ligger paa Krogsager Mark, og denne By hører under Gl. Estrup. Han faar nedsat Navninger, de 6 førstnavnte Mænd, valgt omkring i Herredet, hvoraf de 3 førstnavnte var Vøbnere, Peder Andersen vælger 12 Danne-mænd som Vidner, alle fra Høring, men disse vidner, Gunnestrup er udskiftet fra Farndrup og Højelunde, og er Lave Broks rette Arv. Historikeren Gedsejer Estrup, Skaffs-gaard, har i sine Undersøgelser af Sonderhald Tingsteder peget paa, at Krogsager og Lund dreves i Fællesskab. Gunnestrup har altsaa en Gang hørt under Gl. Estrup, men 1540 hører den under Essenbæk, men efter at den kommer til at høre sammen med Thustrup, bliver dens Høverpligt henlagt dertil. Gunnestrup er efter de Oplysninger fra Kirkestævnet 1477 sent opstaaet som Torp, disse opstod mellem Aar 1000 og 1200, der var altsaa kun en Gaard og var det nuværende Mtkr. Nr. 2 i det den 1688 endnu nævnes som den største med 17 Tdr. 4 Skp. Hartkorn. Paa Prædikestolen opført 1641 i Høring Kirke staar Navnene paa Mikkel Rasmussen og Hustru, Gunnestrup, det er muligt at disse som største Gaardbrugere i Sognet har skånket denne. Det er første Gang, man støder paa bestemte Navne fra Gunnestrup.

1688 bestod Gunnestrup af 2 Gaarde, 3 Husmandssteder og et jordløst

Hus.	Nr. 1	Karen Madsdatter	Hartkorn	12 Td.	5 Skp.	3 Fdk.
	" 2	Rasmus Nielsen og Hans Pedersen	"	17 "	4 "	3 "
	" 3	Rasmus Sørensen	"	2 "	1 "	"
	" 4	Peder Rasmussen	"	2 "	2 "	"
	" 5	Therkild Pedersen	"	2 "	1 "	"
	" 6	Oluf Jensen	"	0	0	"

1786 blev Gaardene købt fra Thustrup af Callager og der henlagt til Nr. 1 Hans Andersen Hartkorn 8 Td., Nr. 2 Mads Hansen Hartkorn 8 Td., til disse blev tillagt Engparceller i de saakaldte Oustrupenge nede ved Sjællebro

samt en Eng til hver fra Esserbæk nede ved Randers Fjord.
 Nr. 3 Niels Pedersen Levinsen 11 Tdr. Nr. 4 Anders Chr. Møller 3 Tdr.
 Nr. 5 Kjeld Andersen Hvid 2 Tdr. 6 Skp.
 Husmænd P. N. Houlberg, Jens Ødum og Hr. Pedersen.

Mtkr. Nr. 1. Pindeminde.

Ejer: Forstander A. Høj.

1760 ejedes den af Anders Hansen f. 1734, sikkert en Datter- eller Sønnen af omstaaende Karen Madsdatter. Efter hans Død overtager Sønnen Hans Andersen Gaarden, 1795 bliver han gift med Bothilde Kusk, Esserbækgaarden, en Søn Anders f. 1800 død, Marie f. 1802, gift med Jens Pedersen Justrup, se M, Sofie Marie f. 1806, gift med Enkemand Frands Nielsen, se 1 K. Efter Bothildes Død 1908 gifter han sig samme Aar med Margrethe Ødum, Datter af Jens Chr. Ødum, ibid: hun dør 1809, efter at have født en Datter Bothilde, som bliver opfødt hos Bedstefaderen Ødum, se ogsaa 10 H. Han gifter sig atter 1811 med Berthe Pedersdatter f. 1791 i Herning, se 5. Efter faa Aars Ægteskab dør hun ogsaa og han bliver nu gift 4de Gang med Ane Elisabeth Johansdatter, Høring, se 9, 1816 efter 3 Aars Ægteskab dør hun 26 Aar gammel, der var ingen Børn, hendes Søkende kræver Arven tilbage. Dette opnaas ikke uden Proces, hvor han - i Følge en tinglöst Kvittering - maa betale hele Arven tilbage. 5te Gang bliver han gift med Grethe Andersdatter, Høring, død 1832, se 8, muligvis en Søster til Jens Andersen, se 8. Det ser mærkeligt ud, at hver Gang han indgik et nyt Ægteskab, laante han Penge, 1809 laante han 450 Rd., 1812 350 Rd., 1819 200 Rd., det plejer at være det omvendte.

1837 sælger Hans Andersen Gaarden til A. Pind, Thustrup, som driver Gaarden til 1860, han har i dette Tidsrum købt den mindre Ejendom 2 Td. 6 Skp. af Lars Pedersen og bygger de 3 Længer. 1860 overdrager han Gaarden til sin Svigersøn Otto Høj, født i Mørke 1826, Forpagter paa Thustrup, gift med Anna Pind, født 1825. 1863 bygger han Hovedbygningen, 1861 køber han ved Auktion Anders Chr. Møllers Gaard, Mtkr. Nr. 5 Gunnestrup, 3 Tdr. Hartkorn, med det fra Thustrup arvede Jord, 8 Td. Land, første Klaases Jord, tiendefri, samt en Eng, har Gaarden nu naaset en Størrelse paa 13 - 14 Tdr. Hartkorn og bliver kaldt Pindeminde. Høj havde en vis Måne for at købe Jord, men det gjorde ikke Gaarden bedre, idet det var mindre god Jord og altsammen i Udkanterne, mest ude paa Hørnings yderste Hedelod.

Først køber han en Lod, betegnet paa Kortet som Nr. 45 a, den har tilhørt Nr. 8, Høring, og da denne Gaard ejedes af Pind 1864, er det muligvis ham, der har skædet den, siden køber han Nabolodden Nr. 6 af P. Lauersen, Høring 1875. 1868 køber han Bøgebjerglodden 7 e med paastaaende Bygninger af Chr. Poulsen, der sammen med sin Kone modtager Aftagt derfra, naar der til disse Køb bliver lagt hans egen Hedelod, og A. Chr. Møllers Hedelod, bliver der en anseelig stor samlet Mark derude. Hedelodden fra Larses Ejendom var fræsolgt ved dennes Køb. Et af de sidste Aar, han levede, mageskiftede han med P. Nielsen, Høring og fik yderligere 5 Td. Land af dennes Hede, se 5, og hans Aarsleveng, imcd at afgive Pindeminde Oustrupenge og nu er Gaarden paa sin største Højde cirka 20 Td. Hartkorn. Yderligere erhvervede Høj en Del Arbejderhuse, paa en vis Tid ejede han 6. Han ejede desforuden en større Bondegaard, Kirstinshøj ved Mørke, der blev drevet ved Bestyrer. Sammen med M. Møller, Aarslev Mølle og Pedersen, Eriksborg, købte han Ejstrupgaarden, efter at de i Fællesskab havde drevet den en Del Aar og ombygget alle Udhuse, købte han deres Part og blev Eneejer 1876.

Høj var en virksom Mand, havde en Del offentlige Bestillinger, en Tid Sogneraadformand, Kreditforeningsrepræsentant, Krediformand for den alm. Brandforsikring, var meget politisk interesseret, udpræget Højremænd, en ubetinget Tilhænger af Provisoriepolitiken, Estrups haandgængne Mand og førte dennes juridiske Fortolker, Professor Matzen, rundt paa alle Egnens politiske Møder. Takket være hans jævne og velvillige Omgang med Egnens Befolkning beholdt han deres Aftelse trods deres Harme mod Provisorieerne. 2 andre Højremænd, der optraadte ret aggressivt, Mads Balle, se 3 H, og Høker Houlberg, se 49 d, blev derimod udstødt af Befolkningen som Pariaer, en afsondret Kaste.

Høj fulgte stadigvæk med paa det nye, han var allerede en ældre Mand, da Overgangen til nye Driftsformer og udvidet Kreaturhold fandt Sted. Man benyttede ham altid ved Køb af Avlsdyr eller naar nye Foreninger blev oprettet. Hans Børn var: Margrethe, gift med Chr. Hansen fra Brusgaard, ejede i mange Aar Carlsberg. Juliane, gift med Løge Vinde, der en kort Tid var Løge i Hørning, men flyttede til Horsens. Hun gik senere over til Katolisismen. Søren gift med Francisca Blichfeldt, Datter af Køhmand Blichfeldt, Randers. Han ejede en Del Aar Ulfsund ved Ringkøbing, blev senere Forpagter af Pindsminde og Ejstrupgaard, blev derefter Ejer af denne og byggede Hovedbygningen der. Han havde som Faderen Lyst til at handle. Byggede tilsidst en Villa i Kristrup, "Hvide Hus", han gaar endnu, trods sin høje Alder, ikke tilbage for en Handel. Othilia, gift med Proprietær Aa. Pedersen, en Tid Forpagter af Ejstrupgaard, købte senere Dejerhøjgaard ved Mørke. Han omkom 1930 ved en Cykleulykke. Jens, ugift, døde ved 30aars Alderen i Amerika. Ninna, uddannet som Sygeplejerske, død i samme Alder, ugift. Anders, tog theologisk Embedseksamen, virkede flere Aar som Lærer ved det kgl. Opfostringshus i København. Fik derefter en meget betroet Plads som Forstander paa Jægerspris, Grevinde Danners Stiftelse, ugift. Otto Høj, blev hædret med Justitsraadstitlen. Efter hans Død 1906 gik Gaarden over til Sønnen Anders T. Høj og dennes Søsterdatter, Karen Margrethe fra Carlslund, 1915 gik Pindsminde over til A. T. Høj som Eneejer. S. Høj forpagtede den nogle Aar, derefter Vedsted i 8 Aar, dernæst Søndergaard med en 8aarig Periode, blev derefter bestyrelse af Moltesen. Fra 1930 styres den af Laurits Høj, født 1890, Søen af S. Høj, gift med Ellen Cortsen fra Brønderslev. Børn: Karen, Anna og Charlotte og Søren. L. Høj disponerer nogenlunde selvstændigt, baade med Driftsform og Handel. Gaarden var under de vekslende Forhold gaaet noget tilbage baade i Drift og Bygninger, de sidste var meget ramponerede, ikke mindst Hovedbygningen, denne er nu blevet godt istandsat. Kreaturstalden udvidet med en Tilbygning, og Driften er kommen i god Gang igen. 1828 blev en Parcel af den yderste Hede solgt til Statshusmandsbrug til Jens Bang, Aarslev, der lod opføre Bygninger ved Ejstrupvejen. En anden Parcel Bagebjerggløden blev solgt til samme Brug og købt af Johan Poulsen, som kort efter Bygningernes Opførelse solgte den. Det Stykke Jord, som Ejstrup-Stampen Vejen havde skaaaret fra Heden, blev allerede solgt 1800 sammen med et tilsvarende Stykke fra Nr. 2 til Kjeld Andersen Hvid, som paa disse 6½ Td. Land har opført Bygninger.

Mtkr. Nr. 2 - Gunnestrupgaard.

Ejer: Niels Møller.

1688 staaer denne Gaard opført med 17 Td. 4 Skp. Hartkorn. Gunnestrup By er opstaaet altsammen fra denne ene Gaard. Der er paa dette Tidspunkt nævnt 2 Ejere i Fællesskab, men inden ret lange finder en Adskillelse Sted, og Ravnholt, Nr. 3, opstaaer med den største Part. 1760 nævnes som Ejer Rasmus Lang, Gaarden har da 8 Td. Hartkorn. Den overgaar derefter til Mads Hansen, Farbroder til Hans Andersen, se l.f. 1745, gift med Maren Jønsdatter. De havde en Datter, Stine, gift med Organist Anders Ring, se 12 H, der kendes ingen andre Børn. Ved Salget af Gaarden beholder Mads Hansen 6 Td. Land, som laa mellem Gaarden og Vejene. Uldalsvejen færtes dengang igennem over Gaardenes Tofter og gik igennem disse til den stødte paa Gadevejen oppe ved det øverste Hus, han har sandsynligvis bygget Huset Nr. 6, hvorfra han har drevet Jorden. 1801 sælger han Gaarden til Tandberg, der atter 1802 sælger til Therkildsen, hvide Mølle, og Bøje, Randers. Disse sælger straks den yderste Ende af Indmark og Hede til Chr. Pedersen, ialt 1 Td. 3 Skp. Hartkorn, og han bygger en Gaard paa det høje Punkt af Indmarken, kaldet "Dejrhøj". Gaarden sælges 1804 til Chr. Revsbech, der paa dette Tidspunkt har solgt sin Part af Thustrup, ialt 6 Td. 2 Skp. 2 Fk. Den sælges med det samme til Chr. Lassen, hvorfra vides ikke, men 1812 køber Jens Chr. Ødum den og Chr. Lassen, som ved sin Død betegnes som Boelsmand, køber Mtkr. Nr. 4. Ødum er født 1743, død 1812, gift med Kirsten Jønsdatter, død 1774. Han havde et Hus i Hørning

med lidt Jord og sidst, inden han købte, beboet et Hus i Gunnestrup, han er 73 Aar gammel, da han køber og overdrager den til Sønnen Jens Ødum 1814, gift med Ane Margrethe Sørensdatter, død 1826. Der var flere Børn: Margrethe, gift med Hans Andersen, se 1 G, død efter et Aars Ægteskab. Søren, blev Ejer af Dastrup Bondegaard ved Bjerringbro. Jens Peter, Købmand i Randers, gik fallit. Albrecht, ogsaa Købmand i Randers en kort Tid, men det gik heller ikke godt for ham, og han afstod Købmandshandelen. Just, overtog Gaarden og drev den til sin Død 1873, ugift. Ane Kirstine, blev boende i Gaarden til sin Død, ugift. Søren faar nu Skøde paa Gaarden og Søsteren Ane Kirstine bliver Ejer af Besætningen, det er jo sikkert som Pant for hendes Arv, som sandsynligvis har staaet i Gaarden. Albrecht Ødum bliver nu efter at have opgivet Købmandshandelen Bestyrer paa Gaarden, hans Kone dør kort efter, og de 2 Søskende styrer Gaarden til deres Død. Driften er ikke særlig god, saa der bliver næppe noget til Ejeren, S. Ødum har vist været tilfreds, naar han kunde blive fri for at betale Skatter, han var meget velstaaende. Ved Siden af Gaarden har Albrecht Ødum forpagtet Aarslev Præstegaard, der blev drevet fra Gunnestrup, Mtkr. 3 var flyttet op paa Marken og denne Gaards Have stødte mod Syd til Ødums Have, denne Have er formodentlig bleven købt af Just, og da A. Ødum bliver Bestyrer, lader han en stor Del af Haven beplante med Frugttræer, der var paa en vis Tid 50 store Træer, men mange af disse er nu bleven for gaale, og den nuværende Ejer har fældet alle dem paa den sydlige Del og anlagt Prydhave. Albrecht Ødums eneste Søn køber Gaarden af S. Ødum til en rimelig Pris og arver Besætningen efter Tanten, han var gift med Karen Mikkelsen fra Bramstrup. Han solgte 1911 Gaarden til Chr. Bøje, Lund og Mejerist Jensen, Birkehøj, der atter solgte den til Fr. Mogensen fra Halling 1912. Albert Ødum købte Gaard i Halling, hvor han døde 1927. Fr. Mogensen sælger Gaarden 1918 til Niels Møller, som ejede Sølund, for 154.000 Kr. Han er født i Asferg og gift med Marie Møller fra Vestrup. Børn: Martha, Chresten, Lis og Jens. Et Arbejderhus Mtkr. Nr. 5, Stuehuset til Lars Christensens Gaard, hører til Gaarden. Udhusede brændte ved Lynnedslag 1911, de blev straks opbyggede paa deres gamle Plads og afgiver nu moderne og praktisk indrettede Bygninger. Stuehuset opførtes omkring ved 1900 af Albert Ødum. Hans Børn er Johannes, Alfred, Ane og Maja.

Mtkr. Nr. 3 - Ravnholt.

Ejer: Chr. Kudal.

1688 laa denne Gaard under Nr. 2, men maa ret hurtig være bleven udskilt fra denne og bygget paa en Plads lidt nordligere, hvor et gammelt Hus endnu viser, hvor den har ligget.

Hans Henriksen Leusch ejer Gaarden omkring ved 1725 og dør 1743, 32 Aar gammel. Hans Broder Carsten Henriksen Leusch er dengang Gartner paa Thustrup. 1754 staar han opført som Fæster af en Gaard i Gunnestrup, død 1758, 50 Aar gammel. Hans Enke Ane Elisabeth Bøjer overdrager mod Ophold i Gaarden til sin Død, der indtraadte 1792 86 Aar gammel, Gaarden til sin Søstersøn Niels Pedersen Levinson af Faarup Sogn, f. 1733, bliver gift med Birgitte Kirstine Ring og uden Forlovelse og Lyeming bliver viet i Hjemmet. Han køber Gaarden 1786 for 1002 Rd.. Han er muligvis Søn af den Peder Levinson, Fløjstrup, der er gift med Margrethe Henriksdatter Leusch. Niels P. Levinsons Datter Charlotte Louise bliver gift med Johan Mortensen, se 9 H, 1786. Han bliver anden Gang gift med Ane Nielsdatter Bygballe fra Kalstrup, Møjby Sogn, født 1755, død 1830. Efter Niels P. Levinsons Død 1795 overdrager hun til Sønnen Niels Levinson, Gaarden 1808 imod at bygge hende et Hus i Haven og give hende Ophold, hun dør i Randers hos en Datter Helene Marie Frost. En anden Datter, Anna, gift med Anders S. Møller, se 11 H.

Niels Levinson f. 1779, blev gift 1810 med Ane Pedersdatter fra Staatum, død 1826. Børn: Niels, 1811, bliver Gaardmand i Mygind 1840. Knud, f. 1813, gift i Fløjstrup 1851. Niels Levinson blev anden Gang gift med Barbara Rasmusdatter fra Halling. Efter hans Død 1846 overtager den ældste Søn Carsten Gaarden 1855 for 8160 Rd. og giver hende Ophold i Gaarden. Niels

Levinsens Børn: Carsten. Anna Mette, gift med Gartner Sørensen, Randers. Inger, død 1833. Birgitte Kirstine, gift med Lærer Barlag, Randers. Rasmus Peder Levinsen, Gaardejer. Helene Sofie, gift med Rasmus Nielsen, Fløjstrup, se 12. Anton, død paa Gaarden, ugift. Anton Levin, Niels Lund, Inger Marie, Frands, død, sindssvag, hos Moderen. Carsten Levinsen var gift med Birgitte Jensen fra Essenbak Ladegaard.

Han led Udbygningerne nedbryde, solgte Toft og Stuehus til Høj, se 1 G. og byggede Gaarden op paa Marken 1867, han var nogle Aar Sognefoged, han døde 1888. Børn: Kirstine, født 58, gift med P. Pedersen Lang. Elisabeth, f. 60, gift med Pauli Harder, Aarhus. Jensine, 63, gift med Sagfører Barlag, Randers. Niels, født 1857, gift med Margrethe Pedersen fra Taarup, overtog Gaarden 1884. Han var godt begavet og betroedes allerede som ung mange offentlige Hverv. Sogneraadsformand, Skatteraadsmedlem, Formand for den store Hesteavlforening, men maatte ret tidlig sælge Gaarden paa Grund af Svækkelse og for stor Gæld. Børn: Carsten, Kontorist, Marie, Tandlæge, Anders, Jurist. N. Levinsen omkom ved et Vaadeskud en Dag han var paa Jagt. Søren Overgaard fra Staurtrup ved Aarhus købte Gaarden 1910, som solgte den til la Cour 1913 og er 1916 solgt til Kreditforeningsrepræsentant Knud Just og Gdr. Martinus Andersen, Stampen, der samme Aar - efter at have bygget Kostald og faaet Vand ledet til Gaarden til Kreaturerne - til Deikmann, der havde den en Del Aar men solgte den 1922 til Chr. Kudahl fra Fly ved Skive, gift med Astrid Hansen fra Robdrup. Børn: Maja, Christian, Ane Marie og Kirsten (Twillinger).

Gaarden var meget forømt under de vekslende Ejere, men han fik den hurtigt dreven op og oparbejdede en 1ste Klasses Besætning. Han byggede Hestestalden 1928 og anlagde en smuk Have. Gaarden ligger smukt omgivet af en lille Skov, som staar i Forbindelse med Haven. En Fjordeng, som var købt til Gaarden fra Drastrup Enge 61 a, er solgt 1914. En væsentlig Mangel ved denne Gaard var, at der manglede Vand til Husholdningen og maatte hentes i Tønder, snart her, snart der, hvor man villig til at afse det. Nu er dette ordnet, saa der er tilstrækkeligt. En Vindmølle var bygget nede ved Byvejen paa det højeste Punkt af Pindsminde og Ravnholt i Forening. Nedlagt.

Mtkr. Nr. 4.

Nedbrudt og underlagt Pindsminde.

Gaarden beboes 1759 af Chr. Andersen Møller, gift med Ella Kathrine Rasmussen, derefter deres Søn Anders Chr. Møller, han køber 1795 en større Parcel fra Thustrup, 12 Td. Hartkorn, den midterste Del, for 3263 Rd., det har maaske knæbet med Udbetalingen, thi samme Parcel sælges kort efter til en anden. Han har 1800 solgt Bedelødden til Kjeld Andersen Hvid, se 4 G., se Kortet Nr. 8. 1813 sælger han en større Parcel i den nordlige Side af Marken stødende til den gamle Landevej, til Niels Nielsen, Bager, Lind, se Kortet 9 G.. Trods disse Salg kan han ikke klare sig, og Gaarden bliver solgt ved Auktion og købes af Høj og inddrages under Pindsminde. Gaarden bliver nedbrudt, og et Arbejdshus findes nu paa Pladsen.

Mtkr. Nr. 5.

Denne Gaard er ogsaa nedbrudt, kun det gamle Stuehus staar og ejes af Niels Møller, se 2.

En mindre Gaard paa 2½ Td. Hartkorn, ejes af Kjeld Andersen Hvid, som sælger den til Chr. Larsen, f. 1766, død 1817, gift med Maren Hansdatter, født 1763, død 1841. Formodentlig er det hans Søn Lars, gift med Maren Petersdatter. Han sælger Jorderne til A. Pind, Thustrup, og disse henlægges under Pindsminde, Udhusene nedbrudte, og det gamle Stuehus overgaar til hans Datter Caroline, der bliver gift med Rudolph Lange, Kusk paa Thustrup. Han kommer til Pindsminde som Forkarl, hvilken Plads han beholdt i over 30 Aar. I Huset,

som nu ejedes af Høj, boede han til sin Død. Enken flyttede da ned til Vejen i et mindre Hus, som de havde ejet i flere Aar, Nr. 12. Der var mange Børn. Karoline, Søren, Theodor, Martinus og Marius udvandrede til Amerika, den sidste kom tilbage og blev gift med Elisabeth Sejersen, se 2 L., den yngste Kristine blev gift med Martinus Sejersen, se 2 L.

Mtkr. Nr. 6. Nedbrudt.

Om dette Hus, som formodentlig laa paa Gadejord øst for Gaden op til Pindsmindes Toft, har været bygget, da Mads Hansen, se 2, efter at have solgt Gaarden og frataget 6 Td. Land fra dennes Toft, som han underlægger Huset, da han flytter derhen, eller han muligvis har bygget det, vides ikke. Hans Datter Stine, som blev gift med Organist Niels Chr. Ring, arver Ejendommen og flytter mulig derop, da N. C. Ring dør 1819, om hun har boet der til den Tid, da Søren Ødum køber det tilbage 1856 og lægger dets Jord tilbage til Gaarden, Nr. 2, vides ikke. Huset ejedes fra den Tid af Ane Kirstine Ødum, men ved Magaskifte 1888 faar Høj Huset, og hun faar Mtkr. Nr. 5. Huset er nu nedbrudt.

Mtkr. Nr. 7. Ejer: Peder Rasmussen.

Denne Gaard blev bygget 1805 af Chr. Pedersen, født 1759, død 1832, paa den yderste Ende af Indmarken til Nr. 2, idet at dennes Ejer køber Jorden samt en Del af den yderste Hede. Den blev bygget paa det højeste Punkt Dejrhøj, men betegnes mest med Navnet "Bakken". Efter hans Død, Jens Christensen 1834, og efter ham Chr. Jensen 1858, gift med Ane Therkelsen fra Væth. To Døtre Marie og Ane. Førstnævnte gift med Forvalter Vestergaard fra Clausholm. Han forlod hende og rejste til Amerika, hun rejste efter ham, men fandt ham ikke, kom tilbage, blev gift med Marius Jensen, se 12 H. Ane, gift med Gdr. Niels Munk, Ammelhede. Efter Chr. Jensens Død 1888 bliver Gaarden solgt til Peder Rasmussen fra Søby, som efter sin første Kones Død bliver gift med Marie Koch fra Kristrup. Børn: Agnes, Margrethe, Olga. Margrethe bliver gift 1934 og forpægtet Gaarden. Peder Rasmussen køber et Hus i Aarslev.

Mtkr. Nr. 8. Ejer: Jens Skjødt.

Denne Gaard er samlet af forskellige Parceller. Af Gaardene Nr. 1-2 havde Ejstrup-Stampenvejen bortskaaret 2 mindre Parceller, ialt 6 Td. Land, som Kjeld Andersen Hvid køber, og da han sælger Nr. 5 - det er sikkert ham, som har bygget Husene paa Lodderne - tillægges den af ham fra Nr. 4 købte Hedelod. Derefter ejes den af Herman Tønesen, hvis Søn Tønes Hermansen overtager Ejendommen 1855 og bliver gift med Marie Lauersen. Efter hans Død gifter hun sig med P. Kjeldsen fra Birkehuset i Aarslev 1864. En Del af den yderste Hedelod fra Nr. 2 i Hørning bliver ogsaa købt til Ejendommen og Gaarden har endnu den samme Størrelse. Den sælges til Jens Lauersen Jensen 1904, Jens Clemmensen 1911, Signe Clemmensen 1915, Carl Nymann, Ejstrupgaarden 1916, Benedikte Rasmussen samme Aar og Halger Brahe 1917, som 1923 sælger til Jens Skødt.

Mtkr. Nr. 9. Ejer: Niels Tolstrup.

Niels Nielsen Bager køber 1813 2 Skp. og 2 Fdk. Hartkorn af Anders Chr. Møller, se 4 G., og det er mest sandsynligt, at han bygger Gaarden og tillægger en Hedeparcel, som han ejer, se Kortet 24. Efter ham ejes den af en Mand Søren Jensen, som kun bor der en kort Tid. Gaarden bliver vist stillet

til Auktion og købes 1838 af Møllebygger Andreas Malta. Han mageskifter 1852 med Helge Bech, Hørning, se 19 H., der ejer den til 1890, da han ved sin Bortrejse sælger den til Mads Pedersen fra Søby, som sælger den til nuværende Ejer, Sognefoged Niels Tholstrup, gift med
En Søn Martin. Niels Tholstrup har ombygget hele Gaarden.

Mtkr. Nr. 12.

Ejer: Chr. Simonsen.

Dette Arbejderhus ejedes af Madam Blegvad 1827. Det beboedes derefter i flere Aar af Jens Vestergaard og hans Hustru Anne Katrine, som var Kagekone og tappede Folk eller aareladede dem, et paa den Tid ikke saa sjældent Eksperiment, naar de mente at de havde for meget usundt Blod. Disse 2 var Bedsteforældre til nuværende Biskop Vestergaard, Ribe. 1856 ejede Niels Lauersens Huset men boede vistnok allerede dengang i det øverste Arbejderhus til Pindsminde, hvor han var Rgter i over 30 Aar. Denne lange Tjenestetid førte til, at han tillod sig et Frisprog overfor Høj, som tit udartede til voldsomme Skændier, under hvilke man kunde komme i stærk Tvivl om, hvem der var Ejer af Pindsminde, og hvem der var den raadende, men han var en pligttro Mand, som Høj nødig vilde undvære. Han var gift med Sine Mikkelssdatter. En Datter, Marie blev gift og rejste til Amerika, men efter at Manden var druknet, kom hun tilbage med to Sønner, Carl og Henry. Hun blev senere gift med Enkemand Rasmus Rasmussen, Hald Ss. Rudolph Lange købte Huset 1872, og det ejes nu af Chr. Simonsen.

Mtkr. Nr. 10. Et Arbejderhus, købt af Pind, nedbrudt.

Mtkr. Nr. 11. Fattighus fra 1827, solgt til Albert Ødum 1909, se 2, nedbrudt og Jorden tillagt Haven.

Mtkr. Nr. 13. Arbejderhus, som Høj købte 1872 og lod nedbryde.

Mtkr. Nr. 14. Arbejderhus. Ejedes 1856 af P. Nielsen, købt af Ødum 1872 og nedbrudt.

Paa Mtkr. Nr. 3s gamle Gaardsplads findes 3 Huse, hvoraf Pindsminde ejer de 2 og Ravnholt det 3die. I det ene af Pindsmindes Huse flytter S. Høj ind 1934.

L U N D B Y .

Byens Navn er opstaaet af en smal Skovstrækning, som stod paa Skranten langs den sydlige Bred af Hald Ss. Den kaldtes "Høje Lunthe". I Henhold til et Kirkestævne i Hørning 1477 laa dengang høje Lunthe paa Krogsager Mark og hørte til Krogsager. Byen er jo opstaaet senere. Cirka 100 Aar senere er der Bebyggelse, i det der af Beskrivelser af Historikeren Estrup, Skaføgaard af Sønderhald Herreders Tingsteder peges paa, at Krogsager og Lund drives i Fællesskab. Det er ihvertfald ingen gammel By. Det modsatte vilde have været Tilfældet, hvis en gammel Præsteindberetning fra 1622 havde Ret, som siger, at Lund har været Købstad, da Vandet stod saa højt, at det fra Hald Ss havde Forbindelse med Havet. Denne Beretning maa Præsten selv indestaa for. Indtil 1873 laa den nu udtørrede Hald Ss med et Vandfladeindhold paa 66 Td. Land, den ejedes af Gaardene i Lund i Fællesskab, og den var ret fiskerig, Aal og Gedder var de mest værdifulde.

En yngre Mand, Lorange, som opholdt sig paa Tammestrup, som dennes Ejers Svigersøn, fik Ideen til Udtærringen og lavede en Overenskomst med Ejerne, saaledes at de skulde have 60 Favne af det udtærrede Areal ud for deres Ejendom uden nogen Udgift. Mærkværdigt at denne Ordning kunde finde Sted, da den for de 4 Ejeres Vedkommende Vindingen kun vilde komme til at bestaa af værdiløs Sandbund. Skuffelsen viste sig ogsaa ret hurtigt. Frederik Rasmussen, se 5, fik arrangeret en lille Proces, som hurtigt fik Ende, idet Kontrakten var formet saa sikkert, at der var intet at rokke ved. Det eneste Udbytte blev en skarp Henstilling om, at deres Kreaturer ikke maatte betrede hverken den inderste eller yderste Kanal, da den eventuelle Skade straks vilde blive rettet paa deres Regning. Det er en Barndomserindring, som aldrig glemmes, hvordan jeg saa, da det sidste Vand blev suget ind til Dampumpen, at 2 Mand maatte staa ved Tremmerne og skovle Fiskens bort, da de ellers vilde have stoppet Ristene.

Det var nu ikke alene Lodsejerne, som blev skuffet, det samme blev Tilfældet for en lang Række Ejere. Den Foranstaltning, der var truffen, for at møde Overfladevandet ved at bortlede det gennem den øverste Kanal, fik slet ingen Betydning, dels var Kanten nedtraadt, dels var Kanalen fyldt med Is, saa alt Vandet gik i Søen, og hvert Foraar var den fyldt igen, og et bekosteligt Arbejde med Udpumpning maatte gentages. Udbyttet af Afgrøderne var godt nok, der avledes en Masse Hø, men Priserne ved Auktionerne var ikke store, da det var meget besværligt at faa det derfra, idet det sitsammen skulde samles ved den nordre Side og ved at bære de store sammensnørede Knipper paa Hovedet var det vanskeligt at undgaa de store Revner, som Dyndet ved Sammentærringen havde dannet, og var man først dumpet i en saadan, maatte man pænt vente til den næste Person var for udgaaende for atter at faa Knippet paa Hovedet. Nu er Forholdene bedre, Bunden er nogenlunde fast, og den aarlige Udpumpning finder Sted ved elektrisk Kraft, er baade hurtigere og billigere. Indtil for faa Aar siden har den sidste Rædt af "Høje Lunthe" ^{side 86} staaet og blev kaldet "Kalvebuskene".

1688 fandtes der kun 3 Gaarde: Niels Pedersen, Hartkorn 9 Td. 7 Skp.
 Hans Nielsen, Hartkorn 8 Td. 6 Skp. 2 Fd.
 Pedersen " 8 " 6 " 2 "
 Erik Mikkelsen " 1 " 7 " 1 "
 Skov til Brug for Nr. 1: 6 "

Byen har altid hørt til Gl. Estrup, og dens Hoverivej findes endnu paa Kortet over Krogsager Mark og sydlige Side af Ammelhede syd om Virring Bakker og videre gennem Fausing. Før Udskiftningen gik Lund-Hørningvej op og stødte paa den gamle Landevej ved Bagebjerg. Lundgaardene er efterhaanden købt fra Gl. Estrup, ikke som Hørning ved Udskiftningen. Til hver Gaard i Byen er henlagt en hel Del smaa Terveskifter. Vestermosen ved Stampen med 3 til hver Gaard, og inden for disse er bleven lagt en Fælleseng "Tyreengen". Det er muligvis for at faa det opstemmede Vand fra Mosen fjernet, at alle Lund og Krogsager Mænd sender et Andragende 1820 ind til Amtet om at faa Aaleretten ved Stampen nedlagt, hvilket Amtet efter en Aastedsbesigtelse tiltraadte. Dernæst den saakaldte Sømose eller Østermose, hvor der ved Fællesskabets Opør mellem Lund og Krogsager er gravet en Bæk gennem Mosen fra syd til nord og den østlige Del tilfalder Krogsager. Der har de ogsaa 3 Skifter. Sidstnævtes Bymænd har sikkert ikke haft ordentlige Papirer paa deres Del. Fr. Rasmussen, se 5, nægter dem Adgang til Mosen, hjenkører det Hø, de har bjerget. De opgav Rettighederne og det ret store Areal gik over til Mtkr. Nr. 5. Om det kunde hjælpe paa Vandstanden i denne Mose, at Aaleretten blev fjernet, kunde synes tvivlsomt, men det maa jo være af den Grund, at Krogsager Mænd har underskrevet. Til hver Gaard er henlagt en Eng ved Randers Fjord.

Mtkr. Nr. 1.

Ejer: Jens Jensen.

Den første Bruger af denne Gaard, som findes, hed Jens Pedersen, født 1692, død 1755, derefter Peder Jensen, født 1721, død 1796. Derefter Chr. Nielsen, gift med Ane Kirstine Andersdatter, deres Datter Mariane bliver gift med Enkemand P. Thrige 1809, se 3 H.. Efter Chr. Nielsens Død gifter Enken Ane Kirstine sig med Rasmus Kragballe 1806, han er født 1759, dør 1839. Derefter ejes den af Chr. Nielsen Holger fra Faarup, født 1790, død 1837. Han er gift med Marie Jensdatter og efter hans Død gifter hun sig med Niels Christensen fra Faarup, han er da 40 Aar gammel. Marie Jensdatter dør, og han bliver gift med Marie Sørensdatter. Der var 2 Sønner og en Datter, som bliver gift med Chr. Ladefoged fra Gjesing. 1856 bliver Gaarden solgt til Jens Knudsen fra Ginnerup, gift med Mariane Nielsdatter fra Ginnerup. Deres Børn var: Kirstine, gift med Anders Velling fra Grundfør. Kirsten, gift med Andreas Christensen Staamu. Peter, gift med Marie Sørensen fra V. Alling 1887. Han overtager samtidig Gaarden. Jens Knudsen havde ombygget hele Gaarden - Udhusene af hugne Kampesten. 1902 nedbrændte Gaarden, Ilden opstod ved en tændt Lygte i Svinestalden. Gaarden blev atter opbygget og kom nu til at ligge mere frit end før, Nabogaarden brændte samtidig og bliver flyttet til en anden Plads, derved faar Peter Knudsen Lejlighed til at købe dennes inderste Mark, første Klases Jord, som ligger lige ved hans Gaard. Ved Udtørringen af Hald Sø var denne Gaard den eneste, der havde nogen Fordel, idet alt det indvundne Areal bestod af Dynd. Efter nogle Aars Forløb deler han Gaarden saaledes, at Datteren Mariane, gift med Jens Jensen fra Lihne Mark, faar den nybyggede Gaard og Halvdelen af Marken nærmest Gaarden. En Søn, Søren, gift med en Søster til ovennævnte Jens Jensen, faar den yderste Del. Han køber Boelstødet Nr. 7 ved Siden af Stampen, der laa for Enden af den vestlige Ende af Marken, disse Bygninger bliver udvidede og en Eng, Tyreegen, Fælleseng fra Byen, som er købt af P. Knudsen, bliver henlagt dertil, og dertil sammenkøbt nogle af de smaa Mosekifter, som ligger lige op til Bygningerne. En Sandlod fra Nr. 2 bliver ogsaa henlagt til den nye Gaard i Byen. Peter Knudsen købte en lille Ejendom i Assentoft, som han solgte efter faa Aars Forløb og bor nu i Hospitalet i Randers. Hans Kone døde tidlig. Sønnen Søren havde forskellige Gaarde, men er nu rejst til Kanada. De andre 3 Børn, Karen, Sofie og Jens, er alle gifte. Jens Jensens Børn er: Marius, Ejnar, Aage og Ingrid.

Mtkr. Nr. 2.

Ejer: Lauers Lauersen.

Jens Sørensen, gift med Karen Pedersdatter, er Bruger af Gaarden 1770. En Datter, Ane Kirstine, bliver gift 30 Aar gammel med Jocum Jocumsen, Lihne, 49 Aar gammel. En anden Datter Maren, bliver gift 27 Aar gammel med Ungkarl Sejer Sørensen fra Fagrup, født 1792, død 1834. Han overtager Gaarden 1825. Deres Børn var Søren Sejersen, født 1826, død 1887, gift med Maren Sørensen fra Volk Mølle. Peder gift i Assentoft. Karen Marie gift i Staamu Gaard. Maren, gift med Søren Andersen, Assentoft Mark ved Hald Sø, se 4 L.

Efter Sejer Sørensens Død gifter Enken sig med Niels Nielsen fra Laurbjerg. Søren Sejersen overtager Gaarden 1862. Deres Børn: Søren, opfadt i Volk Mølle, lærte Handelen, blev senere Bager i Volk Mølle, bor nu i Randers. Marie, gift med Chr. Møller fra Vissing, ejer en mindre Ejendom i Assentoft. Elisabeth, gift med Marius Lange, se 4 G., købte Gaard i Aarslev, efter hans Død Hus i Assentoft, nu Randers. Martinus Sejersen, f. 63, overtog efter Forældrenes Død Gaarden 1900, gift med Kirstine Lange, se 5 G., Gaarden nedbrændte sammen med Nabogaarden 1902. Han købte en Parcel ved Harningvejen fra Nr. 4, som han byggede en ny Gaard paa, den stod i Forbindelse med hans store Mark og denne er nu samlet fra Byen til Landevejen, solgte den ved den gamle Gaard liggende Mark, se 2, og det gamle simple Stuehus, som reddedes fra Brænden, samt Gaardsplads og Have til Reaby, som en Tid ejede det og sammen

med Gaardens Bøgebjerglod drev et lille Landbrug, han solgte det nogle Aar efter, Bøgebjergloden til Nr. 2 og det øvrige til Hans Pedersen, se 3, der lod Stuehuset nedbryde og lagde Haven sammen med sin Mark. Martinus var en kort Tid Sognefoged, solgte Gaarden til Lauers Lauersen, forhen Fløjstrup, se denne Nr. 3, 1916, rejste derefter hen til Mørke, hvor han bestyrede Afholdshotellet i 13 Aar, rejste derefter til Laurbjerg. Børn: Margrethe, død 12 Aar gammel, Ingrid, gift med en Lærer. Karen, - Asta, gift med en Jernbaneassistent. Gudrun, gift med Musikeren Elgaard, Rodskov. Rudolph, Bager. Lauers Lauersen blev gift med Frk. Hesselund, Lærerinde i Hørring, han købte 1918 den Hedelod, som laa nærmest Lundvejen, og stødte til hans Gaard, af Tømmer Kruse, se 9 b H. Ejere: Foruden Niels Rasmussen, Raaby, som ejede den gamle Gaardsplads m. m., men solgte 1914. Søren R. Thaastr, derefter Jens Peter Severin Jensen, der solgte til Hans Pedersen 1917. Lauer Lauersen: 1 Datter, Anna født 1930 og Hans født 1932.

Mtkr. Nr. 3.

Ejer: Niels Jensen.

Det er den Gaard i Sognet, hvor Slægten kan spores længst - i cirka 300 Aar, og som i lige Linie fra Far til Søn med Navnene Niels og Hans, indtil en Søn, hvis Morfar hed Peder, skulde opkaldes, nemlig Peder Oustrup, Møeskjær. Peder Hansen burde jo have været Niels. Derved blev Traditionen brudt og kunde vanskeligt optages igen, ogsaa fordi der kun fandtes Døtre, hvorefter en blev gift med Niels Jensen, om de kan bevare det nye Slægtsnavn saalænge, er vel tvivlsomt. Endnu en Ejendommelighed fæster sig ved denne Gaard, det er nemlig ogsaa den eneste i Sognet, hvor der ikke findes Enker eller Enkemænd, som gifter sig igen. Den første kendte Bruger var Hans Nielsen, 1660, derefter Niels Hansen, 1692, og derefter Hans Nielsen, død 1796. En Datter, Helle Hansdatter, blev 1764 gift med Ludvig Vestergaard, Aarslev. Niels Hansen 1772, gift med Karen Jensdatter, Datter af Jens Jensen, Lund. Hans Nielsen, gift med Karen Nielsdatter Oustrup fra Møeskjær. Peder Hansen, født 1823, død 1890, deltog i Krigen 48-49-50, blev gift med Hedevig Pedersdatter fra Aarslev, født 1823. Hun var en meget dygtig Kone, arbejdsom og praktisk og fulgte med i alt, hvad der rørte sig udsat, var i den Retning langt forud for Datidens Koner, livlig og munter, en Modsatning til P. Hansen, der var stille og rolig i hele sin Færd, aldrig i Ufred med nogen, selv Tyendet holdt han ikke af at sige noget til, hvis der var Mangler, men det behøvedes heller ikke, kun nogle faa Ord af Hedevig var nok, hun var agtet og respekteret af dem, saavel som af alle andre. Deres eneste Søn Hans Pedersen, født 1855, gift med Mathilde Andersen f. 1862, se 4 L., overtager Gaarden 1884. Børn: Rasmus, død som ung. Hedevig, gift i Møsing ved Silkeborg. Marie, gift med Niels Jensen fra Understed ved Frederikshavn, han overtog Gaarden 1922. Børn: Ellen, Johannes, Alfred og Erik.

1874 sælger P. Hansen en lille Sandjordsparcel og senere Resten af Sandmarken, se 3 b. P. Hansen havde 1868 flyttet Gaarden til sin nuværende Plads, før laa den nord for Vejen. Det gamle Boelsted Nr. 6, laa i Hjørnet mellem Vejene, blev nedbrudt 1874 og opført ved Stampen, hvorefter Jorden købes af P. Hansen. Et gammelt Hus, Nr. 7, som laa vest for Nr. 6, muligvis benyttet af Hyrden, er forlængst nedbrudt, denne Jord er ogsaa lagt under Gaarden. Hans Pedersen køber det Stykke Jord, som laa mellem hans Gaard og Hørringvejen fra Nr. 4, 1900. 1917 købes den gamle Gaardsplads og Have fra den nedbrændte Nr. 2. Der er solgt et Mosestykke i Vestermosen til Ravnholt.

Mtkr. Nr. 3 b.

Ejer: Sølund.

1874 køber Jens Jensen den lille Sandjordsparcel, som laa mellem Søen og Vejen, og bygger derpaa, derefter forsvinder hans Navn næsten, ikke fordi han dør, men Konen, Madam Jensen, en spydsk Dame, overtager Kommandoen, faar en Mandsperson, som er gammel Sømand ved Navn Sørensen, i Huset, til at bo hos dem, han overtager Egtemandens Pligter, vistnok ogsaa hans Rettigheder. Jens Jensen kan ikke være i Huset, men flytter til Langskov til en Søster og kommer aldrig hjem. Sørensen var ikke mere tiltalende end Madammen, deres største Lyst var at ligge i Klammeri med Folk. De var missionsvenlige, og traskede til Kirke hver Søndag med Sønnen Christian bag efter. Han havde arvet Navnet Jensen efter Faderen, hvad han efter det ydre at dømme ikke var berettiget til. Derimod arvede han Huset efter Moderen og muligvis Penge efter Sørensen. Der kunde til Nød holdes en Ko paa den lille Ejendom, men Christian køber ret hurtig P. Hansens Sandlod af Hans Pedersen og senere et Stykke Jord fra Mtkr. Nr. 5, bygger Gaarden op med 4 smaa Længer, bliver 1896 gift med en Pige fra Uggeluse. 1917 sælger han Gaarden til Jacob Vestergaard Sølund, som den underlægges. Chr. Jensen flytter ud til Røndeegnen, hvor han hanger sig kort efter.

Mtkr. Nr. 4.

Ejer: N. Pagter.

Den første kendte Besidder af denne Gaard er Therkild Christensen 1660, den næste Therkild Nielsen 1692. Hans Søn Jens Therkildsen overtager Gaarden og bliver gift med Ane Nielsdatter, muligvis en Datter af Niels Hansen, se 3. Efter Jens Therkildsens Død, gifter Enken sig med Chr. Therkildsen fra Drammelstrup. Det er mest sandsynligt, at alle Børnene var fra late Egteskab. Anna f. 1754. Christian f. 1756, Kirsten f. 1761, hun bliver gift med Anders Bang Moeskjær, se 2 M. 1787. Rasmus f. 1763 og Anders f. 1765. Efter Chr. Therkildsens Død overtager Rasmus Gaarden, han bliver gift med Ane Andersdatter 1793. Der er en Datter, Ellen Kathrine, født 1798. Rasmus dør 1805 og Broderen, Anders Therkildsen overtager Gaarden og gifter sig samme Aar med Ane Andersdatter, Krogsager, Datter af Anders Andersen, se 1 K. Hun der i Barselseng efter at have født en Datter, hun beskrives i Kirkebogen som "hans særdeles værdige Kone". Anders Therkildsen gifter sig anden Gang med Sara Rasmusdatter, Datter af Rasmus Knudsen, Assentoft. Datteren i første Egteskab, Ane Elisabeth bliver gift med Rasmus Mortensen, Stampen. Børnene i andet Egteskab var: Rasmus, født 1810, Ane Lisbeth, Therkild, Kirsten, født 1816, gift med Mogens Nielsen fra Gunnerup, købte Gaard paa Drastrup Mark. Therkild blev gift i Mørke. Søren gift med Maren Sejersen, se 2 L., købte en Ejendom nord for Hald Sø, han havde lært Tømrerprofessionen. Jens ugift. Thomas gift med Else Marie Madsdatter, Datter af Mads Madsen, Assentoft, arvede Gaard samme Sted. Rasmus Knudsen Andersen blev 1859 gift med Ane Marie Madsdatter, Søster til forannævnte, født 1835, hendes Moder var Maren Jensdatter, se 8 H.. Deres Børn var Anders Therkildsen, født 1860, død 1880. Mathilde gift med Hans Pedersen 1883, se 3 L., Madssine, gift med Martinus Knudsen, Assentoft 1882, Minne, gift med Mads Madsen, Moesgaard ved Ø. Alling. Mads, gift med Ane Lauersen, V. Alling 1897. Søren, gift med Ester Pagter, Assentoft, fik Gaard i Fausing. Niels Pagter, født 1875, overtog Gaarden 1897 og blev gift med Mariana Federssen fra Drastrup 1908. Deres Børn er: Horluf, studerer Jura, og Karen. Gaarden har sin oprindelige Størrelse med Undtagelse af 2 Parceller, se 2 og 3. Den gamle Gaardsplads til Nr. 5 er købt og lagt under Gaarden, han har købt et Jordareal ved Ammelhede paa c. 8 Td. Land, som benyttes udlagt med Græs til løsgæende Kreaturer. Ved Randers Fjords Regulering har Havnevesenet eksproprietet den til Gaarden hørende Fjordeng. Rasmus Knudsen byggede Stuehuset 1868, de gamle Sidebygninger bestaar endnu, praktisk indrettede forbunden med en ny Ladebygning og Kostald. Niels Pagters Navn er sikkert det, der er kendt længst uden for Sognets Grænser i hans Egenskab af Formand for Skyldraadet i Randers Amt. Større Poster indenfor Kredsen: Sogneradsformand, Møjeriformand og flere.

Mtkr. Nr. 5. LUNDSCGAARD.

Besidder 1700 er Chr. Jørgensen, derefter hans Søn Jørgen Christensen (Ledefoged), født 1705, død 1775. Hans Søn Anders Jørgensen, født 1735, gift med Inger Elisabeth Jensdatter, født 1749, derefter hans Søn Jørgen Andersen, født 1767, død 1824, gift med Ane Jensdatter, hans Søn Anders Jørgensen, født 1787, død 1848, gift med Ane Rasmusdatter, død 1832, derefter formodentlig hans Broder Rasmus Jørgensen, født 1787, død 1855, første Gang gift med Maren Rasmusdatter Pægter, født 1754, død 1809, man maa formode, at hun har været Enke, naar der ses paa den store Aldersforskel og det kan tyde paa, at han har haft Gaard et andet Sted. Anden Gang gift med Kroejer Brøndums Datter fra Aarslev, død 1867. Deres Børn var Ane, født 1835, gift med Jesper Pedersen, Aarslev. Kirsten gift med Gdr. Søren Andersen, Aarslev. Gaarden bliver solgt til Abrahamsen 1855, han var Tysker og var Mejeribestyrer paa Clausholm, hvor ogsaa hans Kone var Mejerske. Gaarden er ombygget og opført paa den anden Side af Vejen af Abrahamsen 1867. 1870 sælges den til Frederik Rasmussen, gift med Maren Christiansen, begge fra Aarhusegn, Aarslev. Han var en livlig Mand med et noget heftigt Temperament, men af dem, der isvrigt benævnes som en "Slaukarl". Hun var mere reserveret, og man var ikke helt modig over for hende. Fr. Rasmussen blev meget benyttet ved Kreatursygdomme, Fædsler, Forfangenhed, Trommesyge og hvor ellers der krævedes hurtig Hjælp, han var en dygtig Slagter, en vældig Kortspiller, gik ikke af Vejen for en Kaffeponch eller flere, han var under saadanne Forhold, især naar han havde mødt lovlig mange af de sidstnævnte, udsat for Uheld, baade af alvorlige og gnytlige Arter. Der var aldrig kedeligt, hvor han var tilstede i Selskab, især om Helgo Bech, se 19 H., eller Søren Bjerregaard, se 33 U., var nærværende. De øvrige Lund Mænd var heller ikke uden Gemyt, hver paa sin Maade, saa naar Stemningen kom lidt op, supplerede de hinanden udmærket, selv P. Hansen, se 3, som til daglig var uhyre tavs, blev paa saadan en Tid spillevende. Kun Jens Knudsen optraadte som Statist. Fr. Rasmussen havde 2 Døtre, Maren og Jensine. Sidstnævnte arvede Gaarden i Aaby ved Aarhus, hvor de sidst boede. Maren havde arvet Faderens Temperament, bevagede sig helst i Friluft, helst paa Hesteryg, Keglespil, isvrigt dot, en rask Dreng ellers beskæftiger sig med, dygtigt hjulpen af Nabodatteren Sine, som ingenlunde stod tilbage. Flere gamle Skikke holdt sig længere i Lund end i de andre Byer, og Sammenholdet mellem Beboerne var mere frentredende. En gammel Tradition holdt sig der længe, nemlig at Byens Ungdom samlede gik rundt late og 2den Nytaarsdag, 1 Dag hos hver og ønskede glædeligt Nytaar. De blev saa bevertede med Mad, Kaffe, Ebleskiver og Kaffeponcher, spillede Kort eller holdt Sjov efter eget Ønske. Sidste Aften baade gamle og unge. Skikken var saa gammel, at den faldt helt naturlig og selvfølgelig. Ungdommen i Hørning prøvede at indføre den 1873, men det faldt ynkeligt sammen. Det fandtes ogsaa helt naturligt, at den første Dilettantforestilling paa Landet fandt Sted i Lund, vistnok 1871 i Fr. Rasmussens Gennemkørselsstue. Der spillede "Kusine Lette", vistnok ganske fortrinligt, en af Deltagerne lever endnu, nemlig P. Nielsens Enke, Sine, se 5 H. Fr. Rasmussen mageskiftede Gaarden 1886 med Ernst Malling, Elstedgaard, hvorfra han senere flyttede til Aaby. Han døde pludselig under et Ophold i Grenaa. Datteren Maren blev Fotograf, men døde ogsaa pludselig. 1887 sælges Gaarden til Tykxen, hvis Fader havde været Sagfører i Hobro, han blev gift med Elisabeth Møller, Aarslev Mølle. 1912 nedbrændte Gaardens Ud-huse. Branden var paasat af en ung Karl, som tjente der, han havde intet godt Skudsmaal, og man tvivlede ikke om, hvem der havde paasat den. Han stod blandt de andre, da Forheret begyndte, og en af de tilstedeværende sagde saa til Tyksen: "Nu skal du ikke bekende lige med det samme, Kristian". Politiet vilde først prøve at overrumple Tykxen, idet han i en meget brøsig og udfordrende Tone spurgte: "Hvordan kunde De faa isinde at brænde deres Gaard af", hvortil Tykxen meget lakonisk svarede: "Ja hvem Fanden ved det?" Gaarden blev derefter solgt med de nedbrændte Bygninger til Chr. Bøje, Moeskjær, som opbyggede den. Chr. Bøje var født i Ørsted, gift med Boline Pedersen fra Taarup. Bøje var en virksom Mand, var paa Færde allevegne, hvor der var Ud-sigt til en Handel, drev ret stor Virksomhed under Krigen som Ejendoms-handler, tjente mange Penge, men efter Krigens Slutning gik det ham som de fleste

Ejendomshandlere, idet Obligationerne, naar de skulde realiseres, intet var værd, og de Ejendomme, de laa med bragte Tab. Han døde ret pludselig 1927, og det viste sig, at hans økonomiske Forhold ikke var gode og Enken forpagter Gaarden ud til en Søn, Peter. Deres Børn var: Aage, gift med Astrid Busk, se l H., har Statsejendom paa Tammestrup Mark. Peter, forpagter Gaarden, gift med fra Sjælland. Marie, gift med Forvalter Raamussen, Brusgaard, et Par Aar en Gaard ved Kolding, købte derefter Thomasminde ved Aarhus. Ingrid, Gerda, Jens og Johannes. 1911 solgte Tykseen en Parcel ved Tammestrup Skel til Chr. Jensen, se 3 b.

Mtkr. Nr. 6. Lille Stampen.

I Hjørnet mellem Byvejene og Hørningvejen laa en gammel Vinkelbygning, hvis Jorder laa helt ude ved Stampen. Det ejedes 1773 af Chr. Staanic, død 1861, hans Datter Mette, født 1811, blev 1837 gift med Lauers Pedersen, Oustrup, født 1806 i Moeskjær, han var Broder til Karen Pedersdatter, se 3. Han var en Pueling, der ingenting fik udrettet, lidt af en Original, han betragtede det som en Selvfølge, at Byens Mænd skulde besørge det Arbejde, som krævedes ved hans Jords Drift og tildels føde hans Kreaturer, kort sagt Lauers han spurgte aldrig om Forlov, for Eksempel skulde han grave Terv til eget Brug, gravede han et Hul, hvor det passede ham, selv paa Pladser, der var ret uberørte. Gjorde man ham Bebrejdelser, svarede han: Jeg skal jo have dem et Sted. Ligesaa naar hans 2 magre Køer skulde trækkes paa Gras ude ved Stampen, naaede han mange Gange ikke derud. Han lod dem gnaue paa de Klevemarker, han kom forbi og lod sig trække med langt i Vangen, syntes han, de havde faaet nok, trak han hjem igen. Naar Ejeren undertiden kom til og skaldte ham Huden fuld, svarede han: Ja de vilde jo gerne gaa og gnaue her. I flere Aar tjente han som Røgter paa en af Gaardene, hvis det kunde passe ham, traskede han hjem med et Par sammembundne Havreneg paa Ryggen saabent lyst over Gaarden. Han vilde kun anerkende en Sygdom hos Kveget, fejlede det noget, sagde han, de er "Hornomme", en Sygdom, som enkelte Gange optraadte paa Grund af manglende Fosforsyre. Han afstod Ejendommen til en Datter, Kirsten Marie, hun var vanfør, blev gift med Søren Lauersen Dengsø, fra Kragballestedet, Drastrupkær. Det var neppe udelukkende Karlighed, der drog ham til Lund, han betragtede kun Kirsten Marie som Luft. Var Lauers Oustrup Stoiker, var Søren absolut Optimist. Han tabte aldrig Ligevægt eller Humøret trods Fattigdom og andre Skavanker. Sin Stilling som Husmand betragtede han som et stort Tilbageskridt fra sin tidligere Plads som Materialkuak Nr. 2 paa Clausholm, hvilken Stilling han altid kom tilbage til, naar man talte med ham. Fattige var de, men ikke desto mindre flyttede han ud til Stampen og byggede et lille simpelt Vinkelsted paa Lodden. Den gamle Gaardsplads blev solgt til Nr. 3. Efter deres Død blev Ejendommen solgt til Chr. Møller fra Vissing, gift med Marie Sejersen, se 2. Han købte en Hedelod fra Hørning som laa lidt ovenfor, Mtkr. Nr. 4. 1901 sælges den til Jens Peter Nielsen, derefter til Niels P. Møller 1904, som solgte den til Smed Bille fra Assentoft 1907, derefter Rasmus Ejortshøj 1908, samme Aar til Jens Nielsen, dernæst Søren Jensen, se l L., der tillægges den 20 Td. Land fra Faderens Gaard. Efter en Brand bliver den opført med mere rummelige Bygninger og bliver solgt til Martinus Andersen, Stampen, som lagde det hele under Stampen og drev begge Ejendomme under et. Han maatte dog tilsidst sælge den igen, og den blev købt af Frands Jørgensen 1923. Den er nu atter nedbrændt med Undtagelse af Stuehuset, 1931, er endnu ikke opbygget.

Denne Gaard har ingen Hovedparcel, idet den udtørrede Hald Sø, som er beskrevet under Byen, udgør denne. 1877 fik Harder Tammestrup Skøde paa Ejendommen og byggede en Gaard ved Østenden af Søen, kaldet Sølund. Efter hans Død fik hans Svigersøn, Lorange, Skøde og sælger den 1888 til Marius Pedersen fra Taarup. Han gjorde et stort Arbejde for at faa det til at gaa, men maatte opgive det og meldte sig konkurs 1899, hvorefter den ved Tvangsauktion overgaaer til Sofus Holm, den overtages derefter af P. K. Sørensen og Jens Jensen 1900. Anders Jensen Nielsen 1902. Købmand S. Pedersen 1903, N. P. Sørensen samme Aar. Den bliver derefter købt af Jens Vestergaard, som havde den nogle Aar og sælger den til sin Broder Jacob Vestergaard, som køber en overfor liggende lille Ejendom 8 Td. Land god Jord, og dens Bygninger bliver nedbrudt, derefter køber han 25 Td. Land fra Tammestrup og derefter den ved Siden af Sølund beliggende Gaard, se 3 b. Nu er der mere Plan i Driften, idet der nu er fuldkommen saa meget Agerjord, som der er Eng. Der kan nu holdes en stor Besætning og selv udrytte Græs og Hø fra Søen. Da Jacob Vestergaard havde faaet alt dette samlet, var Krigen indtraadt, og Landejendommene steg enormt, og han sælger Ejendommen 1918 til Niels Møller, se 2 G., for 100.000 Kr. Han solgte den Aaret efter til sin Broder Ejner Møller, se 12 H., og Bøje Lund, se 5, for 143.000 Kr. E. Møller bestyrer den og fik flere Aar et stort Udbytte, men de faldende Ejendomspriser og Produktionspriser sammen med et ualmindeligt slæmt Aar med Vandstand (Græsset kom ikke frem for Juli) tvang dem til at sælge med stort Tab. 1925 solgtes den til Knud Thomsen, Søn af Lærer og Landstingsmand A. Thomsen, Aars. Hans Kone er fra Aalborgegen. Efter at Hedelselskabet havde udarbejdet et Prospekt over Regulering af den Hovedbæk, som fører Vandet bort fra Søen, Gunnerigsmosebækken, blev denne reguleret og fordybet betydeligt, og efter dette en af Thomsen gravet Graft gennem hele Søens Længde, kan en meget stor Del af det tilstrømmende Overfladevand løbe bort uden Pumpning.

KROGSAGER BY.

Krogsager var endnu 1530 en Gaard, 1530 navnes Oluf Jensen af Krogsager og under denne har hele Strækningen til Stampen hørt. 1688 er dog Udskiftningen begyndt idet følgende Gaarde findes:

Chresten Nielsen og Mogens Nielsen Hartkorn	15 Td.	4 Skp.	3 Fd.
Rasmus Andersen	7 Td.	4 Skp.	2 Fd. 2 Alb.
Mogens Eriksen	7 " 3 "	2 " 2 "	
Husmand Niels Pedersen	2 " 2 "	2 " 1 "	
Skov til Byen	1 " 1 "		

Syd for Byen laa i den Sænkning, som strækker sig fra Mosen til Hald Sø 2 Brønde en ved hver Side af Vejen, de var med Brøndvipper og forsynede Kreaturerne med Vand. De har sikkert forsynet hele Byen med Vand tidligere. I Henhold til Historikeren Estrups Beskrivelse af Sønderhald Thingsted har dette omkring ved Aar 1500 ligget paa Krogsager Mark 700 Alen øst for Byen paa et 123 Fod højt Punkt, kaldet Thingshøj. Byen havde en kort Tid sin egen Smedie med Bysmed og i samme Hus en lille Beboelse. Den blev nedlagt 1896.

Mtkr. Nr. 1.

Ejer: Chr. Cilleborg.

1688 besad Rasmus Andersen Gaarden. Efter ham Anders Andersen, født 1682, død 1744, gift med Maren Andersdatter, født 1688, død 1742. Derefter Chr. Andersen født 1707, død 1777, det er muligvis hans Broder, Anders Andersen født 1724 og som dør 1796 efter at have ligget i Sengen 53 Aar, der overtager Gaarden. Der er 2 Børn, Ane, se 4 Lund, og Jens Andersen. Han er

gift 2 Gange, hans første Kone kendes ikke, anden Gang med Maren Andersdatter. Han er da 36 Aar, han er Sognefoged. Deres Børn var Ane Kirstine Jensdatter, født 1819, gift med Niels Pedersen, Moeskjær, og Ane Elisabeth, født 1817, gift med Niels Mariager Linde, og Anders Jensen, født 1823, død 1882, gift 1ste Gang med Kirsten Marie fra Fausing, 2den Gang med Ane Jensen, Moeskjær, se 1 M, født 1840, død 1910. Deres Børn var: Jens, født 1867, gift med Line Jespersen, Aarslev, havde først Ejendom i Virring, siden Elisabeth, Aarslev, Kirstine født 1870, død 19 Aar gammel. Elisabeth, født 72, gift med Rasmus Frandsen, Skejbygaard ved Aarhus, se 3 Fl. Nielsine, død 14 Aar. Marie, død 20 Aar. Niels, død 21 Aar. Anna, død 17 Aar. Anders Jensen dør 1882, og Ane Jensen besidder Gaarden til 1901 og sælger den til la Cour fra Frisenborg. Ane Jensen lader opføre et Hus i Kristrup, hvor hun bor i nogle Aar, indtil W. Frandsen, som først havde Gaard der, flytter til Skejbygaard, hun dør hos dem 1910. la Cour sælger Gaarden til Rasmus Møller fra Karby 1905. Gaarden var indtil 1887 sammenbygget med Nr. 2, og Midterlængen var fælles, Ane Jensen lod dette Aar Gaarden bygge paa sin nuværende Plads, syd for Gaarden laa en mindre Ejendom kaldet Kurstedet, dette købte Anders Jensen og underlagde Gaarden. Stuehuset blev staaende nogle Aar og blev lejet ud. Ingen Gaarde i Sognet har været saa gennemkrydset af Veje som denne, se Kortet, men ved Mageskifte og Handeler er denne Uløse nu fjernet. Rasmus Møller sælger Gaarden til Chr. Cilleborg fra Ejstrup, se 2, gift med Kristine Jensen fra Kirkegaard. Da han køber Gaarden er han Ejer af Nabogaarden, Nr. 2, hvis sydlige Ende af Marken, alt det syd for Landevejen, samt et Hjørne af det nord for liggende, samt Kalkgraven, han underlægger Nr. 1. Han sælger de af Landevejen bortskaaarne smaa Stykker til Jens Kaldersvend, se 18 H. Der sælges en Mængde Kalk fra ovennævnte Grav og et andet lille Stykke Jord syd for Moeskjær Kirkevej til Anders Nielsen, Moeskjær Mark. Engen ved Randers Fjord sælges og en god Eng fra Moeskjær Nr. 4 købes og inddrages som Fløjejord. Da Retten til Terveskær i Lund Mose bortfalder, arves en Mose af Ane Jensen, som nu hører til Gaarden, fra 1, Moeskjær. Deres Børn er: Gudrun, gift med Daugeard Nielsen ved Hadsten. Martha og Knud.

Mtkr. Nr. 2.

Ejer: Peder Jensen.

1761 driver Anders Jørgensen denne Gaard og senere Mads Andersen, født 1790, død 1852, gift med Mette Marie Andersdatter, Søster til Jens Andersen, se 1. Hans Søn Christen Madsen, født 1822, død 1892, var gift med Kirsten Nielsdatter fra Robdrup. Børn: Mette Marie, gift med Søren Lauersen, se 6 H., fik Gaard i Vester Alling. Sine, gift med Lauers Lauen sen Tekkestrup. Mette, gift med Højskoleforstander Carl Nielsen, Aabybro, senere paa Sjælland. Ødum Lærer paa Sjælland. Marinus, gift med Gine Lauersen fra Tebbestrup, hvis Fødegaard han overtog. Efter Kirstens Død sælges Gaarden til Mads Andersen fra Lund, se 4, der bliver gift med Ane Lauersen, V. Alling 1897. Datterdatter af Chr. Madsen, han sælger Gaarden 1910 til Chr. Cilleborg, se 1., og hans Svigerfader Peder Jensen, Kirkegaard, køber Gaarden efter hans Kone Marens Død, og gifter sig atter med Rias Jensen fra Tørslev. P. Jensen byggede et nyt Stuehus og restaurerede de andre Bygninger. Han sælger Gaarden 1933 til Micael Nielsen, gift med Erna Bjerregaard, begge fra Karby, for 49.500 Kr. og flytter til Kristrup, hvor Ane købte en Villa.

Mtkr. Nr. 3.

Ejer: Ingvard Helles.

Søren Lauersen bebod denne Gaard 1790, gift med Ane Nielsdatter. En Søn, Lauers Sørensen bliver gift med Maren Rasmusdatter, se 16 H. Efter S. Lauersens Død gifter Enken sig med Ungkarl Frands Nielsen 1824, død 1859, se 4. Ane Nielsdatter dør 1830 og han gifter sig med Sofie Marie Hans-

datter, se l G, 1834. Deres Børn: Hans, fik Ejendommeni Munkdrup. En Datter, gift med Gæstgiver Overgaard, Randers. En Datter, Bothilde, gift med Rasmus Jensen, Voldum. En Datter, gift med Nicolaj Jensen, Aarslev og Anders Frandsen, født 1835, gift med Margrethe Andersen, Haalundkjær, hun dør 1875. Der var en Søn, Frands, han gifter sig anden Gang med sin Husholderske. 1892 udbråd der Ild i en Kornstak, som dog blev slukket, men 8 Dage senere opstod der Ild i et Udhus, hvor det var paasat af en Tjenestepige og baade den Gaard og Naboгаarden Nr. 4 nedbrændte til Grunden. Gaardspladsen blev solgt til Naboen, Anker Pedersen, se 4, og Gaarden blev opbygget ude paa Marken. Anders Frandsens økonomiske Forhold var bleven saa daarlige, at Pant-haverne led Gaarden ligge. Den blev bygget meget daarligt, idet en bestemt Sum, 10.000 Kr. ikke maatte overskrides. Niels Helles fra Halling, gift med Kirsten Marie fra Regstrup, købte Gaarden 1893 og beholdt den til deres Død omkring ved 1930. Gaarden beholdt hele Tiden sit Jordomraade og 1928 blev der købt en Jordparcel paa 9 Td. Land stødende til hans Nordmark, fra Ammelhede. Thinghøj, Sønderhald Herreds første Thingeted, findes paa denne Gaards Mark. Gaarden overtages 1930 af deres eneste Søn, Ingward, gift med Anna Nielsen fra Albæk, 1932.

Mtkr. Nr. 4.

Ejer: E. Thomsen.

Lars Thomsen, født 1742 død 1818, havde en Del Døtre, hvoraf en bliver gift med Frands Jensen, født 1747, død 1799, hun hed Ane Larsdatter, hun bliver Enke og gifter sig med Niels Frandsen fra Estrup, født 1772, død 1844. I hendes første Ægteskab var en Søn Rasmus Frandsen, se 3 Fl. Efter hendes Død gifter N. Frandsen sig med Edel Pedersdatter fra Fløjstrup. Niels Frandsens Børn var: Ane Kirstine gift i Møeskjær, se l. Johanne Katrine, født 1810. Anders Peder, født 1819, fik Gaard i Virring. Sognefoged der. Frands Nielsen, født 1821, se 3. Christen, død ugift i Gaarden 1905. Peder Nielsen, født 1814, død 1889, overtog Gaarden og bliver gift med Mette Elisabeth fra Faarup. Deres Børn var: Edel, gift med Niels Hornbech, se 9 H. Elisabeth ugift, død i Hørring. Niels, et Par Aar Forpagter af Gaarden efter Faderens Død, sammen med Broderen Anker Pedersen og var med til at grundlægge den kendte Kvægbesætning. Fik 1891 Gaard i Thrustrup, hvor han meget hurtig fik en fortrinlig Kvægbesætning opdrøttet og blev kendt som en af Jyllands dygtigste Opdrættere. Da han solgte Gaarden, blev han Kvægavlskonsulent for Randers Amt. Peder Nielsen bliver anden Gang gift med sin Søsterdatter fra Møeskjær, Edel Jensdatter, se l M, født 1827, død 1887. Deres Børn var: Mette Elisabeth, død som ung, og Anders Pedersen. Peder Nielsen var paa Færde allevegne, hvor han mente, der kunde gøres et Kup, det kom ikke saa meget an paa, paa hvilken Maade det skete. Han døde ogsaa som en meget velstaaende Mand. Den yngste Broder Christen virkede i Gaarden og var en meget paalidelig Mand, han døde 1905, og de Penge, han efterlod, blev i Gaarden. P. Nielsens Børn var meget interesserede i at søge Kundskaber. Edel var den af Egnens unge, der først kom paa Højskole. Niels søgte en god Uddannelse som Landmand ved forskellig Landbrug baade paa Øerne og i Jylland og siden paa Høj- og Landbrugsskole. Drev sammen med den meget yngre Halvbroder, Anker, Gaarden, og i de 5 Aar drev han som den ledende særlig Besøttigt nægtigt frem, saaledes at en Kosemaling tog Gulmedallie paa den store Landbrugsudstilling i København 1888. Efter at have købt Gaard i Thrustrup gifter han sig med afdøde Statskonsulent Jessens Enke. En af hendes Søner er i disse Dage bleven Direktør ved botanisk Have i København. I Løbet af faa Aar drev han ogsaa der en jysk Besøttigt frem til en af de mest anerkendte i Jylland, men trods et aarligt Tilskud paa 1200 Kr. fra Staten, kunde han ikke faa det til at lønne sig og solgte Gaarden, tog der-efter Bopæl i Spentrup og blev antaget som Konsulent i Kvægavl i Randers Amt, i hvilken Plads han virkede indtil 1930. 1891 overtog Anker Pedersen Gaarden, han var en valdig Fremskridtsmand med store Evner og alt, hvad der brød frem i Tiden, havde hans Interesse. De Ting, han fik med at gøre, og de

var mange, tog han sig i høj Grad af. Han var meget paagaende og ikke let at kenne uden om. Foredragsforening, Gymnastik, Skydning, Politik eller landøkonomiske Spørgemaal tog han virksom Del i. Derved blev han tit "Prøveklud", som ofte gav Tab, men det var særlig som Opdrætter af jydsk Kvæg, han gjorde sig bekendt. 1892, da Nabogaarden brændte, brændte ogsaa hans Gaard. Ved Opførelsen af hans Gaard gik han ogsaa foran, idet han indrettede den i en Form, som endnu ikke var benyttet paa denne Egn, praktisk indrettet blev den Mønster for en Mængde andre Gaarde, som blev byggede paa Egnen. Stuehuset blev opført paa det gamle Plads, men Udhusene vendt til den anden Side, hvorved der vandtes en stor Plads til Have, som yderlig blev udvidet, idet han købte Nabogaardens gamle Plads og beplantede i Forbindelse med Haven. Ved Arv fra Moeskjær er der tillagt Gaarden et lille Tørvestykke, disse 2 Smaaparceller er de eneste Handeler, der vedrører Jorden. Fjordengen er solgt til Simon Simonsen, Langkastrup. Det er den eneste Gaard i Sognet, der ved Udskiftningen og fremdeles indtil nu, har sin Jord liggende samlet udfor Gaarden. Trods Statstilskud paa 1200 Kr. aarligt og Salg af mange Avlsdyr, kunde han ikke klare sig, og tilsidst rejste han ogsaa altfor meget ude. Han byttede Gaarden bort med et Stationshotel i Ydby i Thy 1906, og Gaarden overtages af J. Andersen. Anker var gift med Kirstine fra Salling. Han gik konkurs ved Høtallet og flyttede til Aarhus, hvor de kort efter døde 1910. Andersen solgte 1907 Gaarden til Landbrugskandidat E. Thomsen fra Segalt, gift med Birthe Bertelsen fra Ringkøbingeggen, Skyttegaarden Ulfborg. Børn: Elna, Thorkiid, Johannes, Astrid og Inger Margrethe.

Mtkr. Nr. 5.

Nedlagt.

Et Boelsted, som laa sydøst for Byen, bestod af 1 Td. Hartkorn, kaldet "Kukhuset", blev solgt af P. Sørensen til Anders Jensen. Sælgeren fik Ophold i Huset. Efter hans Død blev det nedbrudt.

Mtkr. Nr. 6.

Ejer: Chr. Cilleborg.

Hvornaar og af hvem det er bygget vides ikke, det har haft mange Beboere, der var en Del Aar Danesal, ejedes en Tid af Chr. Madsen, nu af Chr. Cilleborg. Der hviler en Servitut paa Huset, at der maa kun findes en Beboelse deri.

MOESKJÆR BY.

Efter Navnet kunde det tyde paa, at den hører til den nyere Tid, hvorefter en Del sandeynligvis er gaaet fra Krogsagergaard og en Del fra Byen Balle i Raaballe. Den nævnes Aar 1400.

Mtkr. Nr. 1.

Ejer: Christen Nielsen.

Anders Jensen, født 1764, død 1825, gift med Ane Kirstine Nielsdatter. Hans Søn, Jens Andersen, født 1802, gift 1826 med Ane Kirstine Nielsdatter fra Krogsager, se 4 K, Børn: Edel: født 1827, se 4 K, Ane, født 1840, se 1 K, Anders Jensen overtager Gaarden 1857, gift med Marie Sørensdatter, se 6 M,. Deres Søn, Carsten, dør 26 Aar gammel af Tuberkulose, Anders Jensen blev meget hengiven til Drik, og Skødet blev atter overdraget til Moderen, der da var Enke. Det var Meningen, at Carsten, der da var forlovet med Kirstine Pedersen fra Aarslev, skulde have Gaarden, men ved hans Død beholdt Bedstemoderen Skødet og ved hendes Død blev hendes 2 Døtre Arvinger. Gaarden blev derefter solgt til Jens Lauersen Baj fra Rougsøherred. Hans Enke sælger efter hans Død til Chr. Bøje fra Ørsted, se 5 L, 1905, som sælger den

til P. Lassen fra Vellev 1912, der atter sælger den 1913 til Rasmus Chr. Nielsen fra Tøjstrup Mølle, gift med Kirstine Jensen fra Aarslev Mark. Af deres mange Børn er en Lærer i Randers. Alfred, se Dyrholm. En Datter gift med Anders Frandsen fra Virring, en anden med Andreasen, Farholt, Staannum. En gift i Kirkedal ved Ølst. Christen Nielsen blev gift med Johanne fra Vensyssel. Gaarden er paa sin oprindelige Størrelse med Undtagelse af 2 smaa Tørveskifter, som ved Arv kom til Krogsager. Der er ret store Tørveskifter til Gaarden, som mange Gange har givet gode Indtægter.

Mtkr. Nr. 2.

Ejer: Christen Jul.

Chr. Bang døde 1774, 61 Aar gammel. Brugeren af Gaarden Anders Bang blev 1784 forlovet med Kirsten Knudsdatter fra Raaballe, hvilket er højtideligt beskrevet i Hørring Kirkebog, bevidnet af 2 af Egnens største Gaardmænd, men han maa alligevel være blevet forskrækket (det viste sig ogsaa senere, at hun ikke var nem at styre) og trukken sig tilbage, han er ihvertfald blevet gift med Kirsten Therkildsen, Lund, 1787. Deres Børn var: Mette Marie, født 1800 og Kirsten Andersdatter, gift med Peder Pedersen, se 5 Fl., Deres Børn: Anders Bang, gift i Ammelhede. Mette Kirstine, født 1815, gift i Fløjstrup, se denne 9. Peder Pedersen, gift i Grund. Kirsten, gift i Kirkegaard. Niels Pedersen, født 1822, gift med Ane Kirstine Jensdatter, se 1 K. 1856 overtager han Gaarden. Han bygger et Hus modsat Vejen, hvor han bor længe med sin mangeaarige Husholderske Karoline fra Revens Mølle. Hans eneste Datter, Marie Kirstine bliver gift med sin Fætter, P. Rasmussen, se 9 Fl. og Køber en mindre Gaard i Virring, hvor de bor, indtil de overtager Gaarden i Møeskjær. De er barnløse og efter hans Død flytter hun til Randers og sælger Gaarden til Niels Jul fra Virring, hun dør 1914. Niels Jul er gift med Kirstine Gravesen fra Sparkær ved Viborg. Han var en meget driftig Mand, som igennem sin Besættning fik meget store Indtægter og ligeledes af Tervæsenen og ved Sparacommelighed, som meget velstående, overlod han Gaarden til sin Søn Christen. Han byggede en Villa ved Hørringvejen. Chr. Jul er gift med Gudrun Nielsen fra Overromalt. 1870 blev hele den store Sandlod solgt til Sjellebro. Børn: Kirstine, født 1931, Ingrid, født 1932.

Mtkr. Nr. 3.

Ejer: Søren Møller.

Denne mindre Gaard beboedes af Peder Pedersen Skovfoged, Halvbroder til Anders Bang, gift 1ste Gang med Mette Christensdatter 1797, anden Gang m med Kirsten Andersdatter fra Liltved, han dør 1808, 44 Aar gammel, der er en Søn, Anders, født 1807. Enken bliver gift med Anders Christensen, død 51 Aar gammel 1810. Enken bliver 3die Gang gift med Peder Sørensen Møller 1810, Møllersvend fra Volk Mølle, derfra Stammaavnet. Deres Børn var: Anders, gift i Fløjstrup, se 2. Ingeborg, gift med Enkemand P. Jensen, Fløjstrup, se dennes 5, og Søren Pedersen Møller, født 1814, gift med Mette Kirstine Frandsdatter, Hørring, se dennes 17. Overtager Gaarden og overlader den til Sønnen Peder Møller, født 1850, gift 1881 med Minne Andersen fra Gjesing, født 1857, holdt Guldbryllup 1931. Hans Søster Ane Marie blev gift i Hørring, se 6. Deres Børn: Kirstine, gift med Rasmus P. Rasmussen, se 8 Fl., nu Elgaardsminde, og Søren Møller, født 1886, gift med Sofie Vestergaard fra Skærring. Børn: Elvira, født 1911, Dagny, født 1913 og Peter, født 1915. Peder Møller har bygget et Hus modsat Vejen. De gamle Udhæse til Gaarden har Søren Møller ombygget. En mindre Sandlod, 3 b, ude ved Sjellebro er solgt. Elvira gift med Frits Sørensen, Mygind, 1933. Køber Gaard paa Aarslev Mark.

Mtkr. Nr. 4.

Ejer: Blak, Hornslet.

Jens Nielsen, Elkjær, født 1679, boede her, gift med Bodil Jensdatter, født 1727, død 1810, Efter dem Niels Jensen, Elkjær, født 1760, død 1834. Han overdrager Gaarden til sin Plejedatter, Ane Sørensdatter, der 1835, 21 Aar gammel bliver gift med Anders Kjeldsen, født 1795 i Birkehøuset ved Aarslev. Børn: Niels, Jens, Søren, Stine, Frands og Ane Sofie. Enken Ane Sørensdatter bliver gift efter Mandens Død med Markus Nielsen fra Drammelstrup. Dette Ægteskab er barnløst og Ane Sofie, gift med Niels Jensen fra Tøjstrup 1885, dør 1888, overtager Gaarden. Børn: Andersine, uægte Barn, gift med Handelsmand P. Pedersen, Søby. Kirstine, gift med Bogholder, senere Direktør for Folkebanken i Allingåbro. Efter Niels Jensens Død bliver Enken gift med Niels Rasmussen, Fløjstrup, de dennes 9. Efter hans Død flytter hun til Kristrup, hvor hun dør. Gaarden brænder 1893, bliver atter opbygget paa dens gamle Plads. Markus havde bygget Hus paa nordre Ende af Tofte. Gaarden bliver nu solgt til Ejendoms-handlere, Chr. Bøje og Søren Andersen, Fousing, den bliver nu delvis udstykket, Chr. Christensen køber Toft og Aftægts-hus og en Del af det yderste af Marken, en anden Del af samme til Naboejendommen Nr. 6. En Eng bliver solgt til Cilleberg, se 1 K, og Resten bliver solgt til Rasmus Hedegaard Rasmussen 1902, derefter Frederik Espesen fra fra Fausing 1917, 1920 til Mads Pedersen og Blach. Derefter overtager Vognmand Blach, Hornslet det som Eneejer.

Mtkr. Nr. 5.

Ejer: Meton Rasmussen.

Søren Oustrup bor i denne Gaard til sin Død 1760. Derefter Peder Oustrup, født 1751, død 1826. 1ste Gang gift med Nelle Lauesdatter, 2den Gang med Mette Marie fra Dalsgaard. Hans Søn, Jens Pedersen Oustrup, født 1795, gift med Marie Hansdatter, født 1802, se 1 G, gift 1831. Børn: Hans, født 1832. Niels. Peder, død som Gaardejer i Virring. Søren, født 1844, Gaard paa Fausing Mark. Enken Marie Hansdatter bliver gift med Severin Knudsen fra Essenbøkgården. De døde barnløse og Gaarden bliver solgt til P. Søby Rasmussen 1882, gift med Mette Kirstine fra Taarup, se 6 M. En Søn, Rasmus Søby, se 3 b, Fløjstrup. Anden Gang gift med Margrethe Mikkelsen fra Assentoft. Børn: Micael, Lærer. Anton, død. Meton overtager Gaarden og bliver gift med Marie Sten fra Dronninglund. Deres Børn er: Margrethe, Gudrun, Helge og Astrid. Da Peder Søby køber Gaarden og flytter fra den til den Tid iboende Gaard Nr. 6, en Halvgaard, og lægger dennes Hovedmark under Gaarden og bortsælger den til Gaarden hørende Sandlod til Nicolaj Smeden. Efter Peder Søbys Død selges den fra Nr. 6 overtage Mark til Ejendoms-handlere Møller Pedersen, Chr. Bøje og P. Glavind, der opretter 4 Husmandsbrug, og med Handelen følger ogsaa en Mose, hvør Møller P. Pedersen faar en Del, og et af Statshusene en anden Parcel.

Mtkr. Nr. 6 a.

Ejer: Theodor Simonsen.

Det er en Halvgaard, hvis Bruger var Niels Sørensen Mortensen, født 1770, død 1845, gift med Mette Marie Rasmussen, de har en Søn Rasmus, og Søren Rasmussen Mortensen, født 1797, gift med Karen Jensdatter fra Sjøland 1837. Han overtager Gaarden 1835, deres Børn: Niels Mortensen, Boelsmand i Ammelhede. Anders Peter, Bager ved Sjellebro, Marie, gift med Anders Jensen, se 1 M. Trine, gift med Snedker Niels Houlberg, se 49 c H. Hanne, gift med Peder Knudsen, disse fik den lille Trekant, som Landevejen havde bortskaaren fra Gaardens Mark, og byggede derpaa, hvor Møllen nu ligger. Søren Mortensen bliver Enkemand og bliver gift med Mette Kirstine Christensen fra Ø. Alling. I dette Ægteskab er følgende Børn: Karen, blev Mejerseke. Sine. Chresten, blev Tømrer og fik en god Forretning i Horn-

slet. Christian og Sofie. Efter Søren Mortensens Død, bliver Enken gift med Peder Søby Rasmussen fra Bendstrup. Da han køber Gaarden Nr. 5, sælger han Bygninger og Toft til Tømrer Knud Peter Nielsen fra Dyrbholm, gift med Sidsel, hun er Sjællønder. Børn: Marie og Alma. Alma bliver gift med Theodor Simonsen fra Ø. Alling, der overtager Ejendommen og køber en Del af Nabomarken Nr. 4, som han underlægger Ejendommen. Ejendommen overgaar til Svigersønnen Anders Sørensen, som bliver gift med hans Datter Astrid. En anden Datter, Valborg, bliver gift med Anker Ødum, Robdrup..

Mtkr. Nr. 6 b.

Ejer: Peder Pedersen.

Da Landevejen 1856 blev anlagt, blev et lille Hjørne bortakaaret fra Marken Nr. 6, og det er sikkert ved den Lejlighed blevet overdraget som Arv til en Datter, Trine, gift med P. Knudsen, der byggede et Hus paa Lodden, og der medfølger en lille Mose ved Oksnebækken. Ejendommen bliver solgt til Søren Balle, se 3 H., der lader Møllen opføre. Den sælges 1872 til Chr. Løde-foged fra Gjesing, gift med Kirsten Marie Rasmussen, se 7 Fl. Deres Børn var: Christen, nu Gaardejer i Gjesing, Rasmus, Dyrslage og Slagtehusinspek-tør i Hønskov, og Marie, død som ung. Efter nogle Aars Forløb sælger han til Møllebygger Abrahamsen, han havde været med til at bygge Møllen. Paa den Tid begynder der en glimrende Tid for Møllere, alt Kornsalg var saa godt som standset, og han blev en meget velstaaende Mand i de 14 Aar, han havde Møllen, men hans eneste Søn, Adolf, brugte Pengene paa forskellige Maader og døde som en fattig Mand i Randers. Han sælger Ejendom og Mølle til Peder Pedersen fra Hollandsbjerg 1892, gift med Agnes Nielsen, Floas Skov. Efter-hånden som de til Ejendommen stødende Guldbergglodder bliver til Salg, køber han dem, og der er kun nogle faa Stykker tilbage, som ikke er lagt under Møllegården. Møllen benyttes nu ikke mere, da næsten alle har Kvarn. Børn: Thorvald, Marie, gift med Poul Møller, se 2 Fl. Aage, Gunner, Arne og Margrete, sidstnævnte gift 1934 med Rasmus Frost, Lihøe. Arne køber Nr. 49, Hørning.

Mtkr. Nr. 7 a.

Ejer: Christian Ryom.

Allerede omkring ved 1830 er denne Parcel solgt fra Nr. 5 Moeskjær og blev dreven fra et Hus i Hørning, Nr. 29. Det er muligvis Søren Clem-mensen, der har bygget paa Lodden, og derefter har Martin Bøttern ejet den, derefter Søren Balle, se 3 H og 6 b M, som dar der nede. Enken sælger til Simon Svejgaard Sørensen, der 1882 sælger til Jens Nielsen, Hald, 1884. Mads Jensen Doll køber det 1903, Søren Søndergaard 1906, Chr. Bossø 1917 og Christen Jensen Ryom 1918.

Mtkr. Nr. 3 b.

Ejer: Marius Rasmussen.

En Del af Sandlodden Nr. 5 og 3 bliver solgt til Nicolaj Smeden fra Fløjstrup, som bygger et Vinkelsted derpaa 1883, som derefter sælger den til Jens Sørensen 1885, Chr. Certeen 1887, til Nicolaj Smeden igen, samme Aar igen 1888 til Søren Laurersen, Hørning, se 16 og 31 H. 1901 sælger han til Slagter og Kreaturhandler Niels Nielsen, V. Alling, atter Nicolaj Sme-den 1902, derefter Marius Rasmussen, der er købt den lille Parcel fra Sjellebro, som ligger mellem Vejene.

Mtkr. Nr. 34.

Ejer: Søren Nielsen Mortensen.

Nicolaaj Smeden køber 1895 Sandlodden fra Nr. 3 M, og bygger et Hus paa den, sælger den 1901 til Smed Søren Nielsen og der opføres Smedie, han er Søn af Niels Mortensen, Ammelhede, se 6 M., første Gang gift med fra Hollandsbjerg, der er i dette Ægteskab en Søn, Martin. Anden Gang med Marie Berg. Han købte den Mark fra Sjellebro, 7 o Fl., som ligger nord for Vejen og underlagte Ejendommen, byggede nyt Stuehus og udvidede Uåhusene og Smedevirksomheden ophørte.

Hovedparten af Mtkr. Nr. 2 b.

Ejer: Anders Møller.

Den største Part af den store Sandlod, som Sjellebro havde købt fra Mtkr. Nr. 2 Moeskjær, blev solgt til Søren Knudsen, se 6 a og b., han byggede en Gaard ved Krydset af Landevejen Høring Fløjstrupvejen, solgte den efter faa Aars Forløb til Anders Møller fra Kygind, der er senere købt en Eng i Oustrupengen.

Mtkr. Nr. 8 n.

Ejer: Dorthe Alexandersen.

Dette Hus blev bygget muligvis som Aftøgtshus fra Nr. 5, det er i hvert Fald Jens P. Oustrups Søn, Hans, som bor der 1858, og fik Navnet Hans' Husstue, hvilket tyder paa, at der har været Aftøgtshus. Hans Enke boede der i flere Aar sammen med en Datter Sine. Det ejedes derefter af Severin Knudsen, se 5, og derefter Rasmus P. Rasmussen, 1885. Jens Pedersen 1886, Chr. Sørensen 1897, Ane Sørensen 1908, Niels Jul 1912 og Dorthe Alexandersen.

Mtkr. Nr. 8 G.

Ejer: Ane Jensen.

Foruden de 4 Huse i Byen, som er bygget som Aftøgtshuse, findes endnu et ældre Hus beliggende ved Høringvejen, der har igennem Tiden boet mange Familier, blandt andre Bolette Axelsen, Anders Tækker fra Dyrholm, Dorthe Alexandersen.

Mtkr. Nr. K.

1878 lod Kommunen opføre et Fattighus i Byen.

Mtkr. Nr. 4 d.

Da Ejendomshandlerne sælger Gaarden, køber Chr. Christensen Sejersn Toften og det paa denne beliggende Aftøgtshus og køber samtidig et Stykke af Hovedmarken og bygger et Vinkelsted.

Mtkr. Nr. 8 b.

Ejer: Karoline Christensen.

1890 lod Niels Pedersen, se 2, opføre et Hus, hvori han flyttede, da han solgte Gaarden. Det Hus ejes nu af Karoline Christensen fra Revens Mølle ved Voldum.

Mtkr. Nr. 8 c.

Ejer: Peder Møller.

Efter at have afstaaet Gaarden til sin Søn, bygger P. Møller dette Hus, hvor han flytter i. Han dør 1933 - 83 Aar gammel.

Mtkr. Nr. 6 d.

Ejer: Carlos Koch.

Et Statshusmandsbrug, ejedes af Anders Andersen, Chr. Jensen, Carlos Koch.

Mtkr. Nr. 6 n.Ejer: Andreas Andersen
Fløjstrup.Mtkr. Nr. 8 n.

Ejer: Niels Jul.

Niels Jul bygger Huset paa et Hjørne af Gaardens Mark, da han afstaar Gaarden til sin Søn Christen Jul.

Mtkr. Nr. 6 g.

Ejer: Niels Mourits Nielsen.

Ejedes af Anton Nielsen, han købte en lille Parcel af Mtkr. Nr. 1, som Landevejen havde bortkaaret, efter hans Død faar Sønnen Niels M. Nielsen Ejendommen, som er Statshusmandsbrug.

Mtkr. Nr. 6 a.

Ejer: Christian Christensen.

Et Statshusbrug, som fra dets Bebyggelse har været beboet af Chr. Christensen, til denne Ejendom hører et Tørveskifte ved Oksenhækken.

FLØJSTRUP BY .

Den har før udgjort et eget Sogn med Kirke, efter Sagnet bygget af en Jomfru, som strandede ikke langt derfra.

Kirken nævnes 1406, den laa i den østlige Side af Byen, hvor der endnu kan findes Spor af baade Kirke og Kirkegaard. Sagnet blev engang i det 16de Aarhundrede nedlagt paa Grund af sin Lidenhed og henlagt under Herning. Kirken, der hørte under Essenbæk, blev nedbrudt. Præsten i Virring besørgede Tjenesten og beholdt efter Akskillelsen "Kirkegaarden, som en Del af sin Løn", og Gaarden henligger endnu under Virring. Byen beholdt dog sin Skole indtil omkring ved 1820, da den blev nedlagt, og til 1890 blev Skolebørnene henvist til V. Alling. Lærer Christensen, Vicar i Herning, var den første Lærer, da Skolen blev bygget paa Raaballegaardens Mark mellem Fløjstrup og Møeskjær, og modtager de 2 Byers Børn. Broen over Aaen var før ude ved en mindre Ejendom Røvebrohuset, og kaldtes Røvebro. Til Byen hører store Engarealer, som tidligere var ret sumpede, men da man med ret store Ofre fik Vandmøllen ved Gl.Estrup anlagt, blev Engene ved Aaen saa tørre, at de kunde pløjes. Siden er Oksenhækken, som løber langs Engenes nordre Side, bleven uddybet, og er derved disse ogsaa blevet forbedrede. Allingaa har paa sit lange Løb kun meget svagt Fald, og en Regulering og Uddybning, som fandt Sted omkring 1920, var meget paakrævet. Det er den eneste By inden for Sog-

net, hvor en større Udflytning har fundet Sted, af Byens i 1688 12 Beboelser er nu opstaaet 38, hvoraf 30 har Jord, men i den oprindelige By findes nu kun 3 mindre Gaarde. Byen bestod 1688 af 6 store og 3 mindre Ejendomme:

Rasmus Jepsen	Hartkorn	8	Td.	1	Skp.	1	Fdk.
Mogens Thomsen		7	"	3	"	0	"
Frands Jensen		3	"	6	"	1	"
Soren Rasmussen		9	"	0	"	0	"
Anders Jensen		10	"	2	"	2	"
Søren Nielsen, Virring Sogn		7	"	6	"	1	"
Mads Nielsen		8	"	7	"	3	"
Jens Lauersen		2	"	2	"	2	"
Rasmus Madsen		1	"	5	"	1	"

Ved en senere Matrikulering var Hartkornsansættelsen noget forandret.

Byens Jordbrugere var 1790:

	Hartkorn	7.	6.	2.	Areal	123	Td.	Land
Chr. Nielsen, Virring Sogn								
Jens Christensen, Hjulmand		2.	4.	0.		37	-	
Espen Thomsen		9.	0.	0.		140	-	
Anders Tækker		9.	0.	0.		137	-	
Peder Frandsen, Sognefoged		4.	4.	0.		82	-	
Anders Nielsen		9.	0.	0.		127	-	
Jens Eriksen		9.	0.	0.		129	-	
Rasmus Nielsen		9.	0.	0.		127	-	
Knud Pedersen, Hald		4.	4.	0.		76	-	
Anders Larsen Smed					$\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	-	
Ole Knudsen					3	12	-	
Søren Christensen					3	14	-	
Therkild Christensen, Ravebro					2	8	-	

Da Tejsner Raaballe 1855 køber 3 Gaardes Overmarker, giver det Stødet til mange Handeler.

Mtkr. Nr. 1.

Ejer: Niels Jensen.

Denne Gaards Slægt har boet der siden 1660. 1688 ejedes den af Søren Nielsen, 1790 af Chr. Nielsen. Hans Søn Niels Christensen var gift 2 Gange, sidste Gang med Kirsten Pedersdatter fra Moeskjær, se 2 M., han nedbrød en Del af Gaarden inde i Byen og flyttede den ud paa Hovedmarken, solgte Resten af Bygningerne samt Toften til Rasmus Nebstrup 1875 og mageskiftede med P. Skovgaard, Nr. 8 og faar dennes sydlige Mark langs med sin egen Hovedmark, saaledes at denne fik Kirkegaardens Sandmark. Deres eneste Datter, Maren, født 1858 blev gift 1883 med Peder Jensen fra Drastrup, 1886 nedbrændte den forholdsvis nye Gaard til Grunden. Gaarden blev atter opført paa den samme Plads med store moderne Bygninger. Peder Jensen var en dygtig Opdrætter, baade af Heste og Kvæg, særlig af de første blev der solgt mange værdifulde Dyr. Nogle Aar efter Marens Død overlader han Gaarden til sin Søn Niels og køber Gaard i Krogsager, se 2 K. Deres Børn var Niels Jensen, gift med Mette Hvid fra Amstrupgaarden ved Haslund. Kirstine, gift i Krogsager, se 1. K. Marie, gift med Jacob Skrifer Ørsted. Nielsine gift med Chr. Schmidt Bonneseje ved Limbe.

Mtkr. Nr. 2 b.

Ejer: Pouli Møller.

En mindre Ejendom kaldet "Bolet", ejedes af Jens Christensen, Hjulmand, har muligvis været gift med Ane Jensdatter, der sammen med sin Søn ? Frands i Bolet modtager Aftøgt af Anders Pedersen, se 3 M., der har overtaget Gaarden. Han afstod den til sin Søn Peder Andersen 1868, der var gift med Ane Lauersdatter. Han lod Gaarden flytte ud paa Marken og efter deres Død overtager Sønnen Anders P. Andersen Gaarden, han bliver gift med Bothilde Rasmussen fra Termostrup. Efter nogle Aars Forløb sælger han Ejendommen til Pouli Poulsen fra Mygind, gift med Marie Pedersen, Moeskjær Mølle, og køber Nr. 8 inde i Byen af Rasmus P. Rasmussen, Elgaardsminde. Det gamle Stuehus

inde i Byen bliver solgt til Rasmus Væver Jensen, gift med Mette Nielsen fra Drammelstrup, han lader det indrette til Væveri, men efter at han havde købt en Sandlod, hvorpaa han bygger, han havde mageskiftet med Jørgen Andersen, se 9, nedbrydes Huset 1901. Det gamle Stuehus inde i Byen bliver solgt til Murer Morten Sørensen 1876. Hans Jensen 79. P. Jensen Kirkegaard 1895. Dette Hus er Resterne af Skolen, se Nr. 12. Pouli Møllers Børn: Anna, født 1912, gift med Holger Søby, se 7 F, købt Gaard i Holbæk 1934. Grethe, født 1914. Oda, født 1918 og Henning født 1923.

Mtkr. Nr. 3 i G.

Ejer: Sofus Rasmussen.

Espen Thomsen, født 1760, død 1832, sikkert en Slægtning af den Mogens Thomsen, som boede der 1688. Han var gift med Kirsten Knudsdatter fra Raaballe 1788, født 1759. Børn: Maren, født 1802. Ane, født 1803 og Knud Espensen, født 1801, gift med Ane Christensen Kirkegaard, født 1808, Knud død 1830 og hun bliver gift med Rasmus Frandsen fra Krogsager, se 4 K., født 1799, død 1855. Børn: Frands, født 1834, gift med Maren Kirstine Nielsdatter, født 1837, Datter af Niels Vestergaard fra Fausing. Han overtager Gaarden 1863. Børn: Niels Vestergaard, i Amerika. Rasmus Frandsen Skejbygaard ved Aarhus, gift med Elisabeth Jensen, se 1 K. Christen Kirkegaard, Direktør ved Randers Exportslagteri, Kirsten Rasmussen, ugift, bor i Hørning, se 10 f. Anton Rasmussen, Gaard i Hørning, se 9, gift med Karen Hornbech. Sofus Rasmussen, gift med Marie Nielsen, se 5 H. Gaarden deles mellem de to sidstnævnte, saaledes at Sofus beholder den gamle Gaard med dens omliggende Toft, Eng og Sandmarken, samt den sydlige Ende af Marken. Anton faar Overmarken. Den gamle Gaard brændte 1914 og bliver flyttet ud paa Marken ved Hørning-Moeskjærvejen. Deres Børn er Margrethe, Signe, Frands, Peter, Elna og Karl. Margrethe gift med Karl Forstmann, Ejendom i Sabro. Signe gift med Smed Brynielsen, Aarslev.

Mtkr. Nr. 3.

Ejer: Rasmus Søby.

Da Anton Rasmussen, se foran, fik Skøde paa Overmarken, byggede han en 3-længet Gaard derpaa, med Stuehus i en af Sidelængerne 1905. De boede der nogle Aar, indtil han overtog Svigerfaderens Gaard i Hørning 1908 og solgte den til til Peter Glavind fra Høvring, der atter sælger den til Laues Laurisen, 2 L., 1913. Efter nogle Aars Forløb sælger han til Rasmus Søby, som paa den Tid ejede Mtkr. Nr. 7, Fløjstrup, han flyttede der op og drev begge Gaardene derfra. Der er solgt noget Jord paa den nordre Ende til Raaballegaard.

Mtkr. Nr. 5.

Nedlagt.

Omkring ved 1750 boede Frands Rasmussen i denne Gaard, født 1714. 1688 boede Frands Jensen der, Frands er sandsynligvis en Sønneson af ham, gift med Ane Pedersdatter. Deres Søn, Peder Frandsen, født 1753, død 1825, gift med Mette Pedersdatter, født 1764, død 1833. Deres Børn var: Peder Pedersen, født 1791, se 2 M, Karen, født 1802, gift med Johan Hornbech, 9 H., Ane Kirstine, gift med Rasmus Andersen Højholt, V. Alling, 1820.

Efter Peder Frandsens Død, han var Sognefoged, gifte Enken sig med Peder Jensen, som efter hendes Død gifte sig med Ingeborg Pedersdatter, se 3 M. Deres eneste Datter, Mette Oline, bliver gift hen til Bækvadsgaarden, V. Alling Mark, hvorefter Gaarden bliver solgt til Anders Elgaard. Ingeborg flytter til Bæksvad, hvor hun dør. Gaarden hørte til Hølvgaardene og havde sin Mark længst mod Vest ved Moeskjær Skel, delt i 3 Parceller. Anders Elgaard flytter Gaarden op paa den mellemste Parcel, en anden Hølvgaard Nr. 9,

har ligeledes 3 Parceller paa samme Sted vexlende med førstnavnte. Disse 3 mageskifter han saaledes, at Nr. 9 faar hans lille Indmark, som ligger langs med dennes og nu har sin Gaard midt paa Marken, nuværende Elgaardsminde. Gaardsplads og Toft bliver solgt til Rasmus Jensen Nr. 7. Alle disse Handeler foregaaer 1866.

Mtkr. Nr. 4 a.

Ejer: Søren Lauersen.

Det er sikkert denne Gaard, som Peder Levinson beboer, født 1686, død 1763, gift med Margrethe Henriksdatter Leusche, født 1700, død 1776, det er deres Søn Niels Pedersen Levinson, født 1732, der arver Ravnholt efter hans Onkel Carsten Leusch. En anden Broder Christoffer født 1737 blev gift med Karen Mogensdatter 1771, han dør 1773, hvordan den derefter er kommen i Anders Sørensen Fækkers Besiddelse, vides ikke, han bor der 1807 og bliver gift med Sognefoged Peder Frandsens Datter, formodentlig af første Ægteskab, 1807, Ane Pederdatter, hun dør 1908 efter at have født en Søn, han dør 6 Dage efter. Han bliver gift med Hedeveg Rasmusdatter. De har en Søn Rasmus, der senere faar Gaard i Vivild, og en Datter, Ane Sofia, der har et umgte født Barn, Hedeveg, født 1852. Ane Sofie bliver 1853 gift med Knud Levinson fra Ravnholt. Deres Barn er: Niels, Anders og Anton. 1855 køber Tejnar, Raaballegaard, Overmarken, og derefter køber Knud Levinson Indmarken til Nr. 6, denne ligger ved Siden af deres egen og bliver dreven sammen med denne i flere Aar, indtil Gaarden bliver delt mellem Brødrene Niels og Anders 1883. Førstnavnte faar den fra Nr. 6 købte Lod og bygger derpaa. Anders Fækker Levinson beholder Gaarden i Byen, men afgiver en Eng til den anden Gaard. Den tredje Broder Anton lærer Snedkerprofessionen, rejser til København og efter forskellige lønnende Virksomheder, bliver han til Slut Trælastgrosserer og dør barnløs som meget velstaaende. Anders Tækker bliver 1883 gift med Karen Marie Christensen fra Fausing. Deres Barn er: Knud Levinson og Mette. Han bliver 1907 gift med Margrethe Nielsen fra Hørning, se 5 H. og overtager Gaarden, han sælger dog denne ret hurtigt og køber Nabogaarden Nr. 7, som atter sælges og køber Oustrupgaarden ved Ø. Alling, hvor de bor, til Karen Maries Død 1923. Anders flytter derefter til Oustrup. Mette bliver, efter at have styret Huset for Onkelen i København en Del Aar, gift med Anker Nielsen, Ammelhede. Da Knud Levinson sælger Gaarden, bliver den købt af Ole Kristensen, som 1914 sælger den til Søren Lauersen Christensen fra Søby, straks derefter brænder Gaarden sammen med Nabogaarden og Søren Lauersen flytter den ud paa Marken ved Sognevejen, som alle de øvrige Udflyttergaarde. Søren Lauersens Børn: Signe, gift med N. Madsen, hun er født 1908. Asta, født 1912, gift med Ejner Søby, købt Gaard i Aarslev 1934, se 7 F. Holger, født 1914. Aage født 1915. Gummer, født 1918, Villy, født 1928 og Ellen, født 1933.

Mtkr. Nr. 4.

Ejer: Niels Sørensen.

Da Knud Levinsons Gaard bliver delt, faar Niels Levinson den fra Nr. 6 købte Indmark og bygger en Gaard ude paa den ved Sognevejen. Han havde i flere Aar lidt af Tungesind, en Sygdom, som flere af denne Slægt har lidt af, den tog mere og mere Overhaand, saa han efter flere Aars Forløb ikke kunde styre Gaarden og maatte flytte tilbage til det gamle Hjem, hvor han døde kort efter.

Gaarden bliver da solgt til Nicolaj Smeden, som ejede den til 1901, og da solgte den til Søren Kristian Knudsen, som sælger den til Chr. Jensen 1904. Han boede der i en længere Aarrække og sælden saa til Niels Sørensen fra Mørke.

Mtkr. Nr. 6.

Nedlagt.

Denne Gaard laa i Byen, hvor nu Toften til Mtkr. Nr. 7 er, og paa samme Toft laa ogsaa den nedlagte Nr. 5. Den beboedes af Niels Nielsen, født 1747, død 1826, gift med Ane Nielsdatter, den overgaar til Sønnen Anders Nielsen, født 1779, død 1862, gift med Karen Pedersdatter, født 1782. Deres eneste Datter bliver gift med Jens Chr. Rasmussen Lemmer, senere Amtsradsmedlem. Overmarken bliver solgt 1855 til Tejsner, Raaballegaard, den sydlige Mark til Knud Levinson, se 4. Sandloddens sydlige Del til P. Skovgaard, se 8, den nordlige Del samt et større Kær til Mogens Sørensen Fausing, som bygger en Gaard paa Karlodden 6 e. En af de større Enge blev solgt til Lihme og nogle mindre til Rasmus Jensen, se 7, sammen med Toft og Gaardsplads, efter at alle Bygningerne var nedbrudte.

Mtkr. Nr. 7.

Ejer: Rasmus Søby.

Allerede i 1688 er denne Gaard i Slægtens Eje. Dens Besidder paa den Tid er Rasmus Jepsen. Derefter Jeppe Rasmussen, død 1737, efter ham Sønnen Rasmus Jepsen, født 1734, død 1810. 1ste Gang gift med Maren Nielsdatter, født 1734, død efter at have født en Søn Jeppe Rasmussen 1772, se 2 K. 2den Gang gift med Ane Marie Knudsdatter fra Raaballe, født 1754. Deres Søn Jens Eriksen født 1787, gift med Maren Nielsdatter, født 1786, død 1876, anden Gang gift 1817 med Kirsten Rasmusdatter fra Fløjstrup, som dør 1842, 56 Aar gammel. Der var mange Børn, hvoraf en bliver gift med Rasmus Nebstrup fra V. Velling, se Nr. 1. En anden Datter med Niels Sørensen Hautorn fra Virring 1846. En Søn Rasmus Jensen, født 1819, overtager Gaarden og bliver gift med Maren Sørensdatter Kjær fra Gjesing. Deres Børn: Kirsten Marie, født 1852, gift med Chr. Ladefoged fra Gjesing, se 6 b M, Sofie, født 54, gift med Andreas Halkjær fra Gunneruplund, død i Randers en Maaned efter Nielsen. Jens Chr. Rasmussen, født 1850, overtager Gaarden 1874, gift med Marie Christensen fra Fausing, født 1848, død 1818. Den yderste Mark var for mange Aar tilbage solgt til Sjellebro samt en Eng alleryderat i Fløjstrup Enge, desforuden den største Del af Kæret, 7 e, og 7 f. Den øverste Del af Sandmarken, 7 d, som blev underlagt den opbyggede Kærgaard Nr. 6 e. Jens Chr. Rasmussen køber Bolets Overmark, en mindre Jordparcel ved den nordlige Ende af hans Mark. J. Chr. Rasmussen dør 1892. Deres Børn: Kirstine, gift med Lærer Bøss, som efter faa Aars Lærervirksomhed køber Tørslevgaard i Rougsøherred. Han dør 1917 af Tyfus, 48 Aar gammel. Maren, gift med Rasmus Mariager, se 2 H., og Rasmus Jepsen, gift med Kirstine Christensen fra Stevnstrup, har haft Gaarde i Stevnstrup, Thorsø, Hjerregrav og flere andre Steder. Lærer Bøss opgiver sit Embede i Hammelev og overtager Gaarden 1901. Efter at han havde drevet den til 1906, sælger han nogle Enge fra Gaarden, køber Tørslevgaard, 20 Td. Hartkorn, nedtager hele Gaardens Besætning og sælger Gaarden til Knud Levinson, se 4, 1912 sælger han til Rasmus Søby, se 5 M, der, efter at have købt Bakkegaarden 3, flytter der op, og Stuehuset stod ledigt en lang Tid derefter. R. Søby er gift med Mette Marie Christensen, se Dyrholm. Børn: Holger, gift med se Nr. 2 F. Ejner, gift se 4 F. Knud. Hedeveg og Margrethe.

Mtkr. Nr. 8.

Ejer: Anders Peter Andersen.

1790 drives Gaarden med 127 Td. Land, 9 Td. Hartkorn, af Rasmus Nielsen, gift med Maren Nielsdatter, den næste Ejer hed ogsaa Rasmus Nielsen, født 1786, død 1860, gift med Karen Frandsdatter, død 1824, 28 Aar gammel. Børn: Karen og Ane, født 1819. Karen bliver gift 1855 med Peder Skovgaard, der overtager Gaarden, deres Børn: Rasmus og Ane Marie, hun bliver gift med Knud Peter Rasmussen, født 1842, se 9 F, hun dør 1882. Knud Peter lever

endnu over 90 Aar. Denne Gaard har bortsolgt gennem Tiderne det meste af sin Gadejord, den er nu meget mindre og bestaar af mindre god Jord. Den store Overmark blev solgt til Tejsner 1855 og 1875 mageskiftes med Kirkegaard, saaledes at denne fik hans Indmark og Gaarden fik dennes Sandmark, den øverste Del af dens Sandmark, 8 c, samt Karlodden, 8 e, hvilket nu udgør en Kærgaard. Den bliver bygget af Søren Thomsen. Knud Peters eneste Barn Rasmus P. Rasmussen overtager Gaarden, født 1875, bliver gift med Kirstine Møller, se 3 M, født 1881. Han bygger Stuehuset 1904 og sælger Gaarden 1912 til Anders P. Andersen, se 2, og køber Elgaardsminde. A. P. Andersens Børn: Niels Peter, født 1906. Peter, født 1908, Anna, født 1913. Magda, født 1915. Karl, født 1919.

Mtkr. Nr. 9.

Ejer: Rasmus Peter Rasmussen.

Denne Gaard har altid været en Halvgaard og har omtrent sin oprindelige Størrelse. Beboedes 1790 af Knud Pedersen Hald fra Fausing, født 1777, død 1840. Hans Søn, født 1800, bliver gift med Mette Kirstine Pederdatter Moeskjær, se 2, han hedder Rasmus Knudsen Hald. Deres Børn er: Knud Peter Rasmussen, se 8. Peder Rasmussen, se 2 M, Niels Rasmussen, se 4 M. En Datter gift med en Værtshusholder Madsen, Randers, og Kirstine, der bliver gift med Jørgen Andersen fra Virring, som overtager Gaarden 1886. Efter hans Død overgaar den til Sønnen Rasmus P. Andersen, gift med Kirstine fra Ørsted. Børn: Niels Jørgen, født 1919. Karen, født 1921. Mette Pederdatter blev efter N. Knudsen Halds Død gift med P. Jensen fra Dræmelstrup, ingen Børn. Da Anders Elgaard bygger Elgaardsminde, mageskifter han med denne Gaard, saaledes at han faar de 3 Parceller, som vekslede med hans langs Moeskær Skel, mod at N. K. Hald faar dennes Indmark, som ligger langs hans egen og overtager samtidig dennes Sandlod. Jørgen Andersen køber den gamle Toft og Stuehuset fra Kirkegaard og leder Huset nedbryde 1907. De Enge, som laa mellem Broen og Gaarden, samles ogsaa til Gaarden. Der bliver et lille Stykke af Sandlodden solgt til Røvebrøhuset og en større Del af Sandlodden til Rasmus Jensen Væver, som bygger en lille Gaard derude i Nærheden af Broen. En Del af Køret bliver 1870 solgt til P. Andersen, Tømrer, se 9 a.

Mtkr. Nr. 5.

Ejer: Knud Rasmussen.

Efter at Anders Elgaard har samlet Overmarker, bygger han 1865 en Gaard ved Moeskjærvejen. Hans Egteskab er barnløst, og han sælger først i Firserne til Jens Raaballe fra Lemmer, gift med Marie Rasmussen Bøksvød, efter hendes Død gifter han sig med Søsteren Lise 1887. 1912 køber han sin Fødegård i Lemmer og sælger Gaarden til Rasmus Peter Rasmussen, se 9 F. Efter nogle Aars Forløb køber han en Del af de Overmarker, som Raaballegaard havde købt fra Fløjstrup, senere købte han Resten og nu hører alle 3 Marker til Gaarden. Han bygger derefter hele Gaarden om, store, rummelige, moderne Udbygninger samt Hovedbygning til Beboelse, en flot Gaard, omgivet af en nyanlagt stor smuk Have. Deres eneste Søn, Knud Rasmussen, gift med Inger Oustrup fra Erslev, overtog Gaarden 1930, hvorefter Rasmus Peter fratog et lille Stykke Jord ved Gaarden, paa hvilket han bygger et Hus, hvori han flytter sammen med sin gamle Fader, Knud Peter. Paa et Hjørne ved Fløjstrupvejen er bygget en Skole.

Mtkr. Nr. 10.

Et lille Stykke Gadejord, som Bymændene solgte til Chr. Kjær 1890, den saakaldte Smedejord.

Da Knud Olsen flyttede op paa Marken 1869, sælger han Huset til Chr. Jensen, som 1807 sælger det til Niels Sørensen fra Bendstrup, han var som ung paa Seminariet, men hans Nerver kunde ikke taale det. Han prøvede en Tid ved en lille Landejendom, men det vilde heller ikke gaa, ernærede sig saa i mange Aar som Journalist, mødte i vide Kredse ved alle Møder og levede Stof til mange Blade, særlig Dagbladet. Han var bleven meget original, blev til Slut lidt lurvet i sit Udseende og de andre Journalister vilde gerne gøre Grin med ham og søgte at gøre hans Opføringer saa forvirrede som det var iem muligt. Han gik lange Veje for at opsamle og opnotere Folkeminder, som han solgte paa sine Udflugter. Han døde meget fattig, men mange var gode ved ham, da de førstod den Alvor, som altid skinnede gennem hans Arbejder. Efter hans Død blev Huset solgt til Johannes Sørensen 1914.

Mtkr. Nr. 11 a.

Ejer: Lauers Vitting.

Da Udhusene til Boelstedet, som oprindelig laa i Byen, nedbrændte, blev Bygningerne opførte helt oppe paa den yderste Lod, ved Raaballe Skel, af Knud Olsen. Hans Fader havde Ejendommen før ham, Knud Olsen var gift med Maren Pedersdatter. Deres Børn var Kirsten Marie, blev gift i Rougås Herred, og Ole Knudsen, gift i Bode, han sælger Ejendommen til Rasmus Nielsen, gift med Helene Levinsen, se 3 G, af deres Børn lever Nicolaj i Hørring, se 35 B, og Barbara i Hospitalet.

Da Chr. Kjør overtager de 3 Parceller, se 12, køber han Ejendommen og lægger dem derunder, og nu er der en samlet Gaard, men en meget daarlig Forbindelse, da der kun findes Vejforbindelse til Fløjstrup, senere er der købt Vejret ned til Raaballe. Chr. Kjørs Børn er: Søren Kjør, fik Gaard i Hejlskov. Karen, gift med Chr. Pedersen, se 5 i, Gaard i Dyrby. Anker, Ejendom i Auning. Kirstine, gift med Jens Pedersen fra Skindbjerg, han overtager Gaarden. Efter at have boet der en Del Aar sælger han den til Lauers Vitting fra Auning, gift med Severine Knudsen, Langkastrup. 1929 brænder Gaarden, som atter bliver opført paa samme Sted. Deres Børn er: Karen, tog Lærerindeeksamen, Agnete, Katrine, og Harriet.

Mtkr. Nr. 12.

Ejer: Kirkegaarden.

Denne Ejendom var oprindelig Skole og havde Jord oppe ved Raaballe Skel, 3 Parceller, som skiftede med foranstaaende Nr. 11, der dog kun havde 2. Det kunde se ud, som Skolen var nedlagt eller flyttet til et andet Hus, da det ejes af Søren Christensen 1790, der lader det overgaa til Jens Espensen, Søn af Espen Thomsen, se 3. Der var mange Børn: Christen Jensen, se 11 F., Søren, se 27 H., Peder, boende i Lihme. Niels med Tilnavnet Skole arver Huset, og en Datter Kirsten Marie bliver gift med Chr. Kjør fra Gjesing, han køber eller overtager Jorden 1859. Niels sælger Huset 1876 til Morten Sørensen, Murer, som sælger det til Hans Skrædderen, 1879. Derefter bliver det solgt til P. Jensen Kirkegaard, som benytter det som Røgethus.

Mtkr. Nr. 13.

Ejer: Jens Jensen.

Dette Hus ligger ude ved den gamle Bro over Aaen, engang den eneste Forbindelse over Aaen. 1790 ejede Therkild Christensen Stedet med 8 Td. Land, efter ham hans Søn Jørgen Røvebro, han var en kendt Mand omkring paa Markeder og Auktioner, fuld af store Ord og en meget broværende Optræden. Han kørte som saa mange Smaabrugere med Stude, disse spændte han

engang for en lukket Karet, som han havde købt paa en Auktion, det vakte jo berettiget Opsigt. Han havde en ret god Biindtagt ved Fiskeri, baade med Garn og Ruser. Efterhaanden er der stadig købt mere Jord, hele de omliggende Smaaskifter, kaldet Hjordengene, samt Jord fra Byens Sandlodder, et Par Eng fra Enghromaj, samt en større Eng langt ude Mtkr. Nr. 7 b.

Efter Jørgen Røvebro køber Knud Jensen Ejendommen, gift med Ane Jensen fra Vester Alling. Deres eneste Barn Jens Nielsen, gift med Line, Datter af Nicolaj Smeden, faar Ejendommen, en Plejesøster, Kirstine, bliver gift med Peter Hansen, se 4 s. Deres Datter faar Ejendommen, men rejser kort efter over til Svigerfaderens Gaard i V. Alling, og denne, Jens Jensen, overtager Gaarden.

Mtkr. Nr. 16.

Et Hus, som Bysmeden boede i, blev købt af Bysmedene fra Gl. Estrup, for at de kunde sælge det til Smeden, da Bysmedepladsen blev medlagt. De mente, at de havde ejet det i Forvejen, men det viste sig, at de ikke havde ordentlig Skøde paa det og maatte atter forhandle med Godset. Før i Tiden havde Smedien ligget paa den lille Bakke nord for Rasmus Søbys Gaard, Nr. 7, det blev flyttet og Smedien degraderet til Kølle. 1855 fratræder Carl Rasmussen Mors som Bysmed og købte et Kar. Derefter blev Nicolaj Smeden privat Smed, han var en dygtig Smed, men en raa Karl, smu og beregnende, han købte flere Jordparceller og bebyggede, og her som andre Steder gælder det gamle Ordsprog, at de kloge narrer de mindre kloge. Tilsidst købte han Gaarden Nr. 6 af N. Levinson, hvor han boede til sin Død. Han svirede meget, og en Morgen fandt man ham død ved et Dige paa Raaballe Mark.

Efter at Nicolaj er holdt op med at smede, blev Christen Eriksen Smed og dernæst Christensen, som endnu virker efter mange Aars Forløb. Hans Søn Chr. Christensen overtager Forretningen. Børn: Anna, Erik, Martin og Berge.

Mtkr. Nr. 16 b.

Hus paa Gadejord. Lauer Rasmussen 1875. Ane Kirstine Jensdatter 1879. Hendes Søn Lars Andersen samme Aar. Søren Rasmussen 1903.

Mtkr. Nr. 9 b.

Ejer: Knud Andersen.

Anders Hansen bygger et Hus nord for Gaden 1856, sælger det til Pastor Dinesen 1862, der atter sælger til Knud Jensen Væver, V. Alling, gift med Ane Rasmussen 1878, Datter af Rasmus Knudsen Hald i første Egteskab. Deres Datter, Mette Kirstine, bliver gift med Alfred Andersen. Huset brænder 1929, efter at hans Søn, Knud, har overtaget Ejendommen. Mette Kirstine er død, og inden hun bliver begravet, brænder Huset og Kisten maa skyndsomst reddes over til Nabo Gaarden. Knud Væver har en Søn, Rasmus. Knud Andersen en Søn, Herman, født 1930.

Mtkr. Nr. 3 c.

Købes og bebygges af Niels Jensen Skole 1859, samtidig købes en mindre Parcel fra Mtkr. Nr. 1, som benyttes som Have, sælger til Niels Jensen 1902

Mtkr. Nr. 3 c.

Ejer: Mette Nielsen.

Huset bliver bygget 1864 paa denne Parcel af Jonas Nielsen, hans Enke, Kirsten Rasmussen sælger 1884 til Svigersønnen Niels Frandsen, mageskifter 1887 med Andreas Jensen, som 1904 sælger det til Espen Nielsens Enke, derefter Rasmus Vævers Enke Mette Nielsen.

Mtkr. Nr. 3 d.

Ejer: Rasmusen Hedegaard.

Dette Kær bliver købt og bebygget af Rasmus Pedersen 1855, overgaa derefter til Søren Nielsen 1863, der bliver gift med Ane Kirstine Sørensdatter fra Fausing, de har en Søn, Søren Just. Ane Kirstine blive Enke og gifter sig med Rasmus P. Hellig fra Fausing 1871, han bliver anden Gang gift med Bodil Marie Koch fra V. Alling. De var barnløse og Kristen Kjeldsen, gift med Marie Sørensen fra V. Alling 1897. Derefter Chr. Jensen, som sælger til Chr. Rasmussen fra Østrup og Søren Just mageskifter 1911. Længs denne Kærlod er den nye Vej fra Fløjstrup anlagt over til Fausing. Ejers nu af Rasmusen Hedegaard.

Mtkr. Nr. 3 e.

Ejer: Jens Jørgen Hansen.

1855 bliver den anden Halvpart af foranstaaende Kærlod købt af B. smed Karl Rasmussen Mors og bebygget, hans Søn Rasmus Mors faar Ejendommen 1882, gift med Maren Pedersen fra Naboejendommen Nr. 9. Han sælger til Søren Just, se 3 d, gift med Christiane Christensen fra Fausing 1889. Efter at han har overtaget Nabogaarden 3 d, sælger han til Rasmus N. K. Sørensen, 1911, derefter A. C. Sørensen 1913, 1917 køber Jens Jørgen Hansen Gaarden.

Mtkr. Nr. 3 k. Bakkegaarden.

Ejer: Rasmus Søby.

Da Anton Rasmussen overtager Gaarden Nr. 9, Hørning, køber Peter Glavind fra Høvring Gaarden 1909, og sælger 1913 til Lauers Lauersen, se 2 L. Der er købt meget Jord fra 4 g, den nordlige Ende. Den sælges derefter til Rasmus Søby, som ejer Nr. 7 Fl., han flytter op i denne, som han endnu beboer. Gift med Mette Marie Christensen fra Dyrholm. Børn: Holger, Ejner, Knud, Hedevig og Margrethe.

Mtkr. Nr. 6 e.

Ejer: Frederik Espensen.

Da Gaarden Nr. 6 bliver nedlagt, køber Mogens Sørensen, Fausing denne Kærlod og samtidig den øverste smalle Del af Nr. 7s Sandlod. Der blev bygget en Gaard, hvortil der siden er købt mere Jord, idet den største Part af Sandloden fra Nr. 8 ogsaa er underlagt. Det er den største Gaard i Kærene. Efter Mogens Sørensens Bortrejse køber Chr. Jepsen Fausing, Gaarden 69, og overlader den til sin Søn Jeppe Christensen 1875, gift med Hedevig, se 4 Fl., som sælger den 1901 til Rasmus Søby, se 7, han sælger den 1911 til Niels Chr. Jensen, V. Alling, som sælger til Frederik Espensen, se 4 M, 1918. Han sælger Gaarden 1933 til Anders Thostrup fra Maarup for 58.500 Kr. Fr. Espensen er gift med Anine, født Andersen fra Uggelhuus. Børn: Jens 1906. Marius født 1909. Kaj født 1911. Marie født 1915. Knud født 1923 og Viggo født 1927.

Mtkr. Nr. 4 a.

Ejer: P. Hansen.

1857 køber Peder Skovgaard Halvdelen af dette Kær til en Søn Steffen Christensen, som bebygger det. Han sælger det til Jens Chr. Kræmmer 1862, der atter sælger til Chr. Rasmussen Lund 1869. Han bor der til 1900 og bytter med et Hus i Fløjstrup Nr. som ejes af P. L. Jensen, V. Alling, der faar Ejendommen, men straks sælger til Peter Hansen fra V. Alling, han er gift med en Flejedatter fra Ravebro, Kirstine.

Den yderste Del af dette Kær købes af Anders Jensen 1857. Anders Pedersen 61. Severin Knudsen Møeskjær 1866. Poul Knudsen 1882. I. Birk 1884.

Mtkr. Nr. 7 f.

Ejer: Christen Christensen.

Den midterste Del af dette Kær bliver købt af Chr. Nielsen og bebygget 1857, han bor der til 1893 og sælger til Jens Poulsen 1893, og han sælger den til Chr. Jensen 1909, der straks sælger den til Christen Christensen 1909. Den yderste Del af samme Kær er solgt til Chr. Jeppen Fausing 1857.

Mtkr. Nr. 8 b. Skolen.

Skolen bliver bygget 1893 for Børnene fra Fløjstrup og Møeskjær. Den første Lærer var Christensen fra Vensyssel, Vicar i Hørning, gift med Kirsten Haarp fra Ø. Alling, derefter Schødt, Egidius og Maj.

Mtkr. Nr. 8 c.

Ejer: Anders Peter Eriksen.

Baade Kæret og den øverste Del af Sandloddene under dette Mtkr. Nr. bliver solgt til Søren Thomsen 1857, hvis Datter, Ane Kathrine, bliver gift med Jens Olsen fra Fausing 1879. Efter hans Død driver Enken Gaarden en Tid, den brændte og blev opbygget paa det samme Sted. Hun sælger til Johannes Christensen 1908, Rasmus Eriksen 1912, Frederik Espensen køber den 1913 og bor der til han køber Nabogaarden Nr. 6 e og sælger den da til Anders Peter Eriksen.

Mtkr. Nr. 5 i.

Ejer: Martin Astrup.

Tomrer Rasmus Pedersen køber en Del af dette Kær og bygger 1870, hans Datter Marie bliver gift med Murer Espen Bach fra Dyrholm 1887, gift med Marie fra Gjesing anden Gang. Efter hans Død sælger Enken til Jens Hansen fra V. Alling 1913, som sælger til Martin Astrup 1922. Rasmus Pedersens Søn Christen køber Gaard i Dyrby 1996.

Mtkr. Nr. 2 e og 7 m.

Ejer: Chr. Andersen.

1881 køber Nicolaj Smeden Kær af Peder Andersen og samtidig et lille Hjørne af Nr. 7, paa hvilket han bygger og lægger Kæret derunder, han sælger det til Markus Jensen 1883, derefter Niels Rasmussen Bødker 1887, Rasmus Søby 1890, Chr. Andersen 1907.

Mtkr. Nr. 2.

Det gamle Stuehus til P. Andersens Gaard "Bolet" bliver købt af Rasmus Væver, som lader indrette Væveri 1891, han sælger til Nicolaj Smeden 1904. Rasmus Christensen samme Aar. Derefter Murer M.R.C. Jensen 1912, samme Aar Chr. Pedersen Bettemand og nu Jens Johansen.

Mtkr. 8 e.

Ejer Peder Ditlev.

En mindre Parcel købes fra denne Mark ved Raaballevejen af Jens Andersen, Murer fra Fløjstrup, som bygger 1887 og sælger med det samme til Jens Sørensen, derefter Jens Knudsen Alexandersen 1895, hvis Enke Dorthea sælger til Rasmus Rasmussen og derefter Peter Ditlev.

Mtkr. Nr. 9.

Ejer: Peder Jensen.

Rasmus Jensen Væver køber en Del Sandmark 9 a og 5 a og bygger en lille Gaard paa sidstnævnte Nr. Han var gift med Mette Nielsen fra Drammelstrup. Efter hans Død sælges Ejendommen til Kruse og ejes nu af Peder Jensen.

Mtkr. Nr. 1.

Da Kirkegaard bliver udflyttet fra Byen 1875, køber Rasmus Nebstrup fra V. Alling Stuehuset og den omliggende Toft og Eng. Han var gift med en Søster til Rasmus Jensen, se 7. Efter hans Død bliver det solgt til Jørgen Andersen, se 9, som nedbryder Huset og lægger Toft og Eng under sin Gaard.

Mtkr. Nr. 1 a, 1 n.

Anders Hansen Skomager bygger under Bakken et Hus 1884, som sælges til Knud Væver 1886, hans Søn Rasmus giver ham Aftægt, idet han overtager det og bor der til 1898.

Mtkr. Nr. 1 G.

Ved Siden af ovennævnte Hus lader Anders Skomager bygge nyt Hus 1885, da han sælger det første, det overtages af Sønnen Murer Jens Andersen, som skøder til P. Chr. Nielsen. S. Nielsen og Kirsten Nielsen. Derefter L. P. Jensen 1900, som mageskifter med Chr. Lund samme Aar.

RAABALLE.

1479 nævnes Byen Balle mellem andre Byer i Harning Sogn, som hørte under Essenbæk. Det er mest sandsynligt, at Byen ikke har bestaaet af en almindelig stor Bondegaard, men meget rimeligt, at den største Del af Møeskjærs Jorder har hørt ind under den. 1688 er de imidlertid bleven udskilt, idet Møeskjær har 3 Gaarde og Raaballegaard nævnes med 17½ Td. Hartkorn, men Dyrolmen er endnu ikke udskilt.

Mtkr. Nr. 1 - RAABALLEGAARD.

Ejer: Forpagter Brach, Claus-holm.

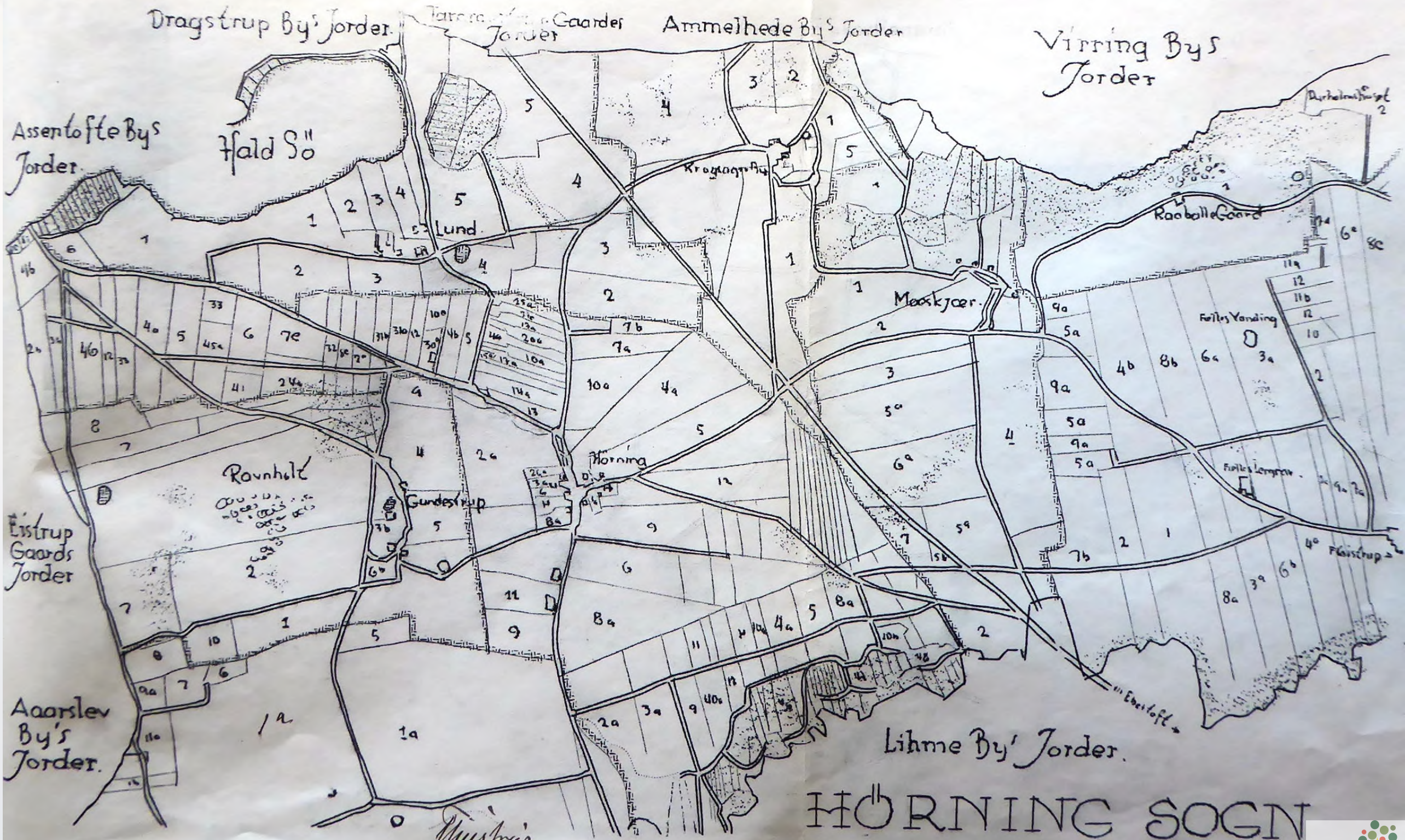
1690 var Gaardens Bruger Knud Davidsen, derefter hans Søn Søren Knudsen, født 1690, død 1769, hans Kone Maren Christensdatter dør 1743, 56 Aar gammel. Derefter deres Søn Knud Sørensen, født 1731, død 1799, der var en Del Døtre, hvorefter Ane Marie Knudsdatter bliver gift i Fløjstrup, se 7, født 1754, Kirsten Knudsdatter, født 1759, gift i Fløjstrup, se 3. Begge blev gift med Enkemænd, en Søn Søren Knudsen overtager Gaarden, født 1760, dør 1836, bliver gift med Ane Margrethe Frederiksdatter. Der var 2 Døtre, Nille Marie Sørensdatter, født 1816 og Mette Marie, født 1800. Da der ikke kan spores flere Ejere inden 1843, da Chr. Mortensen Ulstrup køber den, har Enken sikkert beholdt den til den Tid. 1854 købes den af Tejsner, som straks begynder at købe Jord til den og sandsynligvis ombygger den. Det er muligt, at dette har været Aarsagen til, at han lod bygge Teglværk ved Gaarden, 3 a 400 Alen

vest for Gaarden, syd for Vejen. Det var et ret primitivt Teglværk, Stenene var meget skøre, vanskelige at fragte, men meget holdbare. Omegnens Beboere sørgede altid for at faa fat paa dem, naar der skulde bygges Skorstenspiber. Der var gode Muligheder for Fabrikationen, idet Leret skulde føres ned af Bakken, og Torvene, hvormed der udelukkende blev fyret, kunde skæres lige ved værket. Det kunde imidlertid ikke konkurrere, da andre Teglværker opstod med forbedrede Maskiner, og det blev nedlagt sidst i 70erne. Der var bygget et Beboelseshus til Teglbrænderen, den sidste hed Niels Adamsen. Huset er medbrudt. 1855 købte Tejser 3 af Fløjstrups Overmarker, Nr. 4 - 6 og 8 og Gaarden har da 280 Td. Land og 21 Td. Hartkorn. Han sælger Gaarden til Kapitajn Zvergius 1863. Der gik underlige Rygter om ham. Ingen kendte hans Fortid og man sagde, han havde tjent sin Formue som Sørover, han døde paa Raaballe og blev bisat i et muret Gravsted paa Hørring Kirkegaard, men blev senere fjernet derfra. 1871 køber S. Simonsen Gaarden, han var en afholdt Mand og nød megen Agtelse, han var en Tid Sogneraadsformand, muligvis havde han i denne Stilling Betydning for, at Vejen mellem Raaballe og Virring blev anlagt, hvilket skete paa den Tid, et ret besværligt Arbejde over Mosen. Han sælger Gaarden til Baron Bille Brahe, han var der i 3 Aar. Gaarden bliver da stillet til Auktion og købes af I. P. I. la Cour, som 1887 sælger til Chr. Jensen, hvis Fader var Manufakturhandler i Grenaa. Mens han ejede den, brændte Kostalden, som ved denne Lejlighed blev betydeligt udvidet. Jensen sælger 1902 Gaarden til Mikkel Jørgensen, en paa Egnen meget kendt Mand, særlig som Hingsteopdrætter og Politiker, det sidste fik han nu ikke meget ud af, han havde før ejet Bjergbygaard og Charlottendal, og senere købte han Lerbæk ved Frederikshavn. Han sælger den til Anton Bøje fra Ørsted 1908, hans Kone var Sønderjyde, deres Børn: Andreas, Jens Christian og Marie. Han sælger den til en høj Pris under Krigen til Marinus Markussen fra Floes, gift med Karen Jensen fra Skørring Mølle. Børn: Christian og Karen Margrethe. Han var engageret i en større Landejendom, som da den skulde realiseres efter Krigen, tog alt hvad han ejede og han maatte forlade Raaballe. I de senere Aar er de 3 Overmarker, som blev købt 1855 af Tejser, bortsolgt til Elgaardsmønde. Landbosparekassen i Randers, som overtog Gaarden efter Markussen, sælger den til Forpagter Brach, Clausholm, hvis Svigersøn, Undahl Behrens 1916 bliver Bestyrer. Gaarden har nu samme Størrelse som 1688, et lille Hjørne simpelt Jord er solgt til Dyrholm og 2 ganske smaa Parceller købt fra Fløjstrup, se under Mtkr.Nr. 6 k og 7 g. Undahl Behrens er gift med Mette Brask, Datter af Forpagter Brach, Clausholm. Børn: Kirsten, født 1923, Karen, født 1925 og Grethe, født 1928. Der er fornylig købt nogle Td. Land fra Mtkr. Nr. 3 F og underlagt Gaarden.

Mtkr. Nr. 2. DYRHOIM.

Ejer: Alfred Nielsen.

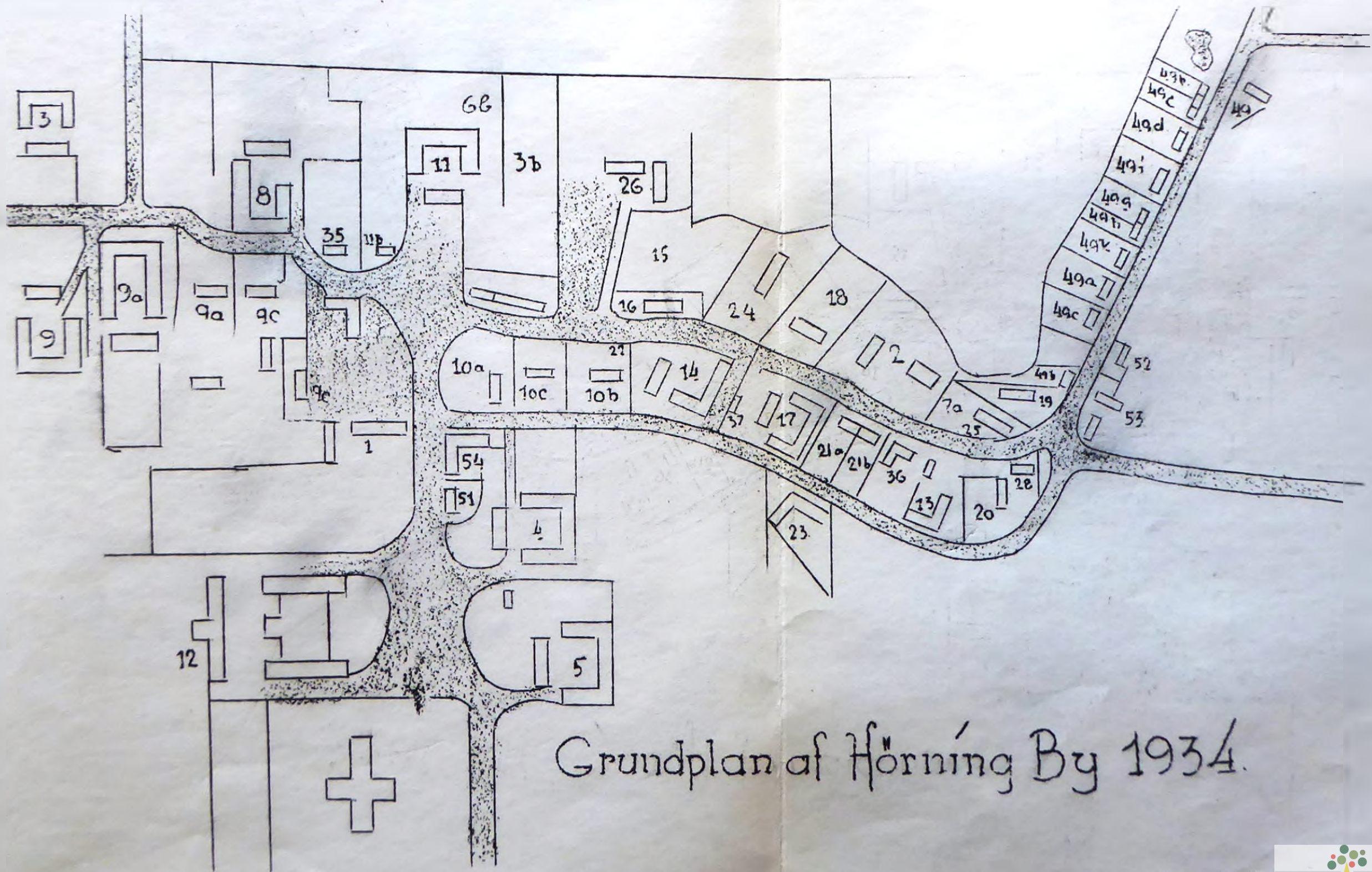
Dyrholm var en mindre, ensomt beliggende Gaard paa en Holm ved Oksnbækken. Der boede en Enke, Else Madadatter 1785, som blev gift med Jens Jensen Harbo, som efter Elses Død gifter sig med Margrethe Jensdatter fra Hørring 1798. Efter Jens Jensens Død gifter hun sig med Skriverkarl Espen Bach, Gl. Estrup 1807. 1835 bliver Niels Knudsen Hald, se 9 F., gift med Datteren, Nille Marie Jensdatter, og han overtager Dyrholm. Deres Børn var: Knud Peter, se 6 a k., og Espen Nielsen Bach, se 9,2 F., Efter Niels Halds Død gifter Enken sig igen med Anders Tækker fra Auning 1855. Han sælger Gaarden til Peder Poulsen Hvid fra Linde, gift med Maren Nielsen Mariager, hvis Moder var født i Krogsager, se l. Efter at være flyttet til Linde for at overtage hendes Fødegård, sælges Dyrholm til Jeppe Christensen, se 6 e F, 1885, som 1914 overdrager den til sin Svigersøn Otte Buhl fra Bredsten ved Vejle, gift med Sofie. De andre Børn: Mette Marie, se 7 F., og Knud, som har Gaard ved Vejle. Han flytter Gaarden op til Raaballevejen paa et Stykke Jord, som var købt fra Raaballe. Han kunde imidlertid ikke klare den og sælger til Alfred Nielsen fra Moeskjær, se l. I de senere Aar da man uddybede Oksnbækken, stødte man paa Rester af Køkkenmøddinger fra Oldtiden.

HØRNING SOGN

Grundplan af Hörning By 1834.

Grundplan af Hörning By 1934.